

2470 Rödingsjön sydväst

Kommun	Dorotea, Strömsund	Totalareal	648 ha
Naturgeografisk region	36a	Areal land	605 ha
Objektskategori	U2	Areal vatten	43 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	501 ha
		Ovanför fjällnära gräns	501 ha
		Nedanför fjällnära gräns	0 ha
Areal värdekärna	476 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	25 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Området ligger ca 8 mil NV om Dorotea och ca 1 mil söder om Borgafjäll på mellan 420 – 500 möh. Området utgörs av de branta sydsluttningarna på Spanjeberget mellan Rödingsjöns naturreservat och den reglerade Dabbsjön, samt de betydligt flackare västsluttningarna mellan Rödingsjöreservatet och Saxån. På Spanjebergets sydsluttning består skogen mestadels av äldre skiktad granskog med visst björkinslag samt enstaka gamla granar på 200-300 år. Död ved förekommer sparsamt-allmänt, mest i form av färskare lågor och klenare dimensioner.

Markvegetationen består mest av örter med en hel del högrötsinslag och skogen är ofta högväxt. Bitvis är terrängen mycket brant och blockrik och flera klapperstensfält förekommer i sluttningen Gamla avverkningsstubbar förekommer mestadels allmänt utom i de branta partierna längst i öster. Här förekommer därför både lågor, torrträd och gamla granar allmänt. På bergets flacka västsluttning består skogen av mycket lågproduktiv och gammal granskog med gott om 200-300 år gamla granar, en hel del torrträd men rätt sparsamt med lågor.

Dimensionsstubbar förekommer här främst i den södra delen. Öster om Spanjebäcken finns ett nyupptaget hygge. I områdets sydvästra del finns en svagt sluttande myr som är glest bevuxen med gamla grova tallar, flera av träden har en ålder på närmare 500 år. I övrigt förekommer en del småmyrar, mestadels öppna sluttande starrkärr. Vid inventeringen noterades följande arter: taigaskinn, tretåig hackspett, gräddticka, gränsticka, doftskinn,

rynkskinn, harticka, gammelgransskål, skrovellav, knottrig blåslav, trådticka, svavelrisk, stuplav, luddlav, bårdlav, torta, kärrfibbla, ögonpyrrola, nordisk stormhatt, järpe, tjäder, lavskrika. Tidigare har även lappticka, rosenticka, vitskaftad svartspik, ullticka, lunglav, korallblylav, vitgrynig nållav, blanksvart spiklav, skogshakmossa, sparvhök, skogssnäppa och morkulla noterats inom området.

Utsikt från Spanjeberget söderut mot Seunarselet.

2480 Lövnäs

Kommun	Dorotea	Totalareal	245 ha
Naturgeografisk region	33h	Areal land	243 ha
Objektskategori	U2	Areal vatten	1 ha
Markägare	Fastighetsverket	Areal produktiv skogsmark	139 ha
		Ovanför fjällnära gräns	139 ha
		Nedanför fjällnära gräns	0 ha
Areal värdekärna	139 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Lövnäs är ett 240 ha stort område som ligger på 500-630 m.ö.h en knapp mil nordväst om Risbäck i Dorotea kommun. Området är ett långsmalt skog-myrmosaikområde som ligger i en sydvästsluttning nedanför Gitsfjällets naturreservat. Myrmosaiken karaktäriseras således av sluttande myrar och sluttande fastmarkspartier. Längst i söder sluttar området dock åt sydost. Skogen i området är huvudsakligen en granskog av frisk blåbärsristyp. De södra delarna utgörs av en brandföryngrad granskog i en östsluttning med storblockig terräng. Lövnäslaget är stort och utgörs i första hand av trädformiga björkar men det finns även inslag av välväxta aspar och sälgar. I fuktigare avsnitt i brännan finns mindre partier med refugial karaktär med stort inslag av äldre, rikt hänglavsdraperade granar. Det finns en del kolade stubbar och enstaka granar med brandljud. Det finns också en betydande mängd död ved, främst i form av döda björkar. I de refugiala delarna finns dock även ganska gott om död granved. Till största del utgörs emellertid Lövnäsområdet av gammal olikåldrig grannaturskog i sent successionsstadium. Den riktigt gamla granskogen växer i ett sammanhängande område som omfattar hela de centrala och nordvästra delarna. Skogen är naturligt gles och skiktad och det finns rikligt med gamla, grova granar, grova torrträd och grova lågor. Det förekommer också glesa sluttande gransumpskogar med vitmossa i bottenskiktet.

Närmast byn, i norra delen av området, har det förekommit en hel del dimensionsavverkning, som har gjort att granskogen till viss del har tappat sin naturskogskaraktär. Även här finns dock en hel del kvarlämnade äldre senvuxna träd med garnlav och höga naturvärden knutna till de blöta sluttande gransumpskogarna.

Till största del utgörs Lövnäsområdet av gammal olikåldrig grannaturskog i sent successionsstadium med gott om grova torrträd och lågor.

Länsstyrelsens bedömning

Lövnäs är ett stort och mycket fint skog-myrrmosaikområde med opåverkade myrar och i hög grad ostörda gransuccessioner. Merparten av granskogen i området är sena gransuccessioner som inte har påverkats av brand och som innehåller rikligt med gamla grova träd, torrakor och lågor. Mindre delar av området utgör lövrika brännor

efter tidigare skogsbränder och har höga naturvärden knutna till inslaget av grov asp och sälg. Områdets läge intill Gitsfjället och flera andra mycket värdefulla naturskogsområden ökar bevarandevärdet. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarande av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Våtmark klass 2 objekt 22F7F03 2. Riksintresse för friluftsliv FRO240

Skala 1:30 000

3360 Svartliden-Krokliden

Kommun	Lycksele	Totalareal	1 057 ha
Naturgeografisk region	33h	Areal land	1 056 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	1 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	907 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	907 ha
Areal värdekärna	836 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	71 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Ingår i värdefull barrskogstrakt
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Svartliden-krokliden ligger i västligaste delen av Lycksele kommun på höjdryggen mellan Öre älv och Ume älv. Området omfattar i stort sett två hela berg, Svartliden och Krokliden, en myrmosaik mellan dessa samt en annan myrmosaik väster om Svartliden. Området gränsar mot ungskogar och hyggen i alla väderstreck, förutom i längst i norr där en smal remsa privatägd äldre skog når ända ner till det oreglerade vattendraget Paubäcken, som även hyser flodpärlmussla. Ett flertal olika skogsbiotoper och successionsstadier förekommer inom området. Stora delar av området verkar ha utsatts för beståndsdödande bränder någon gång för 100–150 år sedan. De skogar som har vuxit upp på dessa marker ser idag ofta rätt triviala ut och saknar i stort sett gamla barrträd och stora mängder död barrved. Många områden är även ganska glest bevuxna och har ett betydande inslag av gamla glasbjörksbuketter och multnande björklågor och björkstubbar. Stora delar av dessa skogar är i stort sett helt opåverkade av skogsbruk och således urskogsartade. I områdets sydsluttningar är skogen i huvudsak talldominerad, högre, grovvuxen och tät med betydande inslag av asp. I vissa delar är graninslaget betydligt större. I östsluttningen på Svartliden finns även en mer klassisk lövbränna med ca 70 årig björkskog och enstaka högre tallar och granar. Gamla gransuccessioner som undkommit branden finns främst i anslutning till myrar och vattendrag, men även väster om toppen på Svartliden, liksom i de norra delarna av området. Den centralt liggande myrmosaiken består av den stora öppna flarkmyren/backkärret Hedmarksänget, som bär spår av tidigare myrslätter. Skogen här är mycket gammal och består växelvis av gran- och tallskog. Flera

tallar är 300-500 år och granar på 250-350 år är inte ovanliga heller. Torrakor och lågor förekommer rikligt. Vid inventeringen noterades följande arter: ostticka, knottig blåslav, violettgrå tagellav, stiftgelélav, skrovellav, doftticka, gammelgransskål, rosenticka, lappticka, stor aspticka, stjärntagging, violmussling, gränsticka, rynkskinn, doftskinn, kungsörn, bronsbjon, sidensvans, lunglav, stuplav, bårdlav, luddlav, gytterlav, skinnlav, vitmosslav, ullticka, barkticka, torta, spindelblomster, tjäder, järpe, orre, stenfalk, tornfalk, lavskrika, grönsångare, videsparv, spillkråka, lappmes, tretåig hackspett.

Vy från Svartlidens topp mot nordost.

Länsstyrelsens bedömning

Svartliden-Krokliden är ett stort och mycket varierat skogslandskap. Här finns överlag mycket liten mänsklig påverkan och mycket höga naturvärden. I området förekommer både tallskogar, granskogar och lövrika skogsmiljöer och större delen av området är urskogsartat. Ett stort antal rödlistade arter är noterade inom området. Området ligger

också i en trakt med en koncentration av flera värdefulla naturskogsområden. Eftersom det råder brist på naturskogar i regionen har Svartliden-Krokliden stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden i regionen. Länsstyrelsen bedömer att ett bevarande av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Våtmark klass 2 objekt 22H7H02

Skala 1:50 000

2482 Storselet

Kommun	Dorotea	Totalareal	324 ha
Naturgeografisk region	33h	Areal land	312 ha
Objektskategori	U2	Areal vatten	12 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	259 ha
		Ovanför fjällnära gräns	259 ha
		Nedanför fjällnära gräns	0 ha
Areal värdekärna	259 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Gränisar till befintligt naturreservat
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Storselet ligger norr om Lövsjön mitt emellan byarna Risbäck och Borgafjäll. Två större bäckar, Stensjöbäcken och Korpån sätter en stark prägel på området. De rinner från norr respektive nordväst och förenas i områdets södra del intill byn Lövnäs, för att strax därefter mynna i Lövsjön. Parallellt med Korpån löper vägen mot Borgafjäll. Området gränisar i norr mot Gitsfjällets naturreservat och i sydväst mot Rödingsjöns naturreservat. Markerna i Storselet utgörs mestadels av friska skogsmarker med ganska mycket fuktiga inslag vid bäckar, i svackor och i brantare sluttningar med rörligt markvatten. Fältskiktet domineras av blåbärsris i de friska markerna men med mycket ört och högört i de fuktigare bitarna. Öster om Stensjöbäcken växer en sen succession av gran med inslag av bortdöende björkar. Skogen är både välväxt, fullskiktad och luckig. Det är måttligt med lågor och torrträd av annat än björk, men det är relativt gott om gamla träd, i synnerhet finns en stor andel grova träd i högortsmiljön vid bäckarna. Spår av dimensionsavverkningar förekommer i området. Mellan Stensjöbäcken och Korpånbäcken växer en skog av samma typ men med mycket få spår efter skogsbruk. Här är det mycket gott om gamla träd varav de flesta är 40 cm i diameter. Somliga är

ännu grövre och det finns mycket lågor i alla nedbrytningsstadier. Vid inventeringen noterades följande arter: taigaskinn, gränsticka, harticka, trådticka.

Grannaturskog öster om Stensjöbäcken. Tillgången på lågor är bitvis riklig.

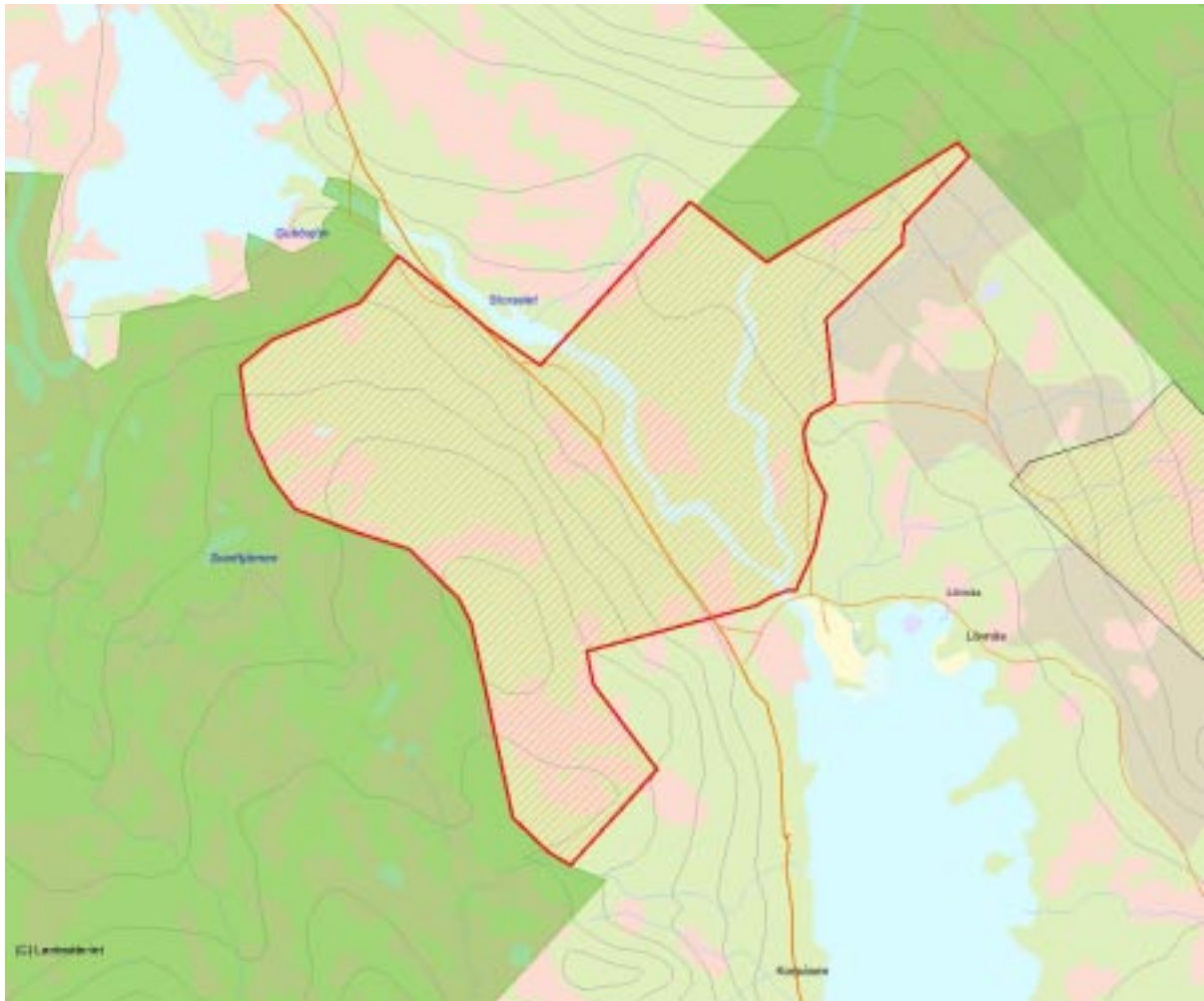
Länsstyrelsens bedömning

Storselet är ett stort och fint naturskogsområde med en stor andel urskogsartad granskog. I de finaste delarna finns rikligt med mycket gamla och grova träd samt rikligt med grova lågor i alla nedbrytningsstadier. Här finns också fina åar

och högrötsmiljöer. Områdets läge i anslutning till Gitsfjällets- och Rödingsjöns naturreservat förstärker naturvärdena. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Riksintresse för friluftsliv FRO24002

Skala 1:30 000

3256 Skorne

Kommun	Vilhelmina	Totalareal	2 037 ha
Naturgeografisk region	33h	Areal land	2 029 ha
Objektskategori	U2	Areal vatten	8 ha
Markägare	Fastighetsverket	Areal produktiv skogsmark	1 685 ha
		Ovanför fjällnära gräns	1 684 ha
		Nedanför fjällnära gräns	0 ha
Areal värdekärna	1 655 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	48 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Särskild betydelse för rennäringen
- Hög grad av naturlighet
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Området ligger på Gitsfjällets nordostsluttning ca 4 mil västnordväst om Vilhelmina på 430 till 660 m.ö.h. I sydväst gränisar det mot Gitsfjällets naturreservat, i nordost mot Rypptjärnbergets naturreservat. Flera bäckar rinner genom området. I norra delen finns en gammal fjällägenhet (Skorne), och vid Skallbäcken står en nyupprustad timmerkoja. Ett flertal små myrar och tjärnar finns i området. En skogsbilväg löper in i området från öster och området delas också i två delar av en stor kraftledningsgata. Större delen av området täcks av äldre, grovvuxen grannaturskog med inslag av björk, sälg, rönn, enstaka aspar samt hårt tjäderbetade tallar. Mestadels består markvegetationen av frisk ristyp med visst örtinslag samt högorter längs bäckar och i de brantare partierna. I områdets nordspets finns även en del hållmarker. Den äldre granskogen har fläckvisa inslag av riktigt gamla träd, en del på över 300 år. I brantare sluttningar som är påverkade av rörligt markvatten har många granar mycket imponerande dimensioner och är ända upp till 70-90 cm i diameter! Döda björkar och björklågor är vanliga i stort sett över hela området. Lågor och torrakor av gran förekommer mer sparsamt, men lokalt i hög frekvens. I större delen av området förekommer rikligt med gamla dimensionsavverkningsstubbar. Väster om Rönnåsberget finns yngre granskogar som har utvecklats efter skogsbrand. De skogarna är täta, klenstammiga och med rikligt lövinslag, men de saknar helt avverkningsspår. Vid inventeringen noterades följande arter: taigaskinn, tretåig hackspett, dubbelbeckasin,

gränsticka, rosenticka, harticka, rynkskinn, doftskinn, gammelgransskål, skrovellav, knottrig blåslav, ladlav, vitskaftad svartspik, brunpudrad nållav, bronsbjon, tickmussling, trådticka, ullticka, svavelrisk, lunglav, stuplav, bårdlav, vedskivlav, nordisk stormhatt, torta, kärrfibbla, kransrams, dvärghäxört, lavskrika, tjäder, järke, spillkråka, duvhök. Tidigare har även stor svartbagge, lappticka, stjärntagging och gammelgranslav påträffats i området.

Större delen av området täcks av grovvuxen grannaturskog på produktiv mark.

3424 Brännliden

Kommun	Dorotea	Totalareal	565 ha
Naturgeografisk region	33h	Areal land	553 ha
Objektskategori	U2	Areal vatten	12 ha
Markägare	Fastighetsverket	Areal produktiv skogsmark	380 ha
		Ovanför fjällnära gräns	380 ha
		Nedanför fjällnära gräns	0 ha
Areal värdekärna	380 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Brännliden ligger 1 km öster om byn Borgafjäll och delas av vägen i ett nordligt och ett sydligt parti. Området sträcker sig längs med fjällsluttningens sydsida från Borgafjäll bort mot berget Gubbtjärnklumpen. I söder avgränsas området av Korpån som genomflyter ett öppet myrlandskap. Den norra biten sluttar ordentligt från 610 m ö h ned till vägen, varefter det flackar ut till 510 m ö h vid Korpån. I den övre sluttningen är det tätt mellan nedrinnande småbäckar och fuktiga dråg med högrörter. Söder om vägen är många av bäckarna borta och större åsar och höjder med mellanliggande myrstråk tar form för att övergå i ett myrlandskap med moränöar längst i söder. Skogen är en sen succession av gran med garnlavsdraperade träd i fuktiga stråk i sydsluttningen. Beståndet är både fullskiktat och luckigt med ett sparsamt inslag av björk. Det finns partier med stora mängder lågor och torrträd. Skogen bär dock spår av en äldre dimensionsavverkning i form av stubbar och ganska mycket grov lump. En del vedsvampar och spår efter insekter och hackspettar går att finna. I förbifarten noterades tretåig hackspett, ullticka och harticka. Fältskiktet domineras av friskt blåbärsris med ett inslag av kråkris och lingon som ökar med höjden samt domineras på de mindre myrholmarna. Namnet till trots finns det inga uppenbara tecken

på brand i den övre delen, men en äldre bränna går inte att utesluta. På en del av myrholmarna finns inga spår efter skogsbruk. Dessa holmar kantas ofta av björk med enbuskar inunder, här finns rikligt med död ved.

Fjällsluttningarna som omger Brännliden ger området en dramatisk prägel.

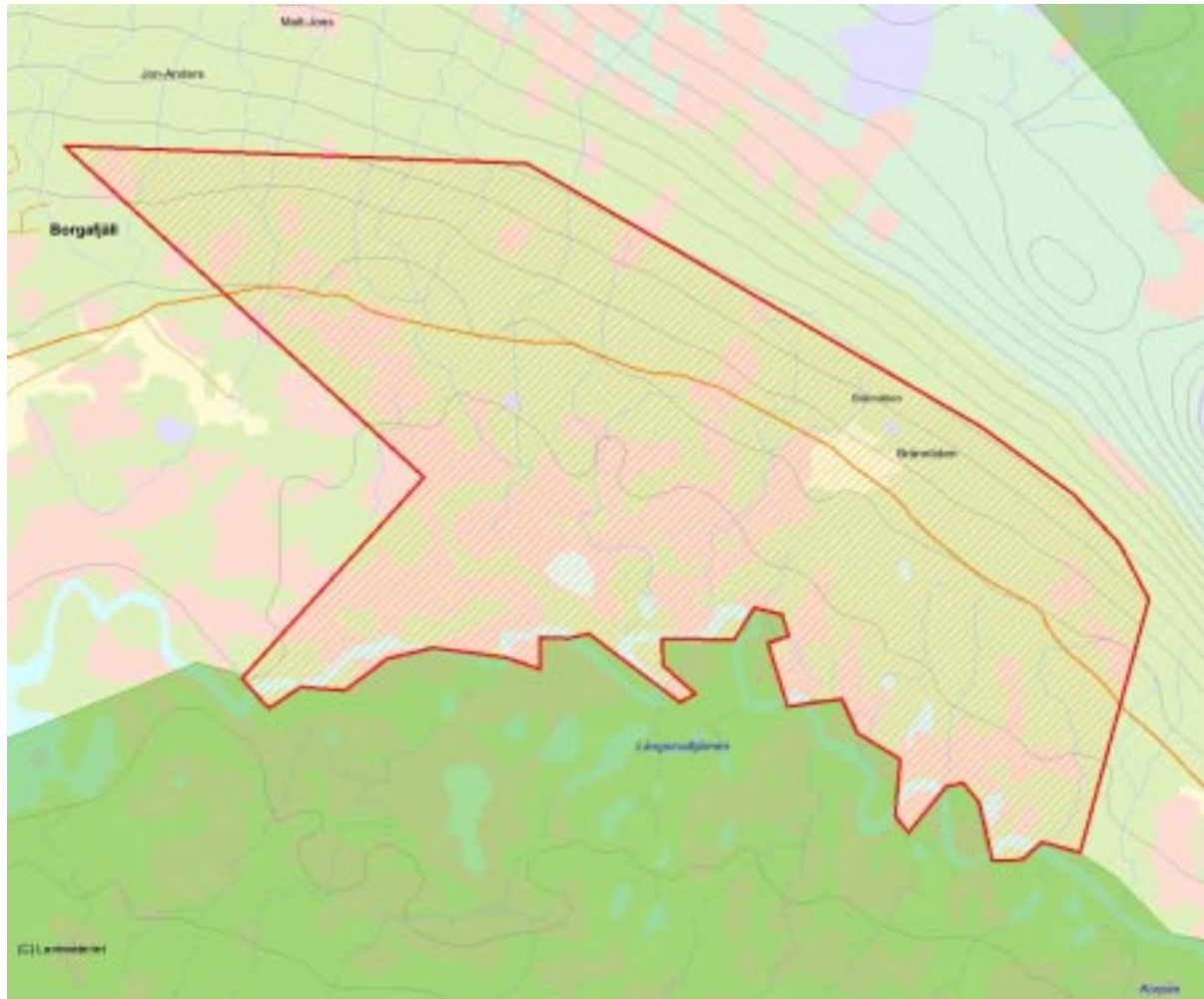
Länsstyrelsens bedömning

Skogen har tydliga naturskogskaraktärer såsom stor andel gamla träd och god förekomst av död ved. Många fina bäckar med högrötsmiljöer letar sig ner för sluttningen och i myrlandskapet finns orörda skogsholmar. Det är också ett fint område som omsluter

vägen och utgör entrén till Borgafjäll samhälle. Närheten till det stora angränsande domänreservatet Norra Borgafjäll förstärker bevarandevärdet. Länsstyrelsen bedömer att bevarande av områdets naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Våtmark klass 2 objekt 22F8D02 2. Riksintresse för friluftsliv FRO240

Skala 1:30 000

3366 Paubäcken

Kommun	Lycksele	Totalareal	71 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	64 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	7 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	59 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	59 ha
Areal värdekärna	34 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	25 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Särskild betydelse för friluftsliv
- Särskild betydelse för rennäringen
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt

Beskrivning av området

Området ligger utmed bägge sidorna av Paubäcken ca 5 mil NV om Lycksele på mellan 280 – 310 möh. Området utgörs av en flack hedmark med ibland terrasslika sluttningar ner mot Paubäcken som genomkorsar området. Paubäcken hyser länets största population av flodpärlmussla. Området gränsar mot hyggen och yngre skogar i de flesta vädersträck. En bilväg utgör områdets sydgräns och ytterligare ett par skogsvägar tangerar områdets ytterkanter. En liten skogstjärn finns i området. Norr om Paubäcken ligger ett 25 ha stort område med urskogsartad tallskog som utgör kärnan i området. Skogen är här fullskiktad och tallar på mellan 200 – 300 år är allmänna, enstaka bjässar på uppemot 500 år finns även. Vissa av tallarna bär spår efter tre skogsbränder. Död ved förekommer allmänt, om än fläckvis distribuerat, både i form av lågor och i form av torrakor. I anslutning till en liten tjärn i områdets nordkant finns flera gamla grova aspar som är draperade i den starkt hotade laven liten aspgelélav. Väster om tallurskogen, samt i ett mindre område längst i NO finns ett par mindre områden med grandominerad naturskog som innehåller mycket liggande död ved. Dimensionsavverkningsspår är vanliga både i dessa skogar och i den urskogsartade tallskogen. I områdets västra del växer rätt triviala svagt skiktade tallskogar med visst inslag av gran och björk utmed bäcken. Värdet i dessa skogar är främst som förstärkningszoner mot tallurskogen och som utvecklingsmark. Mitt inne i tallurskogen finns ett rikt litet järnockrakärr

med bl a ängsnycklar och gräsull. I anslutning till Paubäcken stränder finns mindre områden med högtörtsbjörkskog. Vid inventeringen noterades följande arter: liten aspgelélav, fläckporing, reliktbodyck, dvärgbägarlav, gammelgranskål, rynkskinn, skinnlav, kortskaftad ärgspik, barkticka, citronticka, timmerticka, nordisk stormhatt, tibast, kärrfibbla, ormbär, bergslok, lundelm, liljekonvalj, spindelblomster.

I anslutning till tjärnen i områdets norra del växer urskogsartad tallskog med inslag av gamla grova aspar.

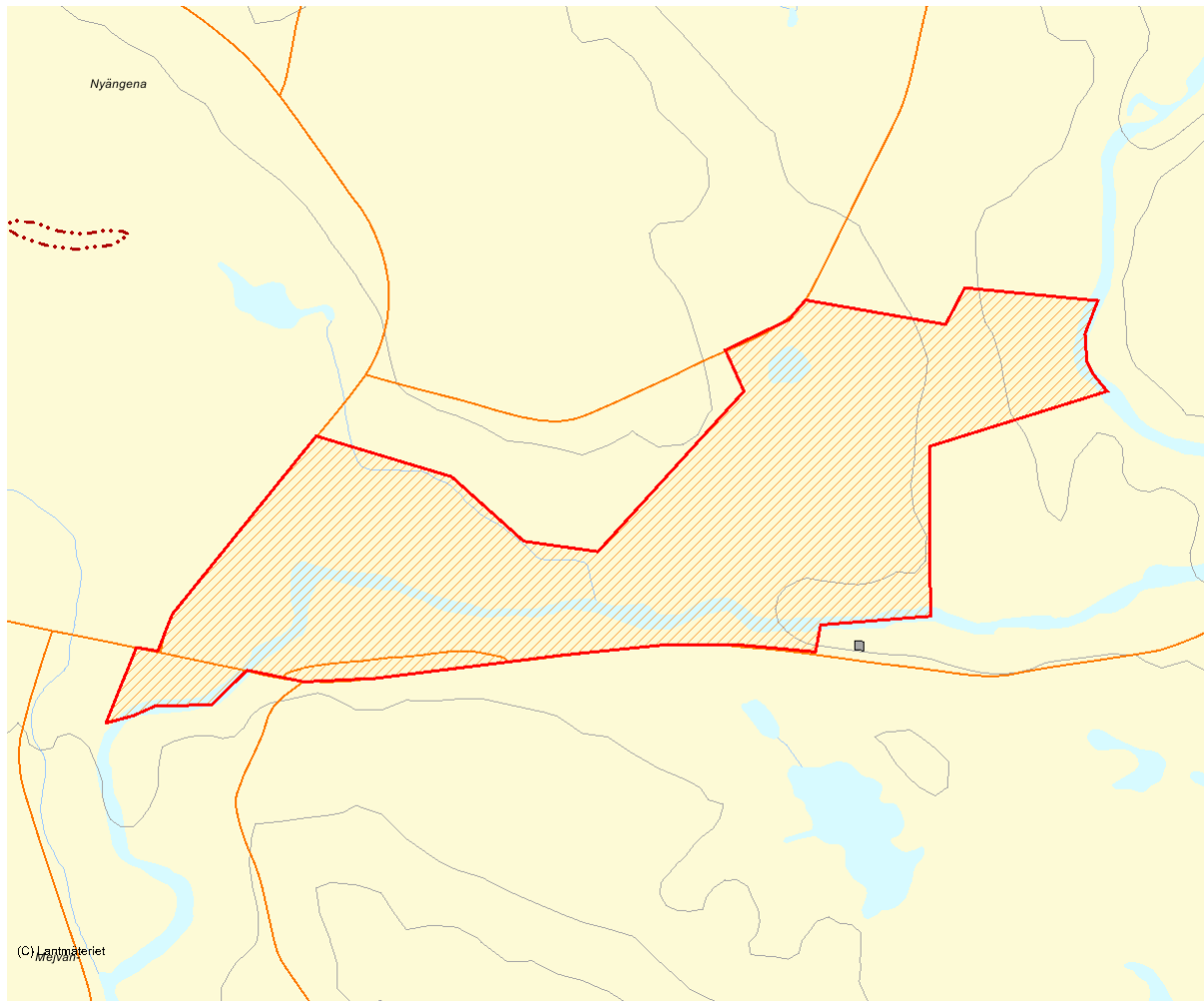
Länsstyrelsens bedömning

Paubäcken är ett större område med högklassig urskogsartad tallskog. Sådana här fina tallurskogar på blockfattig flack mark långt från fjällen och intill ett större vattendrag är ytterst ovanliga idag och utgör en bristmiljö i regionen. I området finns även mindre delar med

grannaturskog. Flera rödlistade arter som är knutna till tall förekommer i området. Paubäcken hyser också ett av Västeuropas rikaste bestånd av flodpärlmussla. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Riksintresse för rennäring RRO24020 2. Riksintresse för naturvård NRO24096

Skala 1:15 000

3364 Mejvankilen

Kommun	Lycksele	Totalareal	99 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	99 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	93 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	93 ha
Areal värdekärna	86 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	5 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Ingår i värdefull barrskogstrakt
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Mejvankilen ligger på Umeälvens södra sida i höjd med Rusele, ca 5 mil nordväst om Lycksele. Området består av toppen och den delvis branta nordostslutningen av berget Mejvankilen. Nära toppen finns en myr. Området omges helt av hyggen och trädplanteringar. Skogsbilvägar går fram till området både från norr och från söder. Höjden över havet är 380-465 meter. Skogen på Mejvankilen utgörs av äldre grandominerad naturskog av frisk – fuktig örtristyp med högrörter, höga grova träd och stort inslag av gamla sälgar samt en del grov asp. På sälgarna växer rikligt med lunglav och allmänt med skrovellav. Doftticken noterades på sex sälgar. I de brantaste delarna av ostslutningen är skogen tät och med klenare träd än i övriga delar. Det förekommer allmänt med lågor i större delen av området. Lågorna är huvudsakligen ganska klena och det finns påfallande mycket sälglågor. I de brantaste partierna är skogen urskogsartad med högrörtsvegetation och rikligt med lågor av både gran, sälg och björk. Dimensionsstubbar förekommer allmänt. Intill den lövrika skogen finns ett hygge med extremt rikligt med gamla sälgar. Myren i området är en blandning av tallbevuxen blandmyr och sträng-flarkkärr. Vid inventeringen noterades följande arter: doftticken, rynkskinn, gammelgransskål, stiftgelélav, vitskaftad svartspik,

skrovellav, dvärgbägarlav, bronsjon, ullticken, lunglav, stuplav, luddlav, bårdlav, skinnlav, grönkulla, torta, nordisk stomhatt, spindelblomster, kärrfibbla, ögonpyrola, hässlebrodd, tjäder, järpe och fiskgjuse.

Lunglav.

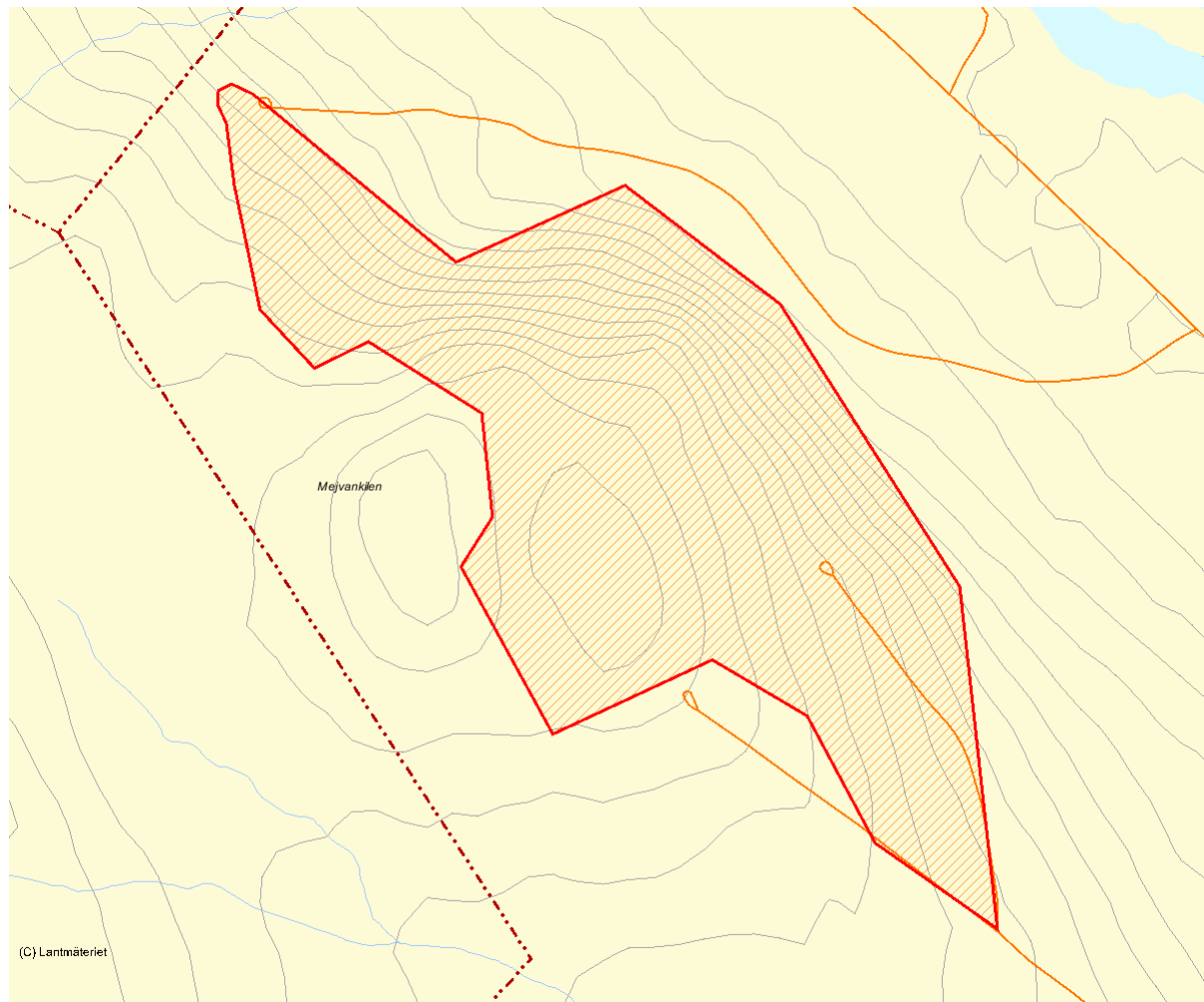
Länsstyrelsens bedömning

Mejvankilen är ett stort och mycket fint område med högproduktiv lövrik grannaturskog. Det finns stort inslag av grova sälgar och aspar. Det finns också kärnområden med urskogsartad granskog. I området förekommer det ett flertal signalarter som är knutna både till de gamla lövträden och till gamla granar och granlågor. Området ligger i en trakt

med en koncentration av värdefulla naturskogsområden vilket förstärker områdets bevarandevärde. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Mejvankilen är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk

Källor

1. Riksintresse för naturvård NRO24096

Skala 1:15 000

3548 Björklidbäcken

Kommun	Lycksele	Totalareal	217 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	217 ha
Objektskategori	SM	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	115 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	115 ha
Areal värdekärna	100 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	13 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt

Beskrivning av området

Björklidbäcken ligger på Vindelälvens norra sida 2,5 kilometer nordöst om Rusksele. Området ligger i ett mycket flackt landskapsavsnitt ca 300 m.ö.h. och utgörs av en myrmosaik med flacka fastmarkspartier. Gränsen mellan fastmark och myr är ofta otydlig, med diffusa övergångar mellan sumpskog och frisk mark. Genom området rinner ett flertal små bäckar som samlas i en större. Skogen växlar mellan rena tall- respektive granmiljöer, men det finns också stort inslag av skogar av barrblandtyp. I den nordligaste delen finns en fin värdekärna med rikligt med gamla senvuxna tallöverståndare och gott om torrakor och lågor. I övrigt är tillgången på död ved relativt sparsam i området. Den mellersta delen utgörs av skiktad skog med tall i överskiktet och inväxande gran. Tallarna har stannat av i växten och börjar få tillplattade kronor. Åldern på tallarna ligger sannolikt kring 150-200 år medan granarna är något yngre. I östra delen finns ett parti med flerskiktad tallskog där 150-200 år gamla tallar dominerar och det förekommer rikligt med 70-120 år gamla träd. Därtill finns enstaka senvuxna 300-åriga tallöverståndare insprängda i beståndet. En del av gammeltallarna har brandljud. Den södra delen domineras av senvuxen äldre granskog

med rikligt med hänglavar. Granarna är genomgående klena och lågvuxna. Hela området har dimensionsavverkats men inte påverkats i sen tid.

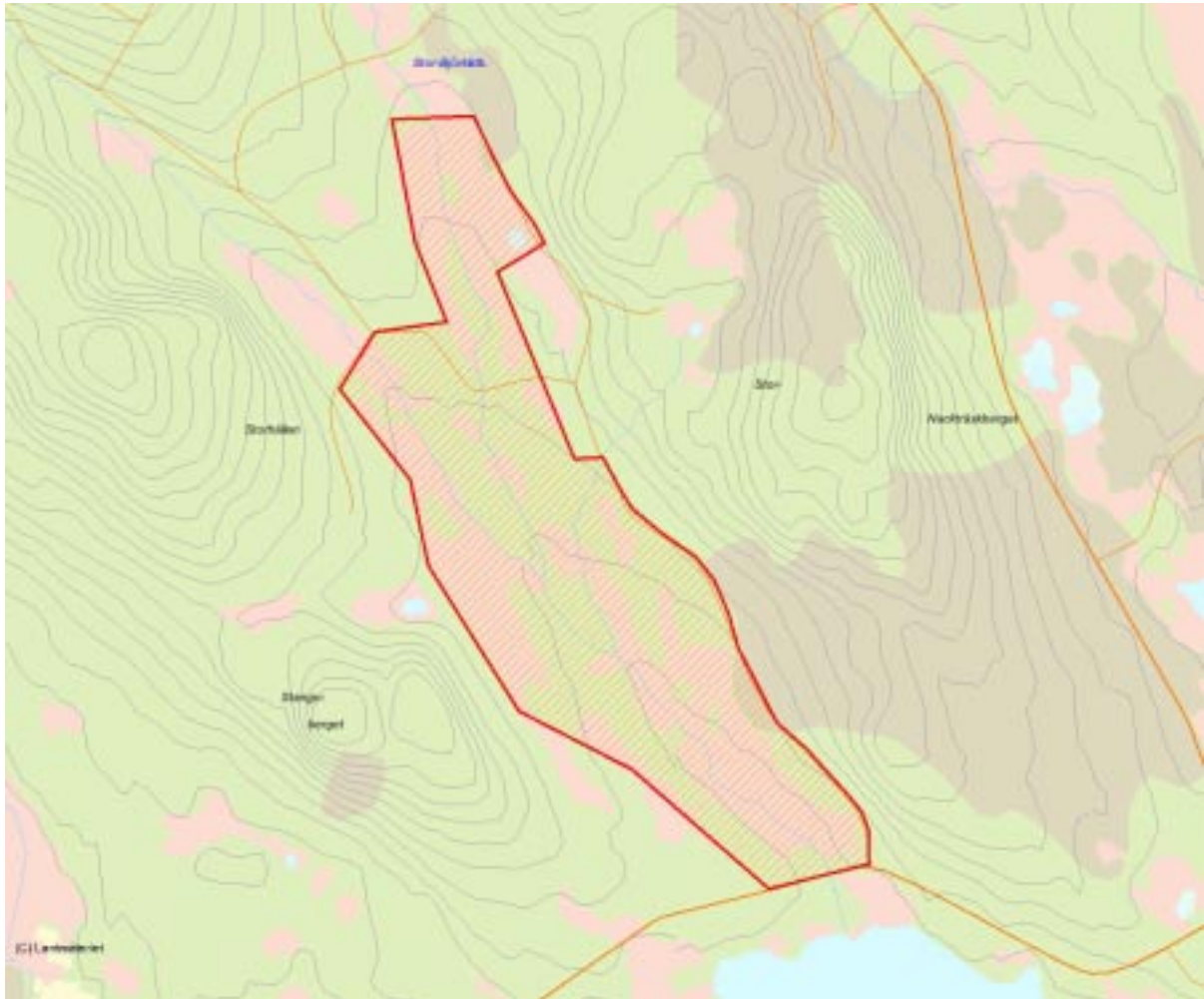
Tallskog i norra delen av området, med gott om tallöverståndare och torrakor.

Länsstyrelsens bedömning

Området utgörs av en skog-myrrmosaik med fina sumpskogsmiljöer längs bäckarna. Delar av bäckskogarna ingår i SVS sumpskogsinventering. I den norra delen finns en stark värdekärna med talldominerad barrnaturskog med mycket höga naturvärden. Även övriga delar är naturskogsartad skog utan nämnvärd påverkan i modern tid. Det finns allmänt med gamla

träd och god potential att vidareutveckla naturvärdena, främst i form av snar produktion av död ved. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och skogen vid Björklidbäcken har därför stor betydelse för bevarandet av regionens biologiska mångfald. Länsstyrelsen bedömer att bevarande av områdets naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:30 000

3368 Buberget öst

Kommun	Storuman	Totalareal	1 642 ha
Naturgeografisk region	32c , 33h	Areal land	1 635 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	7 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	1 235 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	1 235 ha
Areal värdekärna	1 148 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	11 ha	Areal arronderingsmark	88 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Ingår i värdefull barrskogstrakt
- Särskild betydelse för rennäringen
- Hög grad av naturlighet
- Gränisar till värdefullt område utanför det statliga innehavet
- Gränisar till befintligt naturreservat
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Buberget öst ligger ca 16 km sydväst om Gunnarn och gränisar mot Bubergets naturreservat i väster. Landskapet är måttligt och mjukt kuperat och varierar i höjd mellan 310-630 möh. I de östra delarna ingår flacka hedmarker och myrmosaikområden. Berggrunden domineras främst av yngre graniter och bitvis är moränen mycket blockig. Hela Mossaliden plus Björnbergets nord- och östsluttningar täcks med förstklassig höjdlägesgranurskog på bitvis blockrik mark. Upp till 300-åriga granar, ofta med toppbrott, liksom död ved i form av grova lågor och torrakor förekommer rikligt och stubbar saknas nästan helt och hållet. Löv förekommer allmänt, mest i form av klena och ofta halvdöda bukettbjörkar. I områdets västra och mer mosaikartade del finns en mycket fin blandning av våtmarker varvat med skogsholmar med hänglavsdraperad granurskog. Den skiktade och blockrika tallskogen på Björnberget domineras av en naturligt brandföryngrad trädgeneration som är ca 70-100 år gammal. En sparsam till allmän förekomst av 150-400 år gamla tallar och död ved finns i området. Skogen saknar spår av modernt skogsbruk och äldre avverkningsspår är mycket sällsynta. På toppen av Björnberget är skogen mycket gles, närmast ljunghedsbetonad. Rostbäcksheden, den flacka skog-myrmosaiken i öster, utgörs till mycket stor del av naturskogsartad tallskog. Stora delar av skogen har brunnit mycket hårt och de flesta tallarna är 100-150 år, grova och spärrgreniga. I vissa partier är det dock gott om gammeltallar på 300 – 500 år. Död ved förekommer allmänt, mest i form av delvis brända rotvältor. I vissa delar är skogen mer påverkad och innehåller gott om

avverkningsstubbar och betydligt mindre död ved. Myrarna i området är mycket blöta strängflarkärr och starrkärr. Vid inventeringen noterades följande arter: ostticka, liten sotlav, gnag av reliktböck, rosenticka, gränsticka, rynkskinn, doftskinn, stor aspticka, gammelgransskål, knottrig blåslav, dvärgbägarlav, skrovellav, brunpudrad nållav, ullticka, timmerticka, tickmussling, rävticka, tallticka, trådticka lunglav, skinnlav, stuplav, bårdlav, luddlav, kärrfibbla, björnbrodd, lavskrika, lappmes, duvhöksbo, tretåig hackspett.

Vy österut från Mossaliden.

3370 Buberget väst

Kommun	Storuman	Totalareal	1 348 ha
Naturgeografisk region	33h	Areal land	1 301 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	47 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	817 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	817 ha
Areal värdekärna	334 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	393 ha	Areal arronderingsmark	90 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Ingår i värdefull barrskogstrakt
- Hög grad av naturlighet
- Gränisar till befintligt naturreservat
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Buberget väst ligger ca 17 km sydväst om Gunnarn i Storumans kommun. Området ligger mellan 550-600 m ö h och är 1350 ha stort. Det angränsar till det befintliga naturreservatet Buberget. Landskapet är måttligt kuperat och de granskogsklädda bergen reser sig ur ett landskap där långsträckta myrkomplex och skogssjöar dominerar. Berggrunden utgörs främst av yngre graniter. Marken är av en frisk ristyp som i svackor och drag övergår till en något mer örtrik typ. Blottade hållformationer är vanliga och ytterst få delar är rika på block. Området avgränsas i söder av klass 1-våtmarken Långmyran och i norr av det mindre, men fina, Börtningträsket. Omgivningarna, förutom reservatet, domineras av tämligen triviala tallungskogar. En mindre skogsväg går i öst-västlig riktning rakt igenom området. Skogarna är starkt grandominerade och tämligen produktiva. I den norra delen är skogen urskogsartad och mycket tilltalande. En 200-250 årig brandrefugial granskog med en ansenlig mängd död ved dominerar i dessa delar. Längre söderut finns spår av plockhuggning med påföljd att urskogsqualitéerna har reducerats. Dessa delar är dock att beteckna som naturskog utan sentida påverkan. De är också på god väg att utveckla fina naturskogsqualitéer igen. Långmyran i söder utgör Västerbottens enda kända lokal för varglav. Vid inventeringen noterades följande arter: rosenticka, gränsticka, violmussling, rynkskinn, doftskinn, trådticka, ullticka,

doftticka, harticka, ostticka, lappticka, vitskaftad svartspik, gammelgransskål, dvärgbägarlav, lunglav, bårdlav, guldspärrmossa, purpurvitmossa, björnbrodd, bollvitmossa, torta, nordisk stormhatt, skogsnycklar, ängsnycklar, storsileshår och dvärglummer. Talrika spår efter en björnhona med unge hittades samt spår av tretåig hackspett.

Trådticka.

2514 Svantjärnberget

Kommun	Vilhelmina	Totalareal	1 501 ha
Naturgeografisk region	33h	Areal land	1 471 ha
Objektskategori	U2	Areal vatten	30 ha
Markägare	Fastighetsverket	Areal produktiv skogsmark	1 255 ha
		Ovanför fjällnära gräns	269 ha
		Nedanför fjällnära gräns	986 ha
Areal värdekärna	1 234 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	14 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Gränsar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Svantjärnberget ligger ca 10 km sydväst om byn Stalon i Storumans kommun. I söder gränsar det mot Gitsfjällets naturreservat. Den västra utlöparen sluttar från ca 700 till 570 m.ö.h. i en smal zon. Resten av området ligger huvudsakligen 500-600 m.ö.h. och inkluderar myrmosaiker, sjöar, en större bäck samt några småberg och sluttningar i varierande riktningar. Det lilla Svantjärnberget i områdets sydöstra del sluttar ned mot 450 m.ö.h. och har fått ge namn åt hela området. Området är varierat och består av i huvudsak opåverkade granskogar i olika utvecklingsstadier som har utvecklats efter skogsbränder. Markerna är mest friska, med inslag av torrare backar och fuktigare svackor, dråg samt några myrar. Blåbärsris dominerar men fattigris, örter och högrter har funnit sina platser. De norra delarna av området är rejält blockiga och småkuperade. Till stor del utgörs skogen av äldre brandsuccessioner. I delar av granskogen finns endast yngre träd, det finns också områden med gott om bukettbjörk, ställvis rikligt med, ofta grov, sälg. I de fuktiga till blöta delar som har undkommit bränderna är det oftast riktigt produktivt med allmänt-rikligt med gamla, grova träd. Ett fint sådant område utgör den nordöstra delen av området som löper i nord-sydlig riktning över ett par sjöar med många rejäla sälgar i kanterna. Nordostslutningen och myrmosaikområdena i de centrala och södra delarna av området består till största delen av gamla gransuccessioner i friska och produktiva marker med fina högrtstråk i svackorna. Det är tätt mellan

de garnlavspyntade granarna av grov kaliber och det är gott om gamla träd, torrträd och grova lågor. Den västra utlöparen som sluttar mot norr är genomgående dimensionsavverkad men det finns en del gamla och enstaka grova träd och inslag av grova björkar samt rönnar med lunglav och skrovellav. Vid inventeringen noterades följande arter: ostticka, tretåig hackspett, hökuggla, tallbit, lunglav, skrovellav samt spår av björn och järv.

Vy över skogarna på Svantjärnberget.

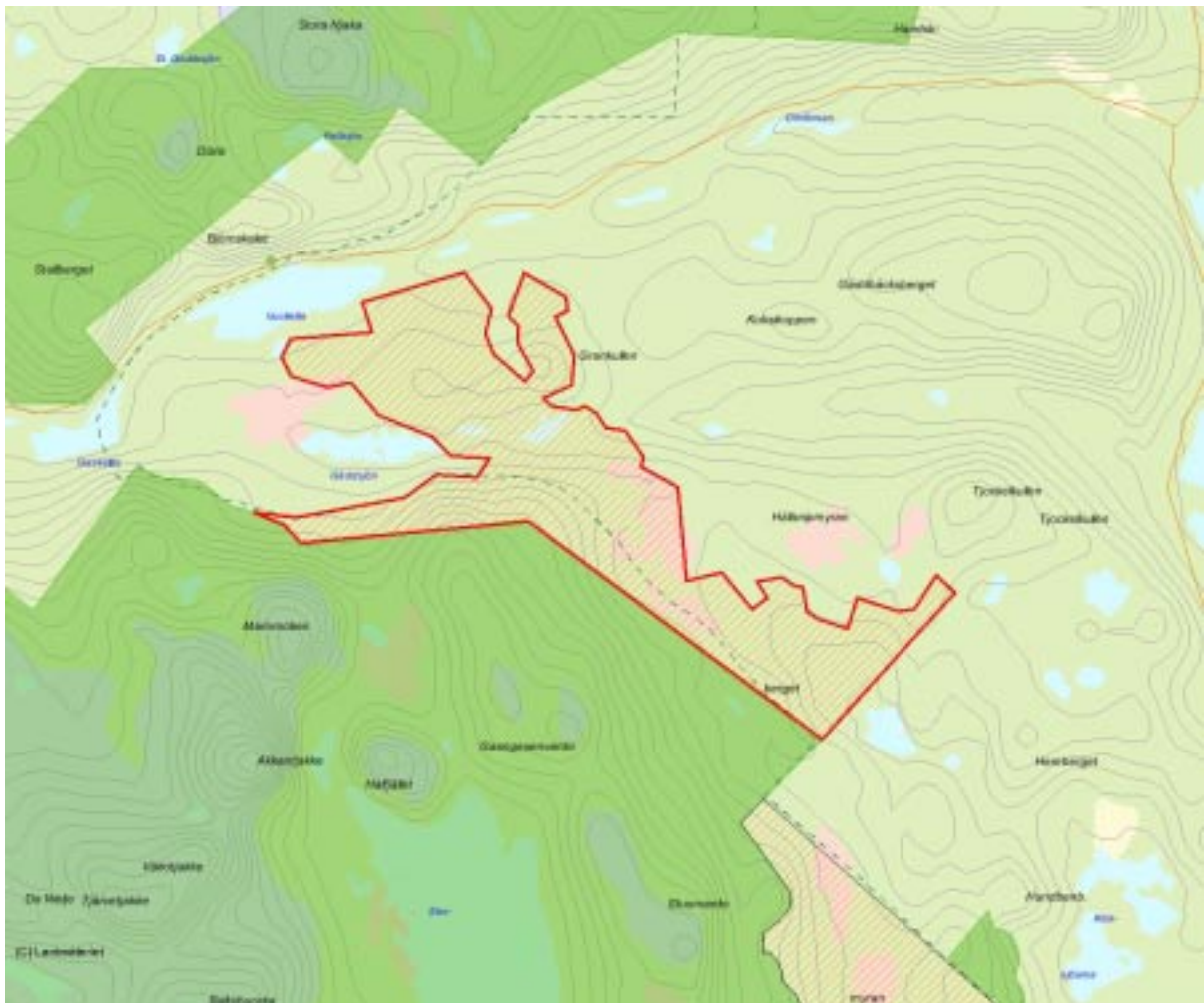
Länsstyrelsens bedömning

Svantjärnberget naturvärden är i första hand knutna till den mycket stora andelen opåverkad granurskog. De specifikt höga värdena utgörs av de urskogsartade delarna med sena successioner av gran som innehåller rikliga mängder av gamla och grova träd, torrträd samt

grova lågor i alla nedbrytningsstadier. Dessutom förstärks befintliga värden i angränsande Gitsfjällets naturreservat med mer produktiva skogsmiljöer. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Riksintresse för friluftsliv FRO24002

Skala 1:100 000

3254 Dainan

Kommun	Vilhelmina	Totalareal	2 132 ha
Naturgeografisk region	33h	Areal land	1 858 ha
Objektskategori	U2	Areal vatten	274 ha
Markägare	Fastighetsverket	Areal produktiv skogsmark	1 070 ha
		Ovanför fjällnära gräns	564 ha
		Nedanför fjällnära gräns	506 ha
Areal värdekärna	1 004 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	66 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Artrik
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Dainan ligger 500-540 m ö h en dryg mil öster om Stalon i Vilhelmina kommun. Området är beläget i ett mycket flackt landskapsavsnitt och sträcker sig från sjön Stor-Dainan i nordväst mot Huvudsjön i sydöst. I det flacka landskapet finns en del blocksänkor och näringsfattiga myrar insprängda. Den östra delen innefattar en stor myrmosaik i anslutning till en klass 1-myr i våtmarksinventeringen. Därtill ingår en stor klass 2-myr i den norra delen. Skogen i Dainan är genomgående lågproduktiv och gles. Stora delar av skogen domineras av granskog som är uppkommen efter skogsbrand. Granbrännorna karaktäriseras av senvuxna och klena träd med inslag av bukettväxande björk och allmänt inslag av död ved. Förekomsten av hänglavar är genomgående allmän till riklig. I fuktigare områden förekommer gamla brandrefugiala granskogar som innehåller gott om äldre senvuxna granar och rikligt med lågor i alla stadier av nedbrytning. Det finns även äldre granar som har överlevt branden här och var på frisk mark. Utöver detta finns det stora partier med ett tydligt tallinslag och även partier med talldominans. Tallarna finns som solitärer eller som grupper i den omgivande granbrännan. Flertalet av dessa tallar är äldre än 300 år och har en utpräglad senvuxen karaktär. I anslutning till förekomsterna av gammal tall finns det även gott om grova torrakor och grova tallågor som härrör från äldre tallgenerationer. I de talldominerade områdena finns ett tydligt inslag även av medelålders

tallar. Bestånden är glesa, delvis till följd av äldre avverkningar men i huvudsak kvarstår naturskogskaraktären. Glesheten medför att det finns gott om solexponerade stammar och solexponerad död ved i området. Den stora myrmosaiken i öster domineras av naturskogsartad, hänglavsrik granskog med ett mindre tallinslag. Mindre hyggen ligger inom det avgränsade området.

Skogen i Dainan domineras av gles, bitvis hänglavsrik granskog.

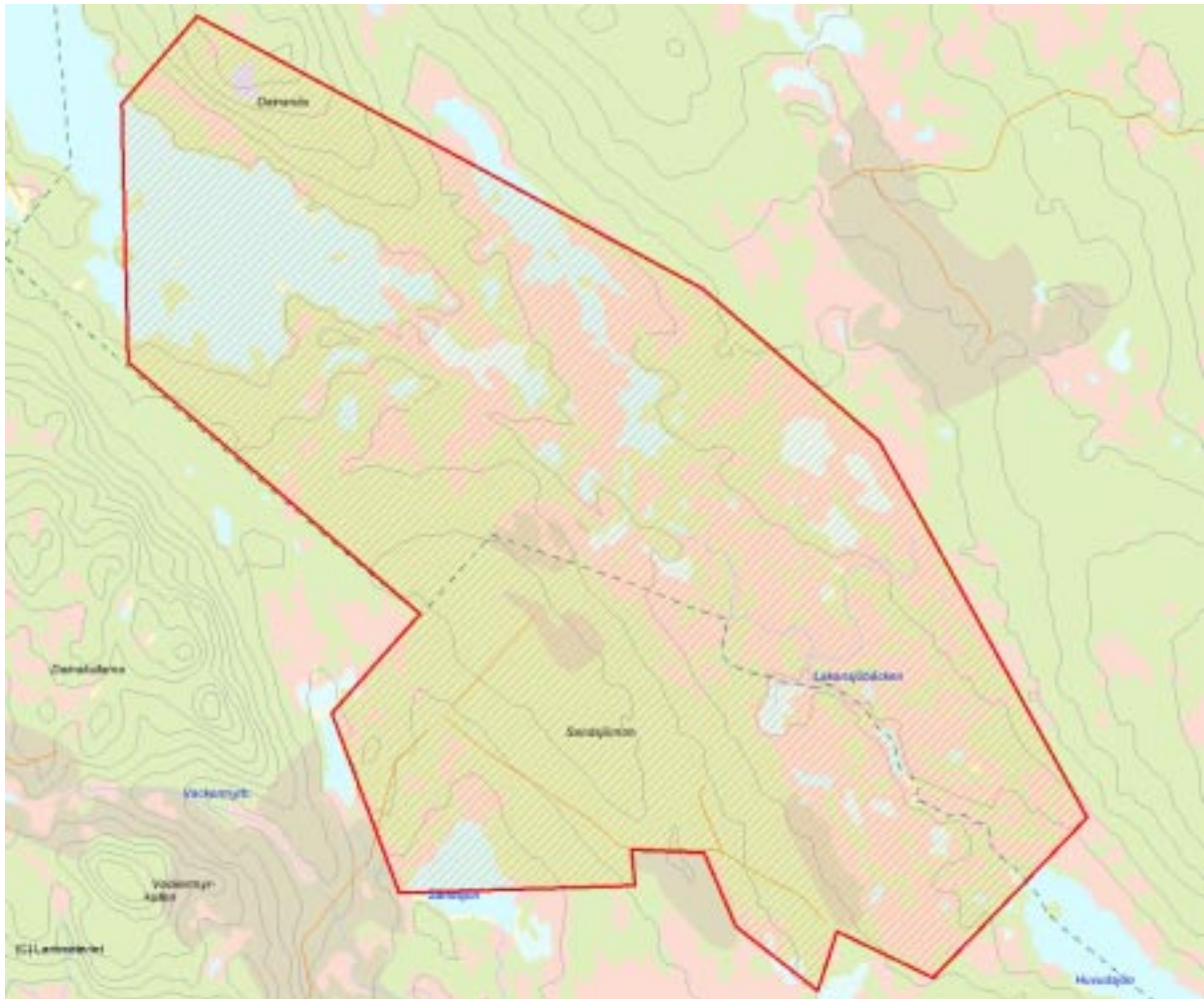
Länsstyrelsens bedömning

Dainan har mycket höga naturvärden knutna till områdets storlek, variation och relativa orördhet. De senvuxna gamla tallöverståndarna förekommer rikligt framförallt i den södra delen men uppträder mer sparsamt i övriga delar av området. Det finns även rikligt med torrträd och lågor i området.

Avståndet till Marsfjällets naturreservat i norr är ca 3 km, vilket gör att Dainan kan samverka med de naturskogar som finns inom reservatet, vilket ökar både områdenas artbevarande funktion. Länsstyrelsen bedömer att bevarandet av områdets naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1.Våtmark klass 1 objekt 22G9D01 2.Våtmark klass 2 objekt 23G0D01

Skala 1:50 000

3238 Jåvanberget

Kommun	Storuman	Totalareal	294 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	294 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	287 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	287 ha
Areal värdekärna	217 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	63 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Ingår i värdefull barrskogstrakt
- Hög grad av naturlighet
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Jåvanberget ligger drygt 3 mil sydost om Storuman ca 300-550 m.ö.h. Området utgörs av de högsta delarna av Jåvanberget, dess östsluttning samt delar av syd- och nordostsluttningen. Jordarten är sandig-moig morän med inslag av stora och små block. I terrängen finns flera, öppna mindre kärr insprängda. Området gränsar mot hyggen och ungskogar. Skogen på Jåvanberget är av varierande kvalitet med två större delområden med urskogsartade värdekärnor, en i bergets nordostsluttning och en runt bergets topp och sydbrant. Den norra värdekärnan utgörs av gammal och föga påverkad grandominerad skog som troligen är uppkommen efter hård brand på starkt sluttande och delvis blockrik mark. Stora delar av skogen saknar riktigt gamla träd och innehåller bara måttligt med död ved, men i sumpdrag och blötare partier finns flerhundraåriga tallar och granar liksom allmänt med lågor. Löv i form av klen björk, asp och sälg förekommer spritt i delområdet. Mellan de två värdekärnorna i bergets östsluttning växer mer trivial 70-100-årig skog med inslag av 150-åriga tallar. Här finns sparsamt med död ved och avverkningsspåren är rikliga. Spår från tidigare bränder i form av kolade stubbar och lågor förekommer allmänt över i stort sett hela detta område. Den andra värdekärnan omfattar skogen vid toppen och sydbranten, som är talldominerad, skiktad och mycket svagt påverkad. Där är det bitvis allmänt med 300-åriga tallar och granar samt allmänt med död ved. I Jåvanbergets sydsluttning, nedanför branten, återfinns en tallskog med ganska stor dimensionsspridning och en medelålder på ca 150 år. Förekomsten av död ved är allmän och fläckvis riklig. Det gäller framförallt torrakor men även gamla grova tallågor. Gran finns

i fuktigare partier och utgör totalt ca en tiondel av grundytan. På en del gamla lågor finns småplantor av förnygrad gran. Brandljud finns på enstaka levande tallar men flest brandspår finns på högstubbar av tall. Större delen av området är påverkat av äldre huggningar men spår av modernt skogsbruk saknas. Östra delen har lite mer strukturer och högre naturvärdeskvaliteter än de norra och västra delarna. Vid inventeringen noterades följande arter: dofticka, gränsticka, dvärgbägarlav, knottig blåslav, lunglav, stuplav, bårdlav, luddlav, skinnlav, kolflarnlav, vitmosslav, torta, tjäder och lavskrika.

Tallskog i Jåvanbergets sydsluttning.

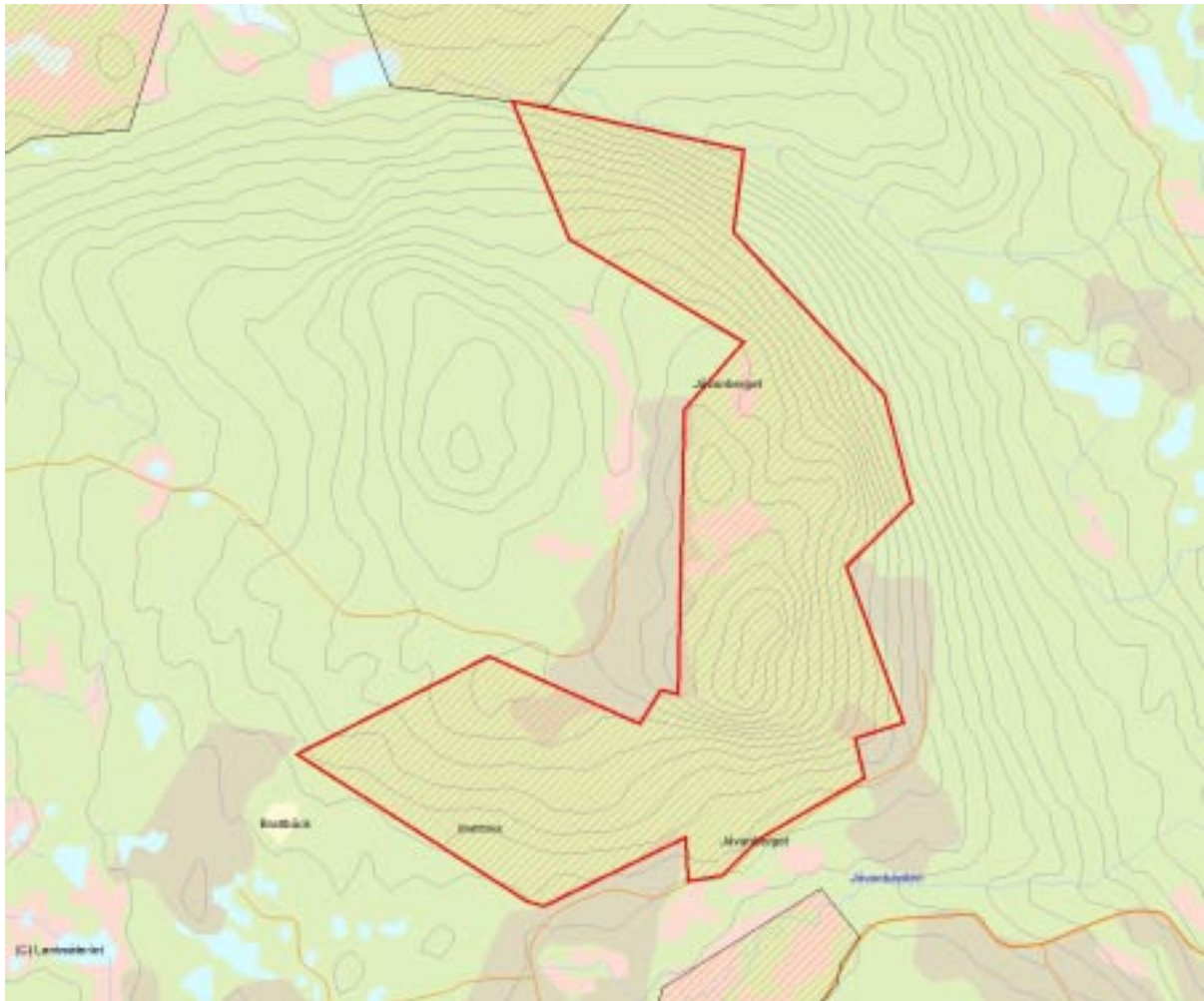
Länsstyrelsens bedömning

Stora delar av Jåvanbergets topp samt nordostsluttning och sydbrant utgörs av värdekärnor som delvis är av urskogskaraktär och har mycket höga naturvärden i form av orördhet, död ved och gamla träd. Mellan dessa delar finns mer trivial skogen med god utvecklingspotential som knyter ihop värdekärnorna till en sammanhängande helhet. Jåvanberget

är beläget i en trakt med många värdefulla naturskogsobjekt som stärker varandra och bildar ett landskapstäckande nät av mycket skyddsvärda områden. Tillsammans har dessa skogar goda möjligheter att bevara naturskogens biologiska mångfald. Länsstyrelsen bedömer att bevarande av områdets naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Riksintresse för rennärning RRO24019

Skala 1:30 000

2494 Rammellandet

Kommun	Storuman	Totalareal	180 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	168 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	12 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	96 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	96 ha
Areal värdekärna	96 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	3 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Rammellandet ligger knappt 3 mil sydost om Storuman och 360-400 m.ö.h. Området utgörs av ett par nordväst-sydostligt utsträckta åsar som gränsar till myr, samt i sydöstra delen lite större myrar med skogsklädda fastmarksholmar och små sjöar. Området omges av myr, ganska unga skogar samt slutavverkningsskog. En kraftledning skär genom den östra delen av området och en annan kraftledning utgör gräns i väster. Västra halvan av objektet är kuperat och mycket storblockigt. Mellan och på delar av åsarna i denna del växer en fullskiktad, starkt urskogsartad tallskog med gott om ca 400-åriga träd. Många av de gamla tallarna har brandljud och det finns allmänt med tallågor och torrakor. Dimensionsavverkningsstubbar finns mycket sparsamt i området, i vissa partier saknas stubbar helt och hållet. Övriga delar av området består av mer påverkad tallskog med betydligt färre gamla träd men ändå en del död ved. Längre österut har skogen också större inslag av gran. På myrholmarna växer höga, mycket frodvuxna gamla tallar och granar, allmänt med grov björk samt en hel del mycket grov asp och enstaka sälg. I dessa delar finns emellertid större inslag av dimensionsavverkningsstubbar och måttligt med död ved, mestadels i form av lövträdslågor. Myrarna är orörda av dikning och består till största delen av öppna gräs- och starrbevuxna topogena kärr. Påtagliga

urskogsstrukturer finns bitvis också långt ut i myrarna. Vid inventeringen noterades följande arter: dvärgbägarlav, gammelgransskål, liten spiklav, vedskivlav, kolflarnlav, nordisk stormhatt, tjäder. Tidigare har gnag av reliktböck noterats i området.

Tallskog vid en av områdets tjärnar. I bakgrunden syns YttreTjerestens sydsluttning.

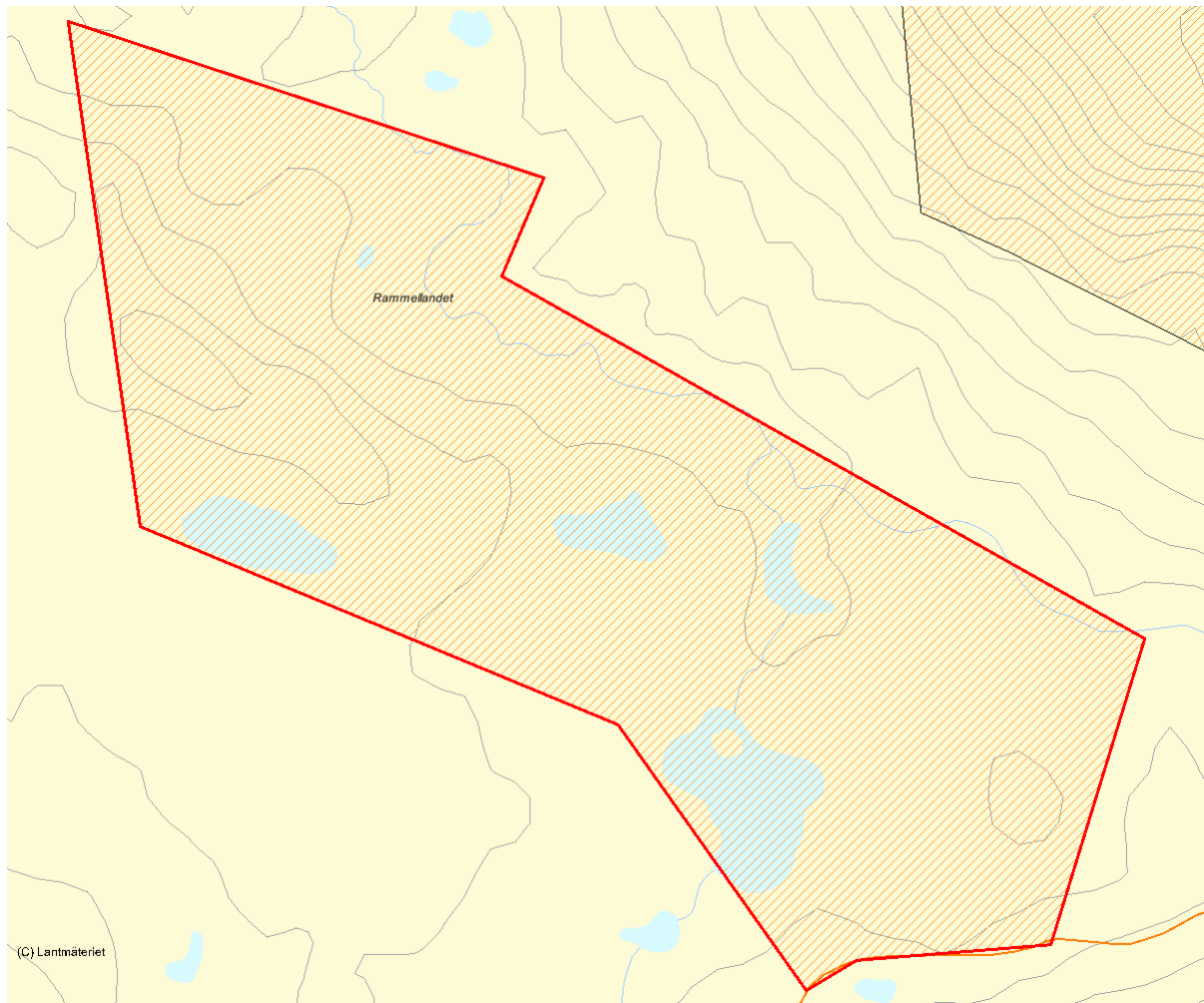
Länsstyrelsens bedömning

Rammellandet är ett ganska stort område med en mycket fin kärna av starkt urskogsartad tallskog. Området har mycket höga naturvärden knutna till orördhet, förekomsten av flerhundraåriga tallar och allmänt med död

ved. Området ligger dessutom i en trakt med flera andra mycket värdefulla naturskogsområden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Riksintresse för rennäring RO24019

Skala 1:15 000

3372 Yttre Tjeresten

Kommun	Storuman	Totalareal	610 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	600 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	11 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	545 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	545 ha
Areal värdekärna	283 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	142 ha	Areal arronderingsmark	120 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Artrik
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Ingår i värdefull barrskogstrakt
- Särskild betydelse för friluftsliv
- Särskild betydelse för rennäringen
- Hög grad av naturlighet
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Området ligger knappt 3 mil sydost om Storuman och består av de båda skogsbergen Yttre och Västra Tjeresten. Bergens nordostsluttningar är branta med inslag av mindre partier med lodytor medan bergens syd- och västsluttningar är flackare. Sydsluttningarna är mycket rik- och grovblockiga. Öster om bergen, mellan Piltjärnen och Stortjärnen, finns en flack dalsänka/platå med en mosaik av skog och öppna våtmarker. Höjdskillnaden mellan Stortjärnen i öster (289 m.ö.h.) och bergens toppar på 550 m.ö.h. är över 250 meter. Tre mindre bäckar avvattnar området via Mejvanbäcken till Umeälven. Skogarna på bergens platåer samt väst- och sydsluttningar domineras av urskogsartade tallskogar. I de branta nordostsluttningarna växer hänglavsrika, grandominerade barrnaturskogar med inslag av gamla tallöverståndare samt grov asp och sälg. Skogarna mellan bergen samt på platån och i dalsänkan nordväst om Stortjärnen utgörs av 70-åriga naturligt förnygrade tallskogar med enstaka gamla överståndare på grovblockig mark och riklig förekomst av liggande död ved. Spår efter äldre bränder förekommer rikligt inom hela området. Skogarna uppe på de båda bergen har endast berörts av äldre dimensionsavverkningar, medan de lägre belägna delarna av området har påverkats av avverkningar efter andra världskriget. Våtmarkerna på den flacka marken nordväst om Stortjärnen utgörs av topogena och soligena fastmattekärr av rik typ. Delvis är det extremt välstrukturerade sträng-flarckärr med djupa flarckgölar som däms av drygt meterhöga strängar och med en rik flora

av våtmarksväxter. I området har följande arter noterats: spillkråka, tretåig hackspett, tjäder, orre, järpe, tallbit, tickmussling, ullticka, rosenticka, gränsticka, rynkskinn, doftticka, stor aspticka, harticka, lappticka, lunglav, skrovellav, stuplav, dvärgbägarlav, knottrig blåslav, björnbrod, dvärglumner, hirsstarr, bladvass, snip, ängsnycklar, brakved, korvskorpionmossa, guldspärrmossa, gyllenmossa, piprensarmossa och blodskedmossa.

Området innehåller såväl urskogsartad tallskog och naturskogsartad barrblandskog som örtrika granskogar, sjöar och myrmosaikområden.

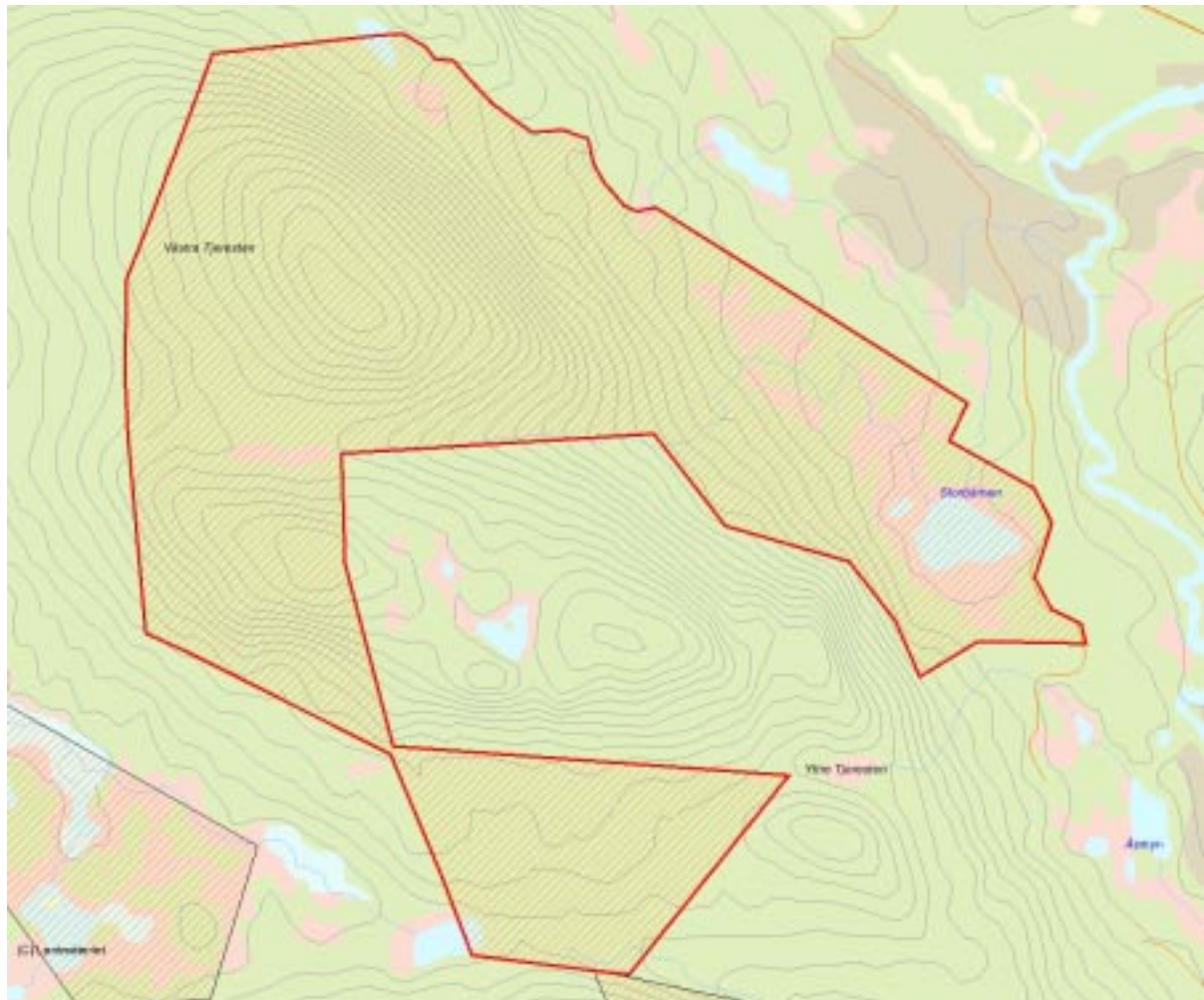
Länsstyrelsens bedömning

Objektet är ett mycket stort, väl sammanhållet och ostört landskapsavsnitt. Området innehåller en stor andel urskogsartade värdekärnor. Området innehåller såväl urskogsartad tallskog, naturskogsartad barrblandskog och örtrika granskogar som myrmosaikområden med rika välstrukturerade strängflarckjarr. Flera rödlistade arter har noterats

inom området. Området har också stor betydelse för rörligt friluftsliv pga sin storlek och vildmarks karaktär. Området ligger därtill i en särskilt värdefull trakt med flera andra mycket värdefulla barnaturskogar. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Riksintresse för rennäring RRO24019 2. Riksintresse för naturvård NRO24096

Skala 1:30 000

4122 Pellesberget

Kommun	Storuman	Totalareal	73 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	70 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	3 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	70 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	70 ha
Areal värdekärna	65 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Ingår i värdefull barrskogstrakt
- Hög grad av naturlighet
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Pellesberget ligger i anslutning till Umeälven, på dess södra sida strax väster om Grundforsdammen. Området består av Pellesbergets branta och blockrika nordostsluttning ned till älven åt nordost. En skogsbilväg tangerar området i väster och en bred kraftledningsgata löper längs områdets södra kant. Altituden i området ligger mellan 310 och 410 m.ö.h. Terrängen är genomgående blockrik. Större delen av området utgörs av brandpräglad, flerskiktad tallnaturskog. Skogen är i genomsnitt ca 140 år, men det förekommer allmänt med överståndare på 200-250 år. Det förekommer rätt allmänt med dimensionsavverkningsstubbar. Död ved förekommer främst i form av gamla lågor samt en del torrakor. Fläckvis finns inslag av björk samt klenare asp och sälg. Centralt i området finns ett par mindre områden med riktigt fin tallurskog som innehåller allmänt med 250-åriga träd och inslag av uppemot 400-500 år gamla tallar. Här finns också stora mängder död tallved. I området finns även mindre partier med urskogsartad granskog med inslag av gamla sälgar som är draperade med Lobaria- och Nephroma-arter, liksom små grupper av grova aspar. Några mindre halvöppna talkärr finns i eller i anslutning till området. Vid inventeringen noterades följande arter (Åliden inklusive Pellesberget): liten sotlav, fläckporing, gräddporing, reliktböck, tretåig hackspett, violettgrå tagellav, dvärgbägarlav (allmän), skrovellav, knottrig blåslav, gammelgransskål, doftticka, harticka, violmussling,

gränsticka (på tall), rosenticka, bronsbjon, sidensvans, lunglav, skinnlav, stuplav, luddlav, bårdlav, gytterlav, ullticka, lateritticka, tallticka, tickmussling, timmerticka, korallrot, spindelblomster, nordisk stormhatt, ögonpyrola, torta, kärrfibbla, bergslok, ormbär, tjäder, järpe och orre. Dessutom hördes en spelande vaktel på hygget vid vändskivan på Ålidvägen!

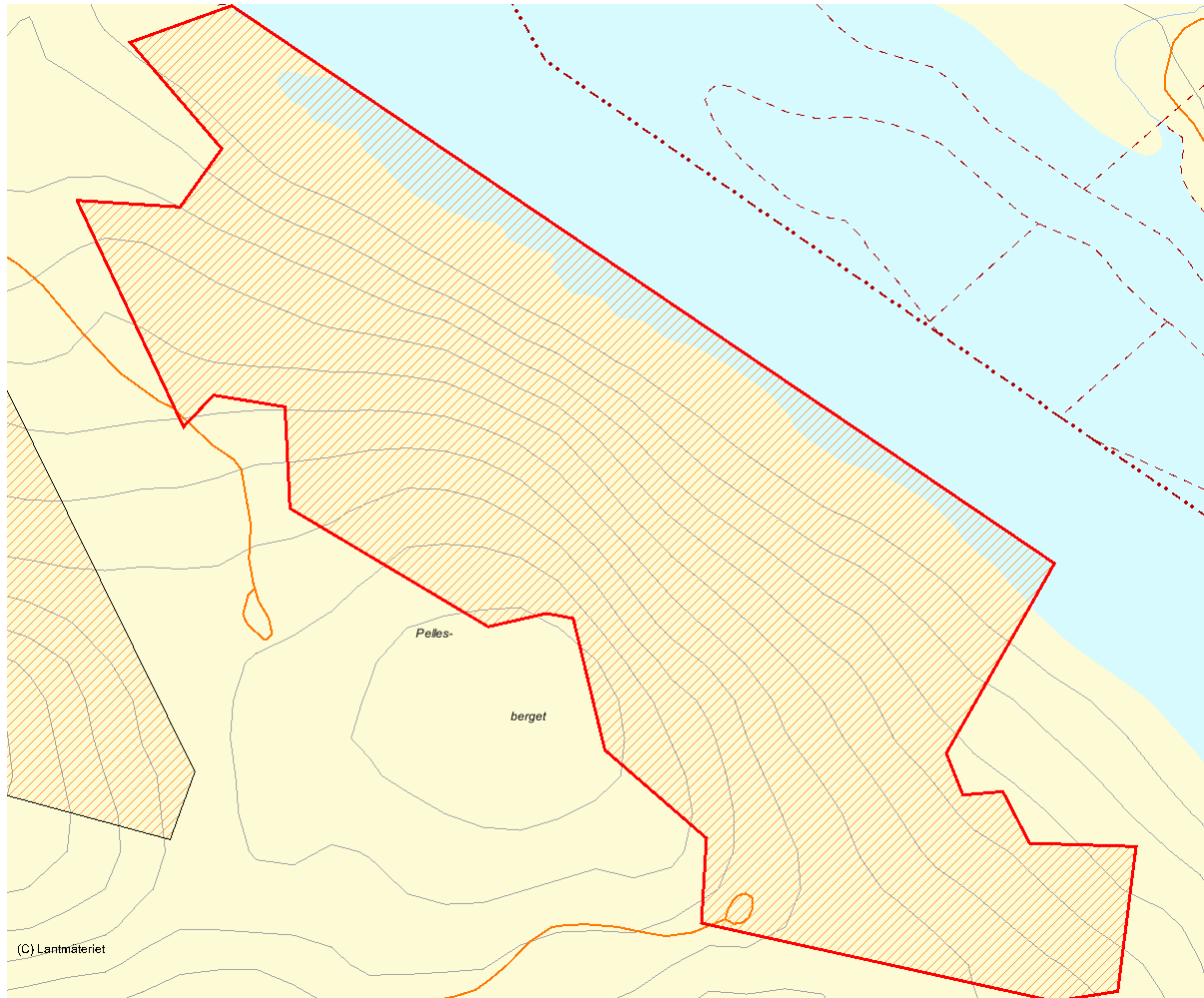

Pellesberget utgörs av brandpräglad tallnaturskog på blockrika marker.

Länsstyrelsens bedömning

Pellesberget är ett stort område med brandpräglad tallnaturskog som inkluderar starkt urskogsartad tallskog med mycket hög kvalitet. Området innehåller också mindre delar med urskogsartad granskog. Området ligger i en trakt med flera andra mycket värdefulla naturskogar. Pellesberget

innehåller ganska produktiva skogar på låg altitud vilket utgör en särskilt stor bristvara i regionen. Flera rödlistade arter förekommer i området. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:10 000

2490 Åliden

Kommun	Storuman	Totalareal	292 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	292 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	285 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	285 ha
Areal värdekärna	253 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	24 ha	Areal arronderingsmark	6 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Artrik
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Ingår i värdefull barrskogstrakt
- Hög grad av naturlighet
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Ålidenområdet ligger drygt två mil sydost om Storuman och utgörs av mindre delar av Ålidens toppområde och sydsluttning samt större delen av nordsluttningen mot Umeälven. Området gränsar till stor del mot hyggen och ungsogor. En bred kraftledningsgata utgör områdets gräns i sydost. Området ligger ca 340 – 530 m.ö.h. En stor del av området utgörs av värdekärnor med urskogsartad tall- och granuskog. De nedre flackare delarna längs Ålidens nordostsluttningen utgörs av bitvis helt opåverkad blockrik talluskog och de övre delarna av granuskog med inslag av sälg och utan avverkningsspår. 200 – 250 åriga tallar är här allmänna och enstaka bjässar på uppemot 500 år förekommer. Brandspår i form av gamla kolade stubbar liksom gammeltallar med upp till tre brandljud förekommer allmänt, liksom ibland även enstaka granar med brandljud. Speciellt i de talldominerade delarna förekommer mycket rikligt med död ved, både i form av lågor och torrakor. I den nordligaste delen av området, samt högre upp på sluttningarna ovanför urskogarna är skogarna delvis något mer påverkade av dimensionshuggningar, men har ändå kvar många viktiga naturskogsdrag som gamla träd och lågor i olika nedbrytningsstadier. De östliga och lägre liggande delarna av dessa områden är talldominerade medan de västliga delarna är grandominerade. Vissa delar av den grandominerade skogen är av sumpskogskaraktär, och i anslutning till skogsbäcken som rinner genom den norra delen av området finns mindre partier med högrörvegetation. I anslutning till bäcken finns även ett mindre urskogsliknande område med extremt mycket död liggande ved. Ett mindre ungsogsområde finns i anslutning till ”vinkeln” på kraftledningen, och i de allra sydligaste delarna av området

finns två sydsluttningar med trivial slutavverkningsmogen tallskog. Vid inventeringen noterades följande arter (Åliden inklusive Pellesberget): liten sotlav, fläckporing, gräddporing, reliktböck, tretåig hackspett, violettgrå tagellav, dvärgbägarlav, skrovellav, knottrig blåslav, gammelgransskål, dofticka, harticka, violmussling, gränsticka, rosenticka, bronshjon, sidensvans, lunglav, skinnlav, stuplav, luddlav, bärdlav, gytterlav, ullticka, lateriticka, tallticka, tickmussling, timmerticka, korallrot, spindelblomster, nordisk stormhatt, ögonpyrola, torta, kärffibbla, bergslok, ormbär, tjäder, järpe, orre och vaktel.

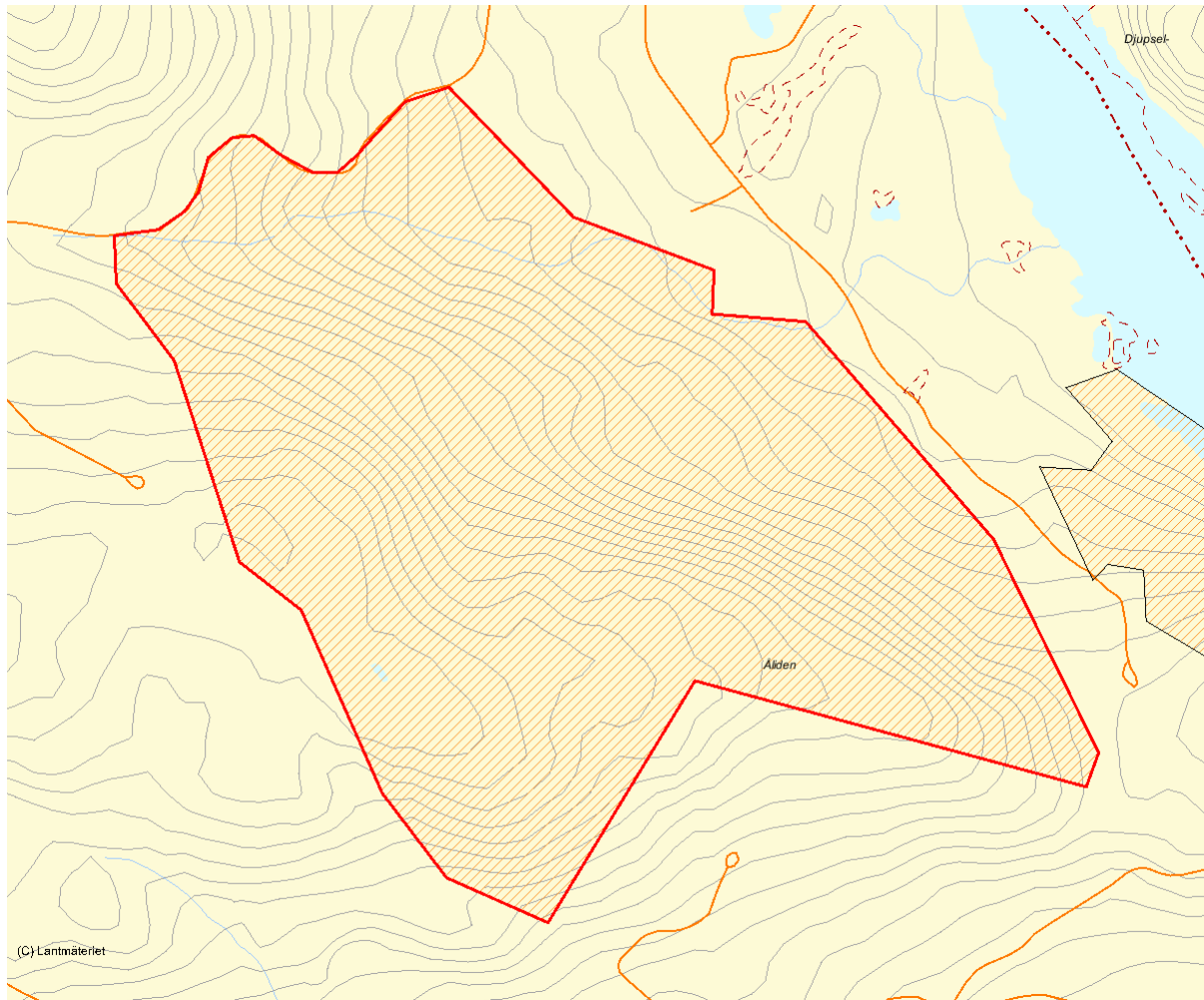

Tall med gnag av reliktböck.

Länsstyrelsens bedömning

Åliden är ett större område med en stor andel urskogsartad tallskog och granskog med mycket hög kvalitet. Områdets kanske främsta värde är de stora mängderna av död tallved med en lång obruten kontinuitet. Ett stort antal rödlistade

arter förekommer och området ligger dessutom i en trakt med flera andra mycket värdefulla naturskogsområden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:20 000

3566 Gardejaurliden

Kommun	Lycksele	Totalareal	181 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	181 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	177 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	177 ha
Areal värdekärna	104 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	46 ha	Areal arronderingsmark	24 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Gardejaurliden sydväst om Lycksaberget ligger mitt emellan två parallella nord-sydgående vägar. Området består av en del av en större höjd i norr, själva Gardejaurberget 440 m.ö.h. och en mindre kulle i sydväst, ca 370 m.ö.h. I den sydöstra delen finns en liten skogstjärn som omges av en våtmark. Större delen av området sluttar svagt åt söder. Hela området är mycket blockrikt! En skogsbilväg leder in i områdets norra del. Gardejaurliden domineras av gammal, brandpräglad tallskog med stor dimensionsspridning. Det finns enstaka riktigt gamla grova träd framför allt i norr och väster, annars är huvuddelen av de äldre träden cirka 200 år. Den mest opåverkade skogen finns i de allra blockigaste partierna. I de norra delarna är tillgången på död ved, gamla lågor och torrakor riklig. I övrigt förekommer död ved sparsamt till allmänt. I söder finns ett bestånd med 90-årig mer ensartad tallskog där död ved förekommer sparsamt. Den delen ingår som utvecklingsmark och stärker upp områdets arrondering högst väsentligt. I stort sett hela området är påverkat av dimensionsavverkning men stubbarna är få i de blockigaste partierna. Vid inventeringen har följande arter noterats: dvärgbägarlav, gräddporing, doftskinn, fläckporing, gränsticka, kortskaftad ärgspik, kötticka,

kritporing, rosenticka, violmussling, ullticka, talticka, rävticka, rynkskinn, korktaggsvamp, fjälltaggsvamp, goliatmusseron, spår av reliktböck samt orre och tjäder.

I Gardejaurlidens mest blockrika partier finns få spår av skogsbruk.

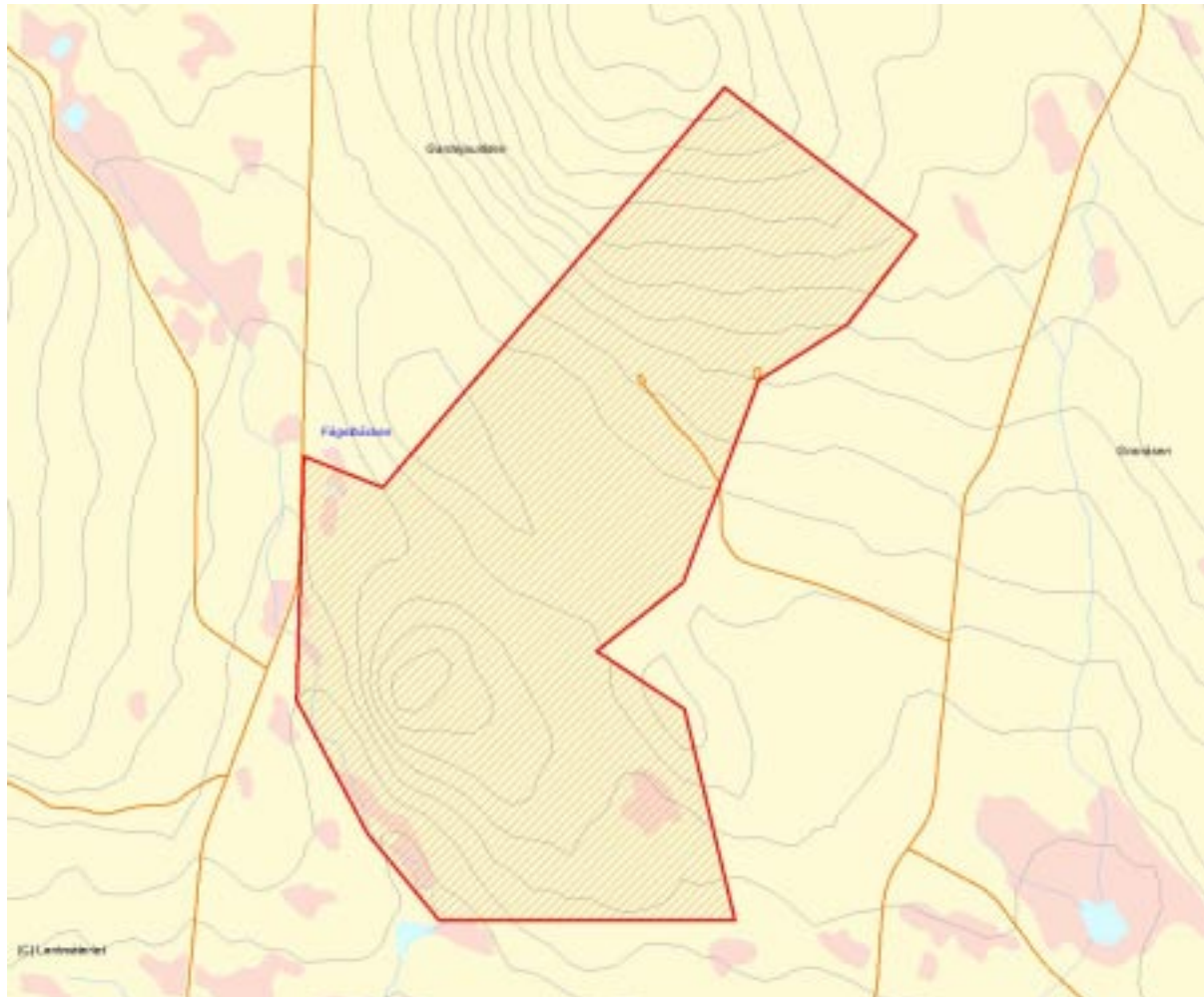
Länsstyrelsens bedömning

Gardejaurliden är ett stort naturskogsartat område med gammal brandpräglad och skiktad tallskog med stort inslag av gamla grova lågor och torrakor. Bristen på skyddad tallskog

i regionen och i länet talar starkt för områdets bevarande. Länsstyrelsen bedömer att ett bevarande av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Riksintresse för rennäring RRO24016

Skala 1:20 000

2510 Norra Gråtanberget

Kommun	Vilhelmina	Totalareal	246 ha
Naturgeografisk region	33h	Areal land	246 ha
Objektskategori	U2	Areal vatten	0 ha
Markägare	Fastighetsverket	Areal produktiv skogsmark	243 ha
		Ovanför fjällnära gräns	243 ha
		Nedanför fjällnära gräns	0 ha
Areal värdekärna	246 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Gränisar till värdefullt område utanför det statliga innehavet
- Gränisar till befintligt naturreservat
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Området ligger ca 4 mil norr om Vilhelmina, mellan 470 och 590 m.ö.h. och utgörs av Storbergets nordostsluttning ner mot Skikkisjön. Mot norr och öster gränisar området mot hyggen och ungsogar men når också ända ner till Skikkisjöns strand. Längs hela områdets sydvästra sida ansluter det befintliga naturreservatet Gråtanberget. Ett flertal mindre bäckar med upp till 10 meter djupa raviner rinner genom området. Hela området ligger ovanför gränsen för fjällnära skog. Större delen av området utgörs av ca 130-årig, skiktad granskog på frisk sluttande mark. Delvis finns det inslag av högorter och påverkan av rörligt markvatten. Lövinslaget är bitvis kraftigt, främst av björk, men även asp, sälg, gråal och rönn förekommer. Äldre granar är ovanliga i större delen av området och återfinns mest utmed bäckarna och i myrkanterna. Ett flertal gamla brandstubbar finns i området, vilket visar skogen är naturligt föryngrad efter skogsbrand. Skogen är mestadels högväxt och många grova granar förekommer trots att de sällan hunnit uppnå någon anmärkningsvärd ålder. Död ved förekommer fläckvis allmänt, men som regel rätt sparsamt i området. Klen död lövved är allmänt förekommande i hela området, medan död barrved mest förekommer i bäckraviner samt som en hel del färska vindfällan i områdets västra del. En del gamla lumpade lågor finns också utspridda i området. Gamla avverkningsstubbar förekommer rikligt i nästan hela området. Vid inventeringen hittades följande arter: ostticka, gränsticka, harticka, doftskinn, rynkskinn, skrovellav, knottrig blåslav, gnag av bronshjon, ullticka, kötticka, tickmussling,

violtagging, trådticka, lunglav, stuplav, nordisk stormhatt, torta, kärrfibbla, tjäder och lavskrika. Tidigare har även liten sotlav, smalskaftslav, nordlig nållav, tretåig hackspett, rosenticka, stor aspticka, violmussling, gammelgransskål, brunpudrad nållav, vitskaftad svartspik, rödbrun blekspik, trädbasdynlav, kornig nållav, vitgrynig nållav, kortskaftad ärgspik, luddlav, bårdlav, skinnlav, grönpyrola, ögonpyrola, spindelblomster, järpe, hökuggla och trädkrypare påträffats i området.

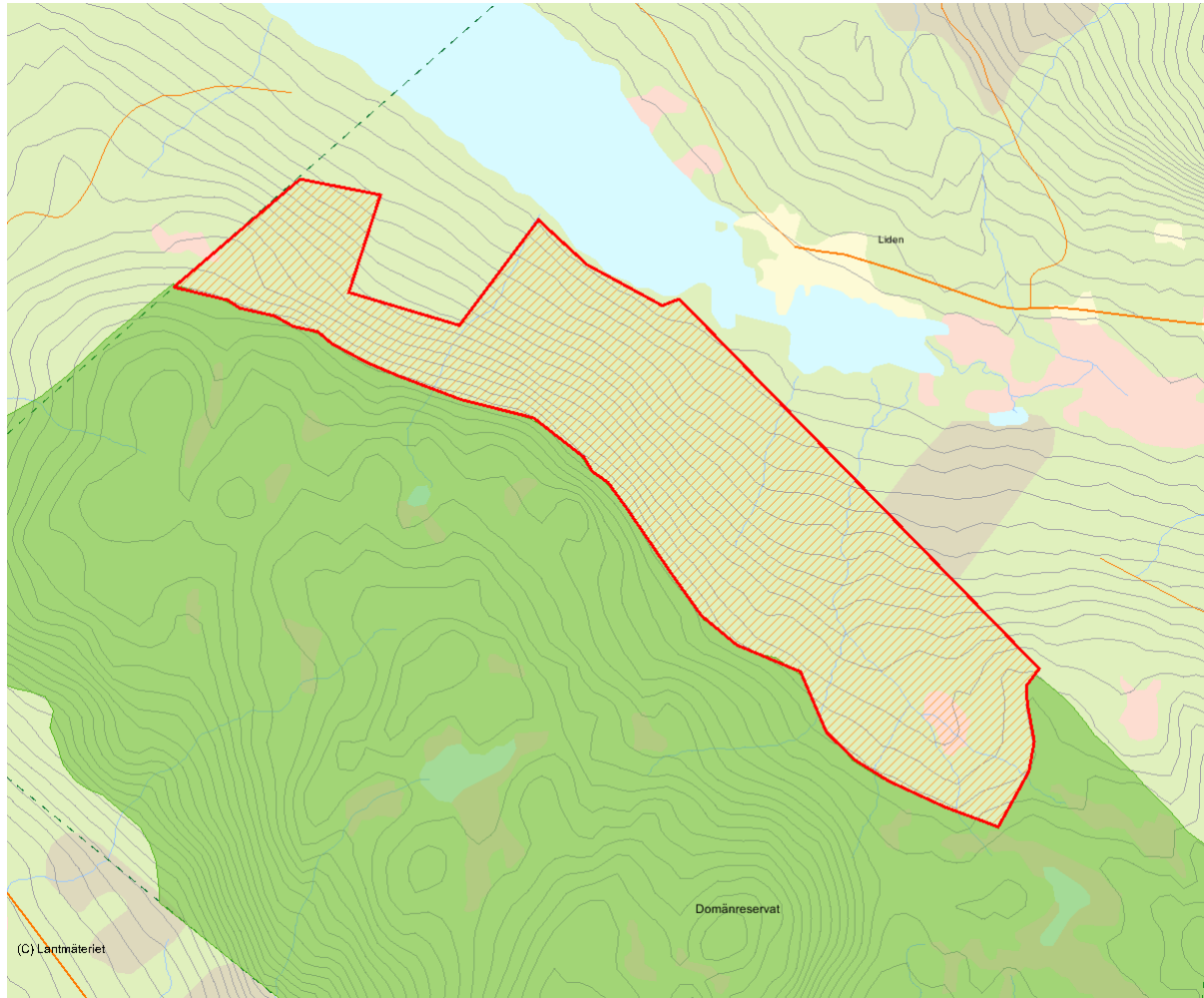

Den produktiva skogen i norra Gråtanberget utgör ett värdefullt komplement till det befintliga reservatet.

Länsstyrelsens bedömning

Hela området utgörs av äldre grannaturskog med inslag av urskogskvalitéer. Skogen är högproduktiv och det håller på att skapas en hel del färsk död ved genom självgallring. Det mycket stora antalet rödlistade arter och signalarter som har hittats i området visar att området har ett mycket högt skyddsvärde. Objektet skulle utgöra en mycket värdefull förstärkning av Gråtanbergets naturreservat genom att det innehåller lägre

liggande och mer produktiv granskog. Ett bevarande av området skulle innebära att man fick ett sammanhängande naturskogsområde som sträcker sig hela vägen från strandlinjen på en större, oreglerad sjö upp till en lågfjällstopp - vilket är mycket värdefullt både för landskapsbilden och ur ett landskapsekologiskt perspektiv. Länsstyrelsen bedömer att bevarande av områdets höga naturvärden inte är förenligt med skogsbruk.

Skala 1:30 000

2488 Barsele-Storberget

Kommun	Storuman	Totalareal	355 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	355 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	340 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	340 ha
Areal värdekärna	315 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	4 ha	Areal arronderingsmark	15 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Ingår i värdefull barrskogstrakt
- Hög grad av naturlighet
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Barsele-Storberget ligger knappt två mil sydost om Storuman. Området består av flera berg med flacka toppar och branta sluttningar samt några mindre myrar mellan bergen. Ett par mindre bäckar rinner genom området. Höjden över havet är 440-604 meter. Merparten av områdets högsta delar och branta nordsluttningar täcks av urskogsartad, grandominerad höjdlägesskog av ört-ristyp. I delar av skogen finns ett stort inslag av lövträd, främst björk men även sälg och asp. En stor andel av beståndet utgörs av 200-250-åriga, rikt garnlavsdraperade granar, ofta ganska korta och med toppbrott. Det är gott om lågor i alla nedbrytningsstadier. I vissa delar av området saknas mycket av de traditionella urskogsstrukturerna trots att avverkningsspår saknas nästan helt även där. I den nedersta delen av nordsluttningen ligger en högproduktiv granurskog med många mycket grova stående granar och grova granlågor med ett flertal rödlistade arter. Centralt i området finns ett par mindre hyggen. Myrarna är öppna, ofta svagt sluttande kärr eller blandmyrar. Vid inventeringen noterades följande arter: brandticka, ostticka (på fyra ställen), taigaskinn, tretåig hackspett, rosenticka, lappticka, gränsticka, rynkskinn, doftskinn, doftticka, gammelgransskål, harticka, stor aspticka, skrovellav, violettgrå tagellav, knottrig blåslav, fjällvråk, gnag

av bronshjon, ullticka, blodticka, talticka, trådticka, lunglav, stuplav, luddlav, bårdlav, skinnlav, gytterlav, torta, nordisk stormhatt, ögonpyrola, spindelblomster, kärrfibbla, lavskrika, spillkråka, tjäder, järpe och gärdsmyg.

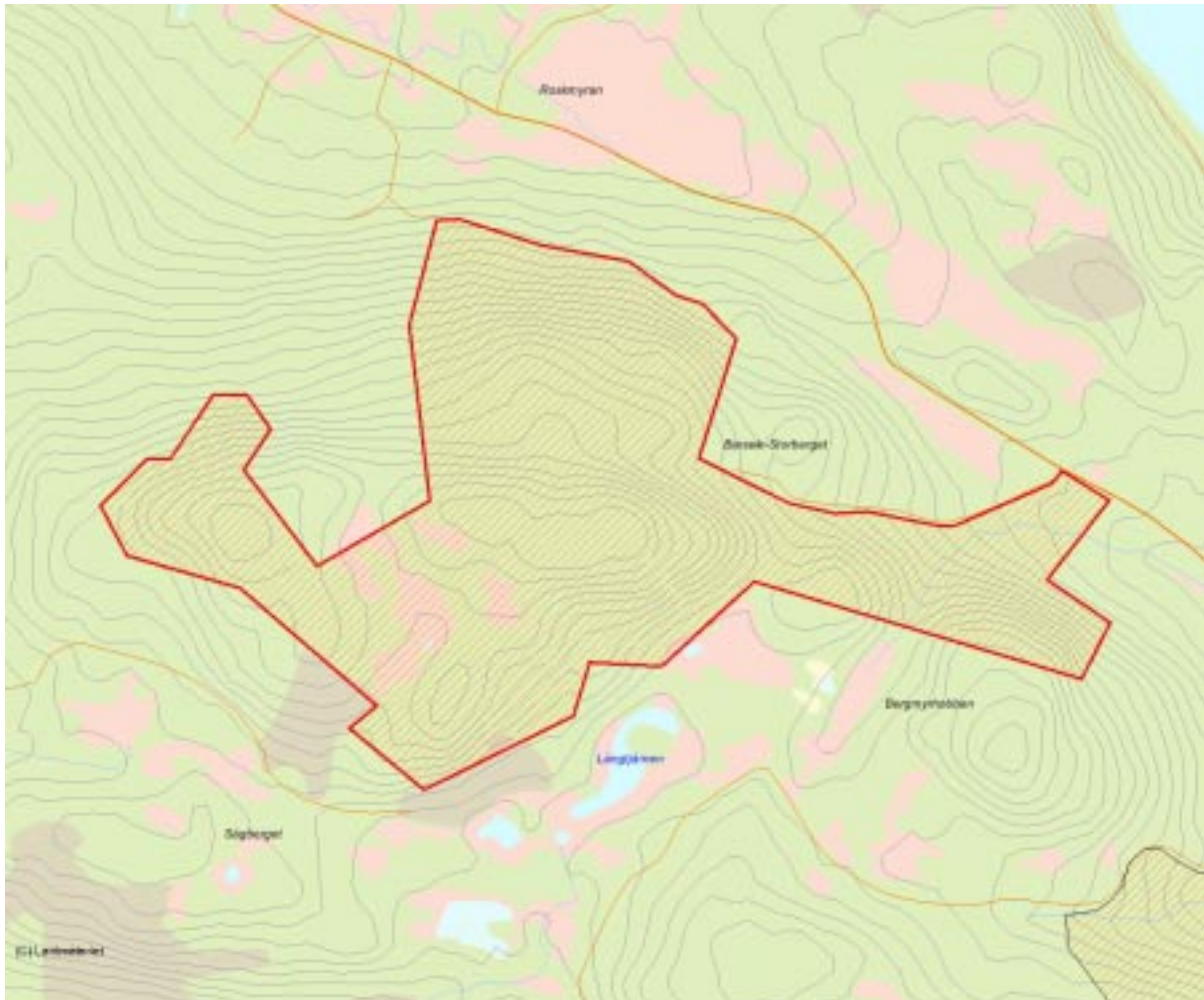

Stora delar av området täcks av granurskog, ofta med stort lövinslag.

Länsstyrelsens bedömning

Området utgörs nästan helt och hållet av urskogsartad granskog med extremt höga naturvärden i form av gamla träd, rikligt med död ved och många rödlistade arter. Stora delar utgör urskogsartad skog med mycket liten mänsklig påverkan. Sammantaget bedöms området ha

väsentlig betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden i regionen. Särskilt som det ligger i en trakt med flera andra mycket värdefulla naturskogsområden. Länsstyrelsen bedömer att bevarande av områdets naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:30 000

3268 Skikki syd

Kommun	Vilhelmina	Totalareal	51 ha
Naturgeografisk region	33h	Areal land	51 ha
Objektskategori	U2	Areal vatten	0 ha
Markägare	Fastighetsverket	Areal produktiv skogsmark	50 ha
		Ovanför fjällnära gräns	27 ha
		Nedanför fjällnära gräns	23 ha
Areal värdekärna	49 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	2 ha

Kriterier för urval

- Mindre naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Gränisar till värdefullt område utanför det statliga innehavet
- Gränisar till befintligt naturreservat
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Området ligger några mil öster om Dikanäs i Vilhelmina kommun i en sydsluttning i anslutning till den södra kanten av Skikkireservatet. Öster om reservatet ligger ett större urskogsartat område på privat mark och norr om reservatet ligger ett annat statligt objekt (Skikki nord). Sluttningarna inom området är bitvis påfallande branta och sträcker sig från 530-600 m.ö.h. Ett hygge avgränsar området söderut. Skogen i sluttningen är en mycket välväxt granskog på frisk mark av lågörtstyp med inslag av högörtstyp. Skogen är till stor del välsluten men innehåller också en del luckor efter dimensionshuggningar. Diameterspridningen är genomgående mycket stor och skogen har en flerskiktad karaktär. Det finns gott om välväxta grövre granar och ställvis gott om färskare rötbrutna lågor. Merparten av lågorna är av klenare dimensioner men det finns även gott om grova lågor och en hel del mossövärväxta äldre grova lågor och lump. Det finns genomgående gott om hänslav och även en hel del hackspettspår. Området är tidigare påverkat av dimensionsavverkning. Stora delar av sluttningen är påverkat av rörligt markvatten. Vid inventeringen noterades ett flertal

vedsvampar knutna till gammal grannaturskog.

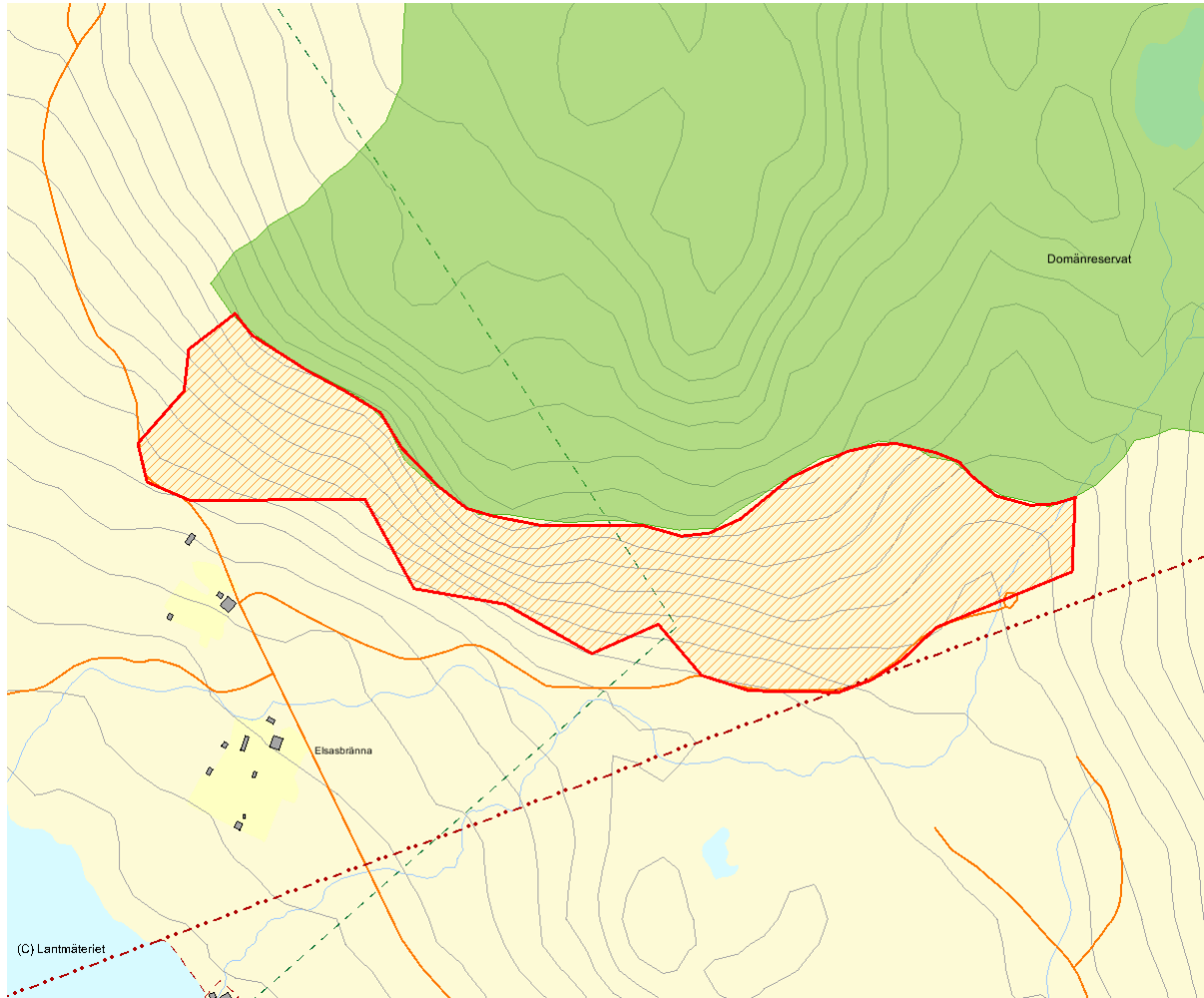

Ullticka.

Länsstyrelsens bedömning

Skikki syd är ett mindre område med välväxt grannaturskog av högproduktiv typ med gott om grova lågor. Läget omedelbart intill Skikkireservatet gör att området kan bidra till att förstärka befintliga naturvärden i Skikkireservatet. Området tillför även trakten mer produktiv granskog på lägre altitud än i reservatet.

Tillsammans med det privata området öster om Skikkireservatet och det statliga området norr om reservatet blir trakten kring Skikki ett sammanhängande naturskog-/urskogsområde av betydande storlek. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:15 000

2508 Måsjöberget

Kommun	Vilhelmina	Totalareal	922 ha
Naturgeografisk region	33h	Areal land	911 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	11 ha
Markägare	Fastighetsverket	Areal produktiv skogsmark	906 ha
		Ovanför fjällnära gräns	2 ha
		Nedanför fjällnära gräns	904 ha
Areal värdekärna	915 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Artrik
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Måsjöberget ligger strax söder om den delen av Vojmsjön som kallas Vikenviken, ca 20 km sydost om Dikanäs. Området består i huvudsak av delar av Mårdsjölidens nord- och nordostsluttningar ned mot Vikenviken. Höjdskillnaden är stor inom området och går mellan ca 430 till 590 m.ö.h. Området är småkuperat landskap med småhålor och enstaka vattenfyllda sänkor. Landskapet är också blockigt, med inslag av små blockhav. Centralt i östra delen av området finns en brandpräglad, flerskiktad tallskog med tallar upp mot 300-400 år gamla. Skogen är urskogsartad och innehåller gott om grova tallar, mycket torrträd och ganska gott om lågor. I ett särskilt intressant parti finns många överståndare med en bröstöjdsdiameter på 50-70 cm. Den västra delen av området domineras av granskog med visst inslag av äldre sälg. Småhöjderna domineras även här av välväxt tall, och det finns mycket god förekomst av äldre träd. Högre upp i sluttningen minskar andelen tall till att vara sparsam, men de grupper av träd som finns är i regel >400 år gamla, äldsta trädet som borrades var 472 år. Den nordligaste delen är en bränna med gran och tall där överståndarna är uthuggna och mängden torrträd och lågor är sparsam. I

områdets smalare mittparti är också grandelen av hög ålder med gott om träd som är kring 200 år gamla.

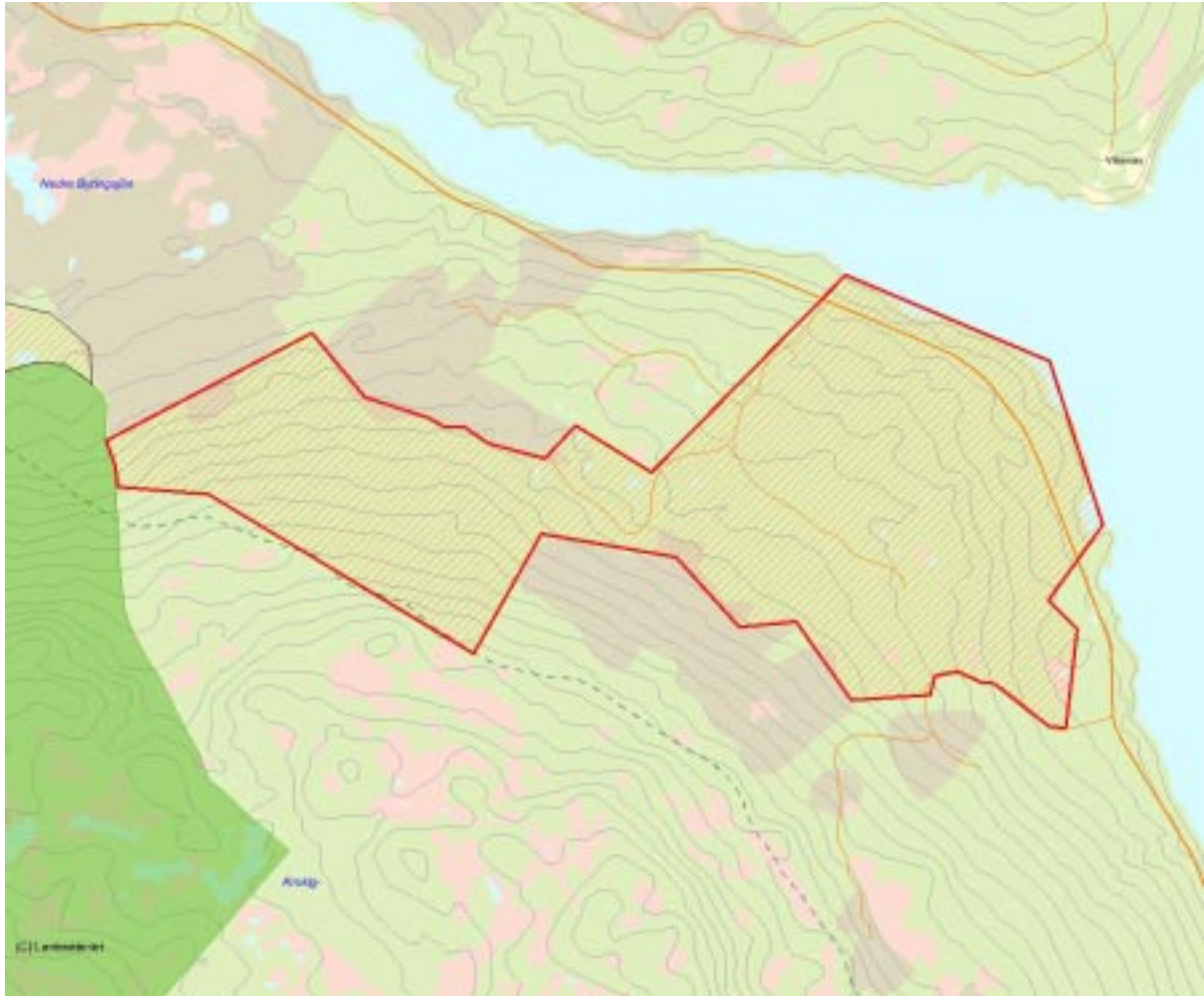

Måsjöberget har, liksom intilliggande Östra Svartsjölidens, stora områden urskogsartad tallskog.

Länsstyrelsens bedömning

Måsjöberget är ett större område som helt domineras av urskogartad tall- och granskog. Tallurskogarna är av varierande slag men innehåller genomgående mycket torrakor, lågor och mängder med spår efter brand. Det är en god spridning i åldrarna 100-300 år, men även tallar som är upp emot 500 år gamla. De

äldre träden är ofta 50-70 cm i brösthöjdsdiameter. Området har intim kontakt med de närliggande tall- och granurskogarna på Östra Svartsjöleden, vilket förstärker objektets naturvärden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:50 000

2512 Kusmyran

Kommun	Vilhelmina	Totalareal	433 ha
Naturgeografisk region	33h	Areal land	432 ha
Objektskategori	U2	Areal vatten	2 ha
Markägare	Fastighetsverket	Areal produktiv skogsmark	318 ha
		Ovanför fjällnära gräns	143 ha
		Nedanför fjällnära gräns	175 ha
Areal värdekärna	311 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Kusmyran ligger en mil norr om Stalon i Vilhelmina kommun och gränisar i norr mot Marsfjällets naturreservat. Området ligger i en sydslutning ner mot Fatsjön och det rinner ett flertal bäckar genom slutningen. Den västra delen är flack medan den östra delen innehåller en del branta partier med rörligt markvatten. Längst i norr finns inslag av myrmosaik. Skogen i området domineras av urskogsartad granskog på frisk mark av blåbärstyp. Skogen är präglad av höjdläget och utgörs mestadels av en mycket gammal gransuccession. Ställvis förekommer mycket rikligt med gamla grova granar, grova torrträd och grova lågor. Det finns också gott om garnlavsdraperade äldre träd. Skogen är ofta gles, men ändå fullskiktad och med träd i alla åldrar och dimensioner. I några partier förekommer dimensionsavverkningsstubbar men inte i den omfattningen att det har påverkat naturskogskaraktären nämnvärt. I den norra delen av området finns ett stråk med äldre brandföryngrad granskog med tydligt björkinslag och lägre andel riktigt gamla granar. Men död ved förekommer allmänt även här. I de brantare partierna är skogen mer välväxt och välsluten än i de flackare områdena. I en del av de branta partierna med rörligt markvatten finns partier med brandrefugial karaktär och påtagligt inslag av både äldre granar, hänglavsbeklädda träd, torrträd och lågor. Däremellan finns mindre partier med ett fåtal

stubbar efter plockhuggning, men som i övrigt är nästan opåverkad av skogsbruk. Vid inventeringen noterades följande arter: trådticka, lappticka, gränsticka, doftskinn, gammelgransskål, harticka, rynkskinn, knottrig blåslav, skrovellav, skinnlav, lunglav, tjäder, lavskrika och dalripa.

Granurskog vid Kallkälsmyrorna i norra delen av området.

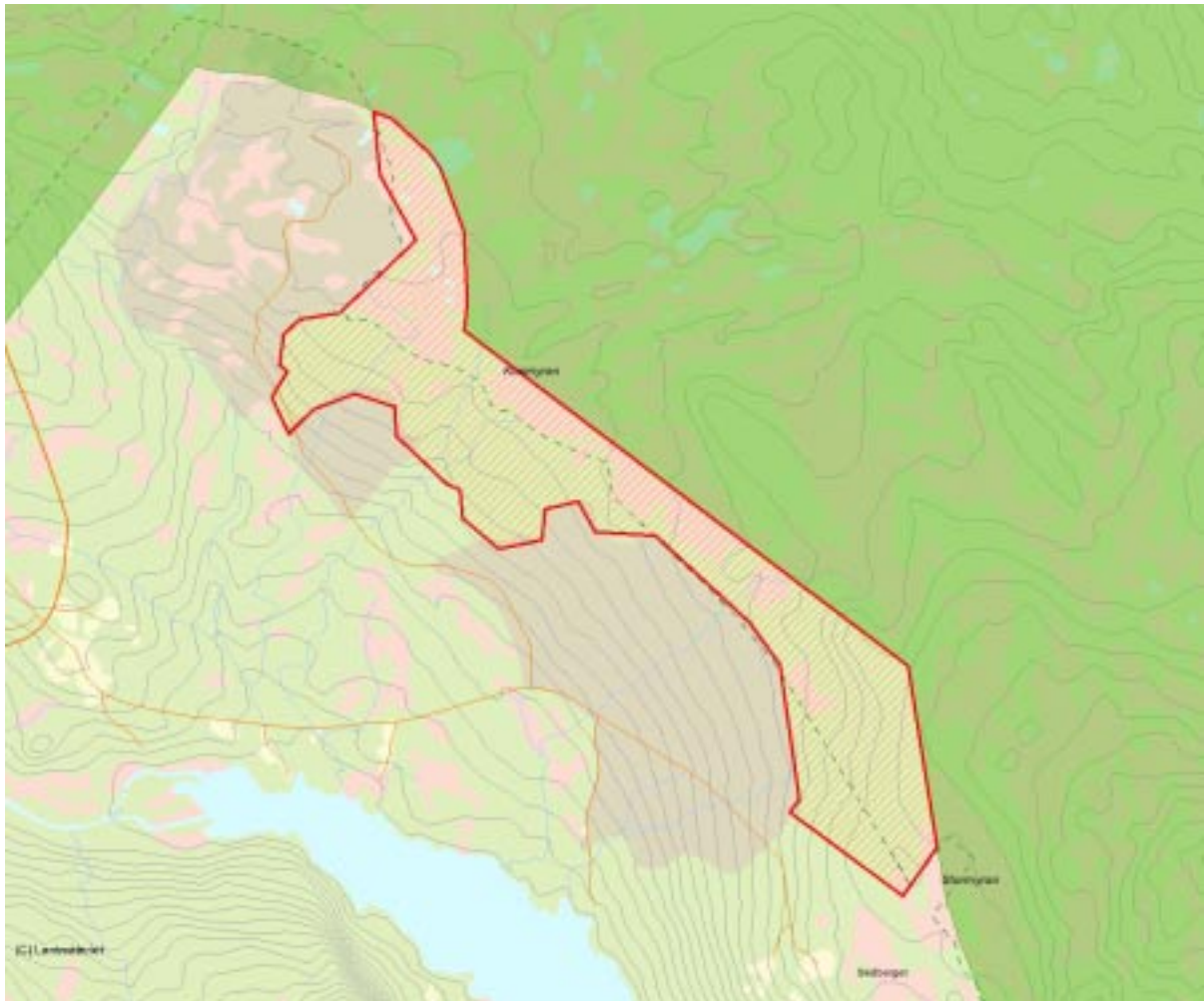
Länsstyrelsens bedömning

Kusmyran har mycket höga naturvärden knutna till den genuint urskogsartade och välvuxna granskogen med rikligt med gamla, grova granar, grova torrträäd och grova lågor. Närheten till Marsfjällets naturreservat höjer området skyddsvärden.

Det kompletterar även de befintliga naturvärdena i Marsfjället genom att det innehåller skog på lägre altitud och med högre bonitet. Länsstyrelsen bedömer att bevarande av områdets höga naturvärden inte kan förenas med skogsbruk.

Källor

1. Våtmark klass 1 objekt 23G3B02 och 23G3B01 2. Riksintresse för friluftsliv FRO2400

Skala 1:50 000

3260 Skikki nord

Kommun	Storuman	Totalareal	105 ha
Naturgeografisk region	33h	Areal land	105 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Fastighetsverket	Areal produktiv skogsmark	104 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	104 ha
Areal värdekärna	99 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

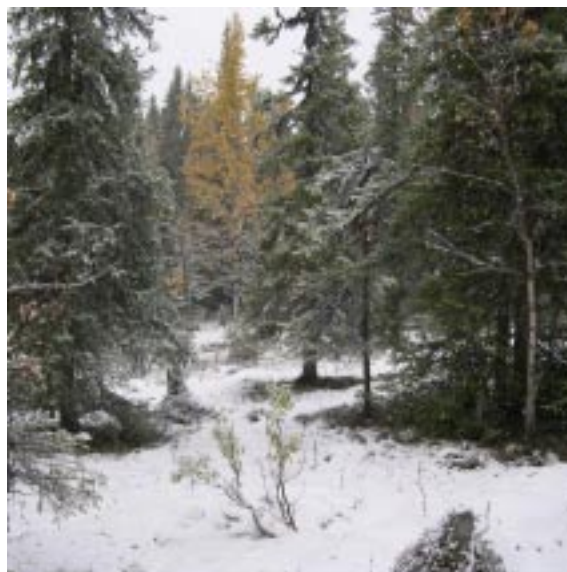
Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Området ligger några mil öster om Dikanäs, just innanför gränsen för Storumans kommun, i en nordvästsluttning i anslutning till den nordöstra kanten av Skikkireservatet. Öster om reservatet ligger ett större urskogsartat område på privat mark och norr om reservatet ligger ett annat statligt objekt (Skikki syd). Sluttningarna inom området är branta och sträcker sig från 700-510 m.ö.h., ca 190 meters fall på en sträcka av 1.5 km. Området omges till stor del av hyggen utom i den delen som vetter mot reservatet. En bäck rinner utmed sluttningen och en skogsväg går in i områdets norra del. Underlaget är en ganska finkornig morän och sluttningen präglas av friska marker med blåbärsris samt ett betydande inslag av örter och högrörter på fuktigare mark. Genom sluttningen går flera örtrika dråg och en större bäck. Stora delar av sluttningen är också mer diffust påverkat av rörligt markvatten. På de relativt produktiva markerna växer en välväxt och sluten grannaturskog. Den luckighet som märks i området har delvis orsakats av dimensionsavverkning. I de nedre delarna av sluttningarna är skogen måttligt grovväxt, men med höjden ökar andelen gamla och grova granar. Det finns också rikligt med garnlav i de mellersta delarna av sluttningen och allmänt med torrakor

och lågor i olika nedbrytningsstadier. I de övre delarna glesnar skogen något och lövinslaget ökar, med en hel del grovstammiga björkar, rönnar och sälgar.

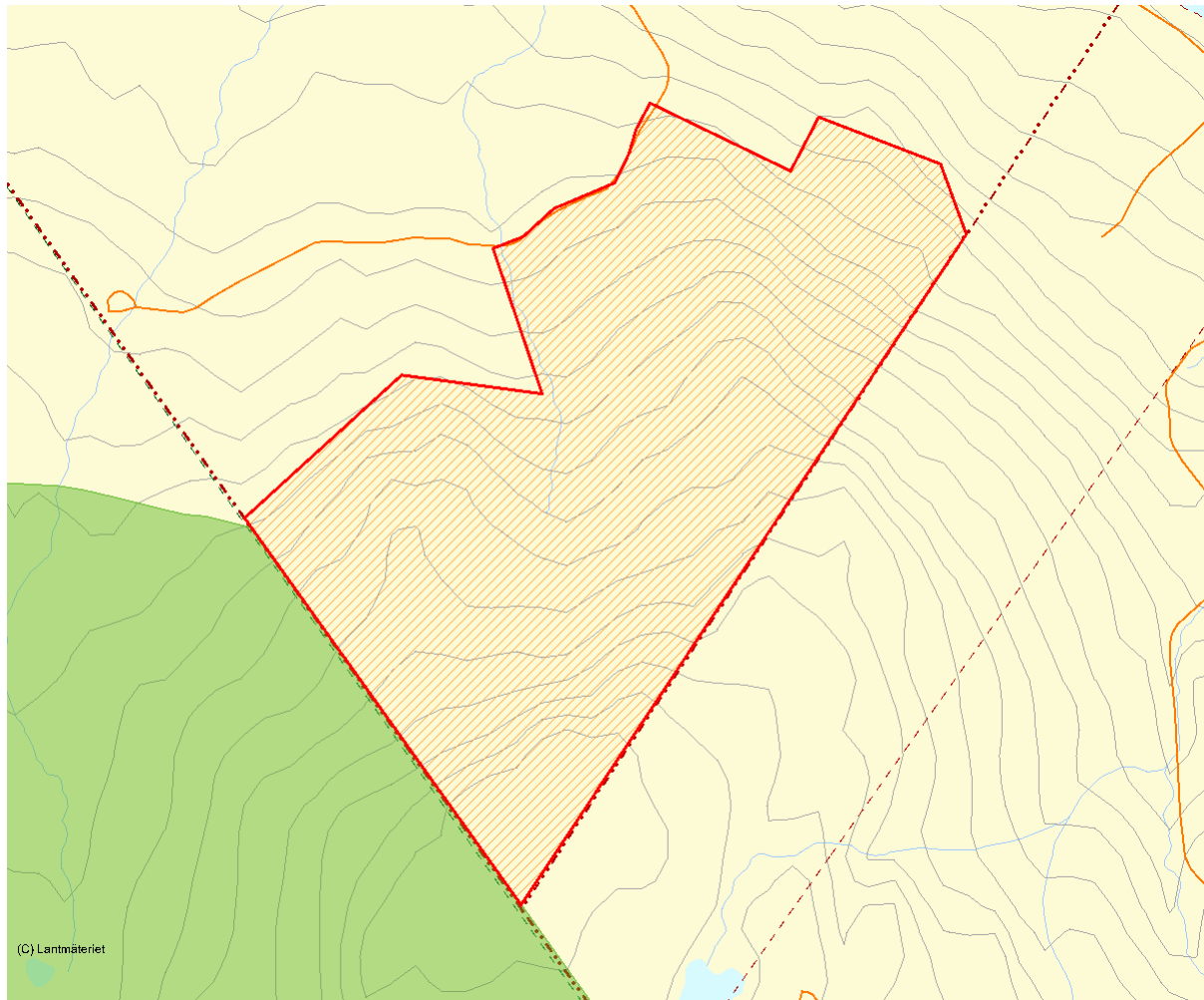

I de övre delarna glesnar skogen något och lövinslaget ökar.

Länsstyrelsens bedömning

Skikki nord är en produktiv grannaturskog i nordslutningen i anslutning till Skikkireservatet. I området finns en hel del gamla och en del grova granar i produktiv högörtsmiljö. Det finns också mycket torrträd och lågor samt grova björkar, rönnar och sälgar. Läget omedelbart intill Skikkireservatet gör att det förstärker befintliga naturvärden i Skikkireservatet och att trakten

tillförs mer produktiv granskog på lägre altitud än i reservatet. Tillsammans med det privata området öster om Skikkireservatet och det statliga området norr om reservatet blir trakten kring Skikki ett sammanhängande naturskogs-/urskogsområde av betydande storlek. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:15 000

3430 Ingridsbrännan

Kommun	Vilhelmina	Totalareal	297 ha
Naturgeografisk region	33h	Areal land	294 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	2 ha
Markägare	Fastighetsverket	Areal produktiv skogsmark	246 ha
		Ovanför fjällnära gräns	1 ha
		Nedanför fjällnära gräns	245 ha
Areal värdekärna	239 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Ingridsbrännan ligger en mil nordnordväst om Stalon i Vilhelmina kommun. Området gränisar i norr mot Marsfjällets naturreservat och sträcker sig i söder ner till Marsån. Ingridsbrännan är en produktiv sydsluttning med flera parallella fuktdrag med rörligt markvatten och mindre bäckar. Området genomskärs av en mindre väg Trots namnet är större delen av skogen inom Ingridsbrännan en gammal gransuccession utan tydliga brandspår. Det är bara områdets nedersta delar som visar tydliga tecken på skogsbrand. Områdets översta och nedersta delar domineras av frisk mark av blåbärstyp med inslag av lågört, medan de mellersta delarna domineras av fuktigare högörtsskogar. I de övre delarna står en orörd sen gransuccession med rikligt med gamla grova granar, grova torrträd och grova lågor. Beståndet är glesst men fullskiktat. Även i drågen står en välväxt sen gransuccession med rikligt med grova äldre granar och grova rötlågor. I den nedre delen växer en väl sluten granbränna med ett rikligt inslag av björk. Beståndet har en liten diameterspridning och är i en fas av självgallring där i första hand björken håller på att falla ut. I de nedre delarna mot vägen finns tydliga spår av dimensionsavverkning, i övrigt

är skogen orörd. I sluttningen finns backkärr och vid Marsån finns starrbeväxta slättermyrar och en slätterlada.

I de övre delarna av Ingridsbrännan står en mycket grovvuxen och gles granurskog.

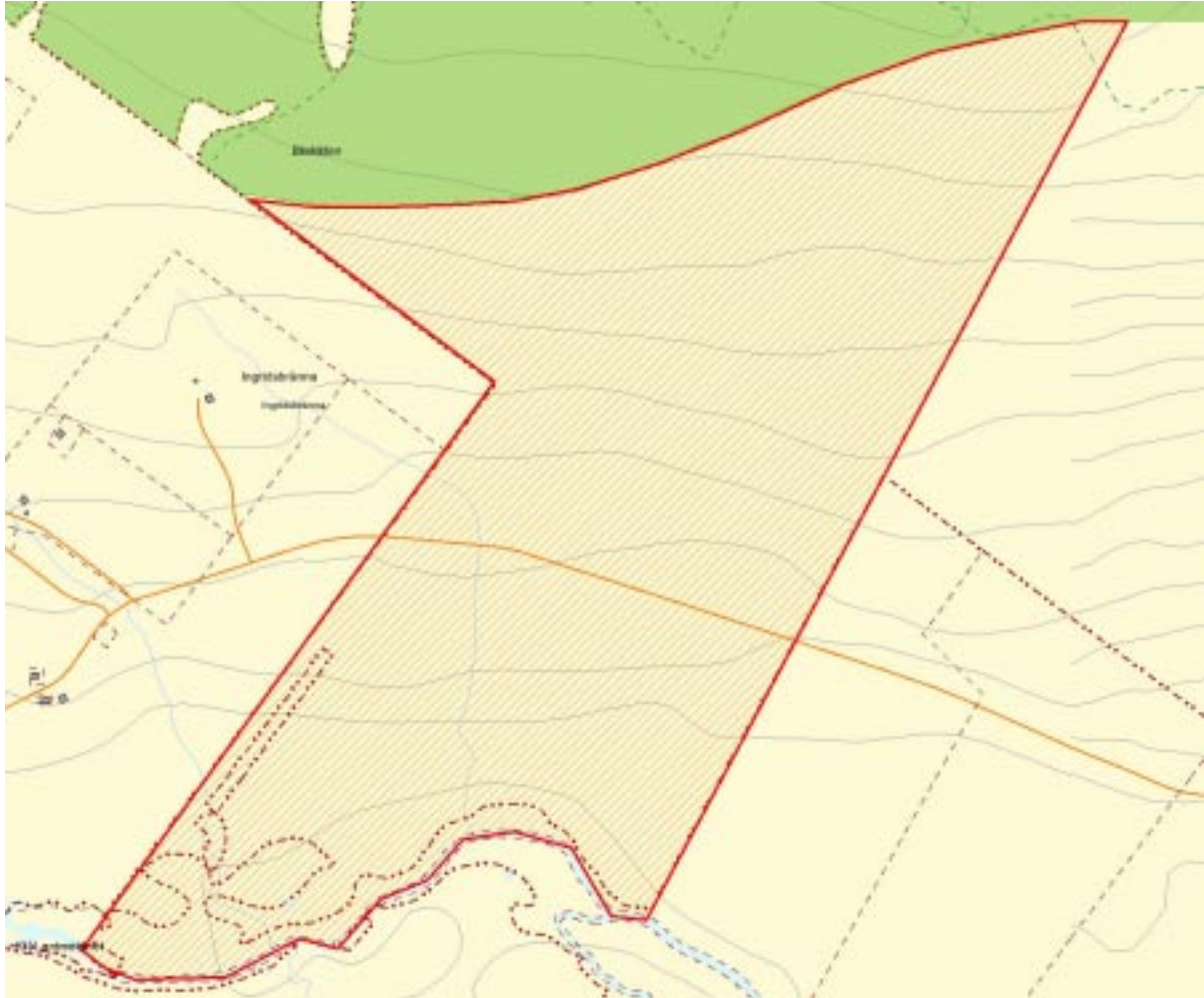
Länsstyrelsens bedömning

Ingridsbrännan domineras av produktiva granurskogsmiljöer med mycket höga naturvärden. Tillgången på grova träd och död ved är riklig. Området kompletterar naturvärdena inom Marsfjällets naturreservat på

ett bra sätt, då det innehåller mer produktiva miljöer på lägre altitud än i anslutande delar av reservatet. Länsstyrelsen bedömer att bevarande av områdets naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Våtmark klass 1 objekt 23F3J01 och 23G2A02 2. Riksintresse för rennäring RRO24001 3. Riksintresse för naturvård NRO24133 4. Riksintresse för friluftsliv FRO24002

Skala 1:20 000

2506 Östra Svartsjöleden

Kommun	Vilhelmina	Totalareal	2 046 ha
Naturgeografisk region	33h	Areal land	1 961 ha
Objektskategori	U2	Areal vatten	86 ha
Markägare	Fastighetsverket	Areal produktiv skogsmark	1 841 ha
		Ovanför fjällnära gräns	1 273 ha
		Nedanför fjällnära gräns	568 ha
Areal värdekärna	1 539 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	294 ha	Areal arronderingsmark	8 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Särskild betydelse för rennäringen
- Hög grad av naturlighet
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Området ligger strax väster om den delen av Vojmsjön som kallas Vikenviken, ca 20 km sydost om Dikanäs. Det är ett kuperat förfjällslandskap som ligger mellan 440 och 560 m.ö.h. Centralt ligger Östra omgivna av ett småkuperat landskap med otaliga småhålör och sänkor som ofta är vattenfyllda. Flera bäckar rinner genom området. I norra delen ligger Övreländets branta sydsluttningar och i dalen nedanför branterna rinner Matskanån med tjärnsystemet Övre- och Nedre Bleriken. Landskapet är genomgående blockigt, ibland med inslag av små blockhav. Skogen i området domineras till större delen av gammal tallskog med utpräglad naturskogskaraktär. I områdets södra och centrala delar växer en förnämlig urskogsartad tallskog med allmänt med grova, 200-400 år gamla tallar, allmänt med tallar med brandljud samt gott om torrakor och grova tallågor. På marken dominerar fattigris som lingon och kråkbär. I andra delar av området domineras tallskogen av ca 150 år gamla träd trots att det finns mycket få avverkningsspår och mycket gott om både torrträ, lågor och kolad tallved. I åter andra delar finns sparsamt med äldre tallöverståndare medan något område domineras av 400 år gamla och mycket grova träd. De äldre träden är ofta 50-70 cm i brösthöjdsdiameter vilket är mycket grovt för regionen. I områdets övre västra delar och i fuktigare svackor och sänkor mellan de torrare tallbevuxna kullarna förekommer granbestånd av frisk blåbärsristyp. De västra delarna är mosaiker av tallskogar och självgallrande granskogar som har förnygrats av brand. Skogen är sällan över 150 år och

med starkt varierande beståndsstruktur då det gäller grovlekar, mängder torrträ och lågor. Här finns allt från välväxta och grova träd till kläna stavagranar. I mindre delar av området, längs den väg som dragits in i området, finns mer triviala tallbestånd där alla gamla tallar plockats ut och skogen har underröjts. Vid inventeringen noterades följande arter: dvärgbägarlav, lappticka, rynkskinn, ullticka, gränsticka, gammelgransskål, doftskinn och knottrig blåslav.

I Östra Svartsjöleden finns stora områden med urskogsartad tallskog.

3516 Storbacken

Kommun	Norsjö	Totalareal	41 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	41 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	41 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	41 ha
Areal värdekärna	31 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	9 ha

Kriterier för urval

- Mindre naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Särskild betydelse för rennäringen
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Storbacken ligger nära Vargfors vattenkraftverk i Norsjö kommun. Terrängen består av helt plana sedimentmarker med stort innehåll av sten och mindre block. Höjden över havet är ca 200 meter. Malån rinner omedelbart norr om området. Mellan skogen och ån finns en väg och en långsträckt grustäkt. Ett renstängsel går rakt genom området. Skogen i området är en gammal och tydligt skiktad tallskog som växer på ett mycket torrt underlag med fattigris och renlavar. Sannolikt skulle renlaven dominera marken, om det inte vore för att skogen är hårt betad av ren. Skogen är tydligt olikåldrig. Dominerar gör ett ca 130-årigt bestånd, men det förekommer allmänt med både yngre och betydligt äldre tallar. Äldsta tallarna är någonstans mellan 200 och 250 år gamla. Död ved förekommer genomgående allmänt både i form av torrakor och lågor. Färsk död ved dominerar, men det finns också gott om äldre lågor. Det finns också spridda träd med törskateangrepp. Området är tidigare påverkat av brand, men det finns få synliga spår av branden och det är länge sedan senaste brandtillfället. Avverkningsspår förekommer mycket sparsamt, det finns dock avsnitt i området som är underöjda. Bestånden är genomgående ganska täta och

virkesrika, men det märks ingen inväxning av gran, sannolikt delvis pga renbetet. Självgallring pågår aktivt.

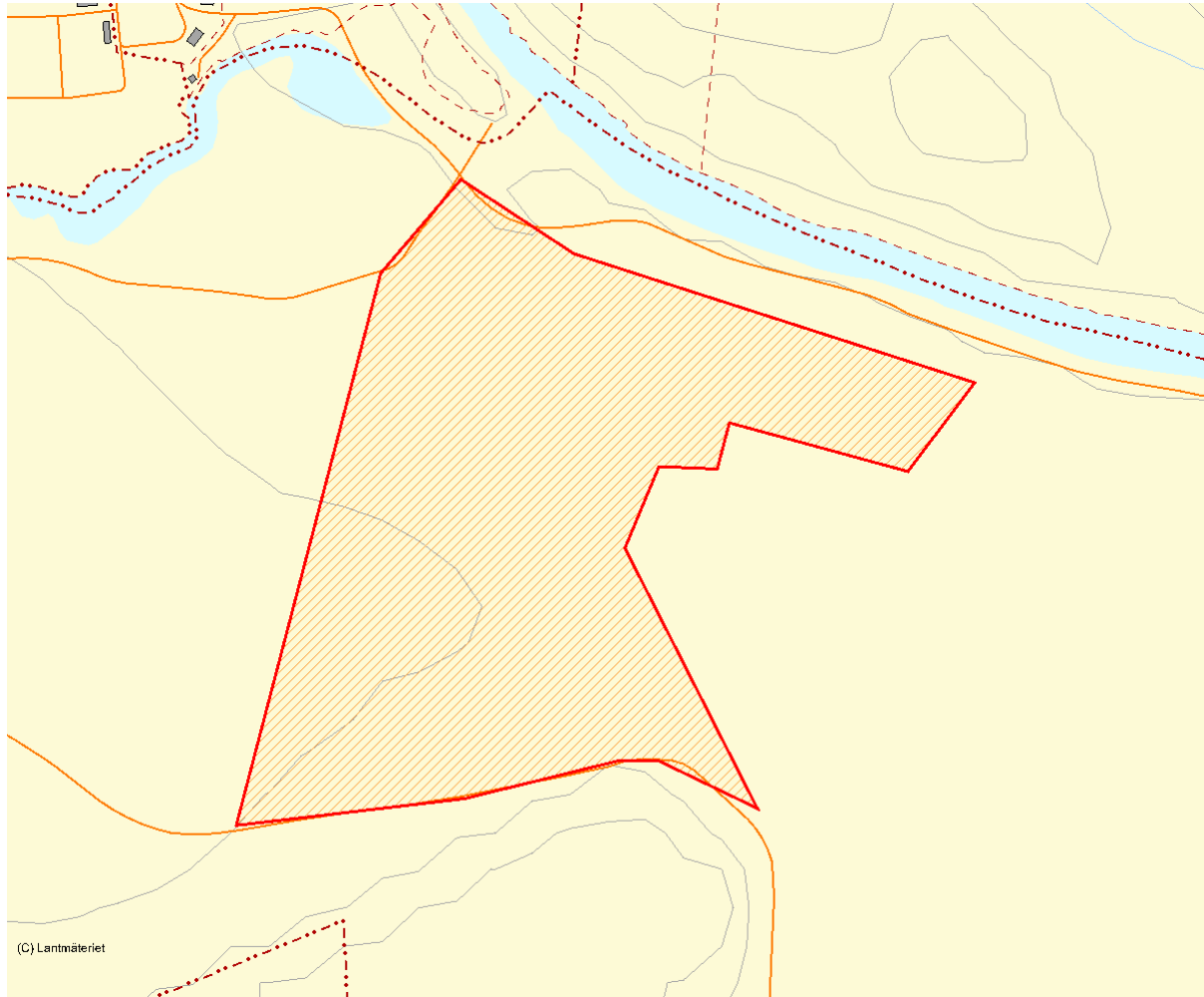

Området är helt talldominerat och hårt betat av ren.

Länsstyrelsens bedömning

Skogen på Storbacken är ett mindre område med flerskiktad tallskog. Främsta värdet utgörs av olikåldrigheten och den allmänna förekomsten av lågor och torrträd. Det finns en stor brist på gamla och lite påverkade skogar på plan, lättillgänglig mark nära vattendrag, vilket ger området ett högt bevarandevärde.

Området ligger ca 1,5 km från Abborrtjärnbergets naturskog i norr. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Storbacken är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:10 000

3518 Abborrtjärnberget

Kommun	Norsjö	Totalareal	30 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	29 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	1 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	29 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	29 ha
Areal värdekärna	29 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Mindre naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Gränsar till värdefullt område utanför det statliga innehavet

Beskrivning av området

Abborrtjärnberget ligger nära Vargfors vattenkraftverk i Skellefteälven. Terrängen är starkt kuperad och området gränsar mot vatten i tre väderstreck. Den högst belägna punkten ligger ca 305 m.ö.h. Två kraftledningsgator skär tyvärr rakt genom området. Österut gränsar objektet mot privat mark, som hyser likartade naturvärdeskvalitéer. Skogen är naturskogsartad och starkt talldominerad. Finaste partiet är nordsluttningen där det är gott om torrakor, varav många med bohål, men även högstubbar och gamla lågor förekommer i ovanligt hög frekvens. En del stubbar från dimensionsavverkning finns i området. Marken är frisk-torr med lingon och blåbär. Det är gott om levande tallar med brandljud. Två sänkor, en större och en mindre, skär genom området i nordväst-sydöstlig riktning. I dessa är skogen grandominerad med inslag av glasbjörk, enstaka sälg och videbuskar på frisk-fuktig mark. Längs stränderna växer mer björk. Vid inventeringen noterades följande arter: gräddporing, dvärgbägarlav, talticka, violettagging, ullticka, skinnlav, tretåig hackspett, lavskrika och tjäder.

I nordsluttningen finns gott om torrakor, varav många med bohål.

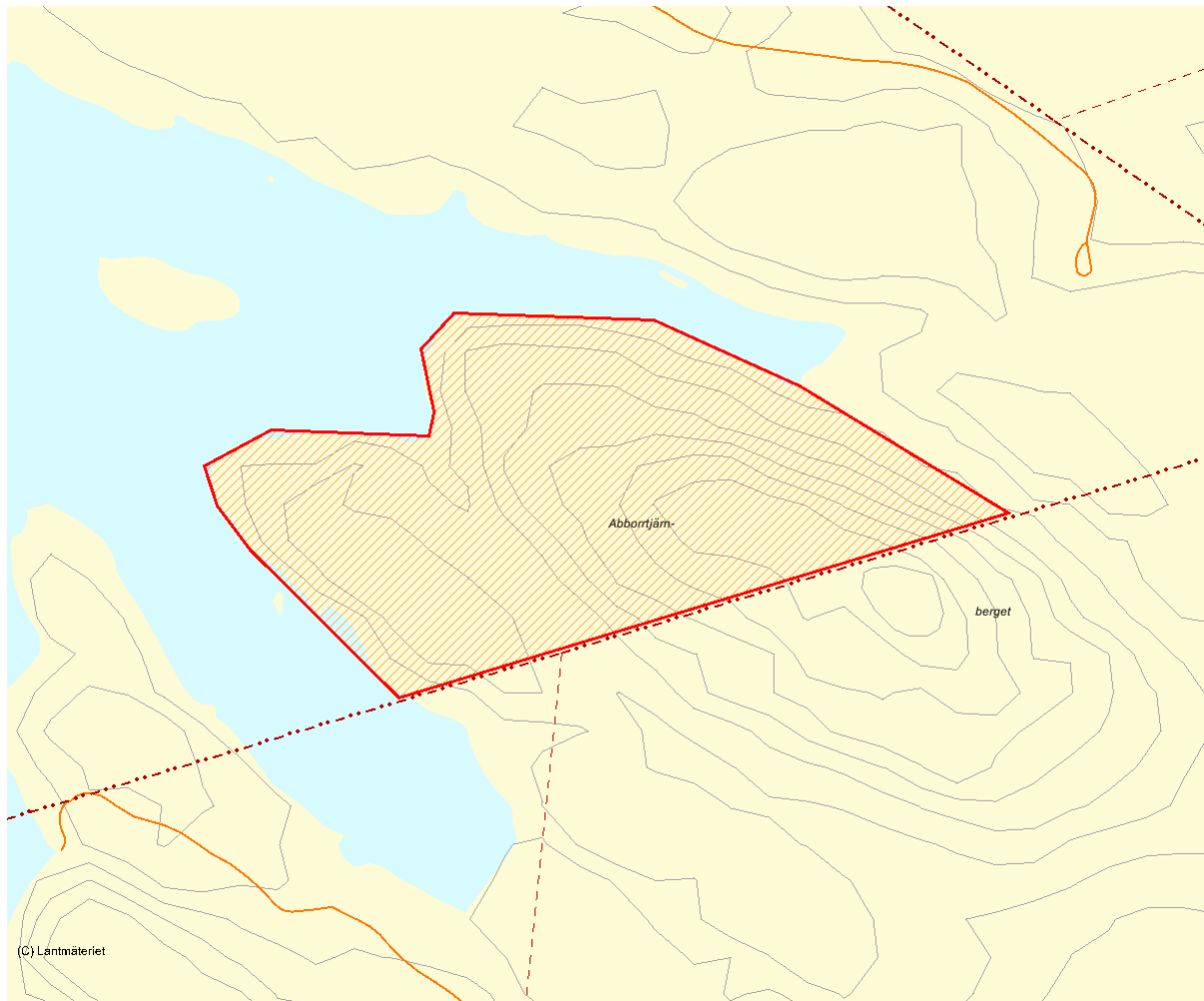
Länsstyrelsens bedömning

Abborrtjärnberget har höga naturvärden knutna till den flerskiktade tallnatskogen med riklig förekomst av död ved. Området är en del av ett större naturskogsområde som fortsätter åt öster på privat mark. Närheten till vatten ger området betydande estetiska

kvaliteter. Eftersom naturskogar utgör en stor bristvara i regionen har Abborrtjärnberget stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden i regionen. Länsstyrelsen bedömer att bevarande av områdets naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Riksintresse för friluftsliv FRO24001

Skala 1:10 000

3442 Luspberget

Kommun	Storuman	Totalareal	458 ha
Naturgeografisk region	33h	Areal land	456 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	3 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	406 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	406 ha
Areal värdekärna	214 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	162 ha	Areal arronderingsmark	30 ha

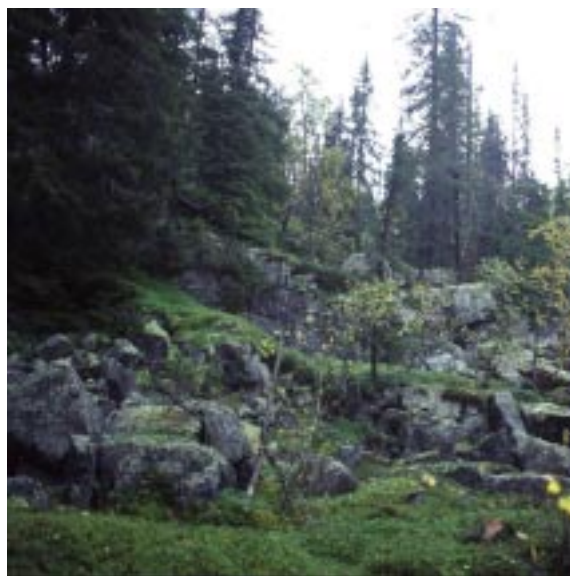
Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Särskild betydelse för friluftsliv
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Luspberget är ett större skogsberg ligger bara några kilometer väster om Storumans samhälle, omedelbart i anslutning till Luspsjön, vilken utgör en vik av sjön Storuman (Umeälven). Berget sträcker sig från Luspsjön (550 m.ö.h.) till ca 470 m.ö.h. Berget är svagt utdraget i nordväst-sydostlig sluttning, med branta sluttningar åt nordost och sydväst och flackare ”svansar” åt nordväst och sydost. På bergets branta sidor är jordtäcknet tunt och terrängen bitvis blockrik. Flera medelstora hållmarksområden finns uppe på bergets övre delar. I övrigt täcks berget av en ganska grovkornig morän med måttlig mäktighet. På bergets översta delar finns ett kärnområde med starkt urskogsartad granskog och tallskog. Den finaste tallskogen ligger i anslutning till hållmarksavsnitten på södra delen av toppområdet, där omkring 300 år gamla tallar förekommer väl spridda. I anslutning till hållmarkerna finns också ett större avsnitt med starkt urskogsartad granskog. Granskogen är högproduktiv och grovvuxen och innehåller rikligt med lågor i olika nedbrytningsstadier, allmänt med stående döda träd och ett flertal fina urskogsarter. Urskogskaraktären förstärks av en mycket rik förekomst av hänglavar. Uppe på toppområdet finns dramatiska klippformationer, klippstup och stora block vilket förstärker karaktären av vildmark och orördhet. Dessa förnämliga urskogs kärnor omges av stora sammanhängande områden med gammal, måttligt påverkad barrskog med mindre tydlig naturskogs karaktär. Regelbundet men glesst förekommer dock inslag av 150-170

år gamla tallöverståndare, spridda lågor, gamla granar och grova gamla lövträd. På lumpat virke från dimensionsavverkningar förekommer dvärgbägarlav. I östra delen av området finns stora arealer med medelålders, mycket lövrik skog, som bedöms kunna utveckla mycket höga naturvärden på lång sikt. I området har arter som vitskaftad svartspik, trådticka, rosenticka, ullticka, rynkskinn, lappticka och dvärgbägarlav påträffats.

De övre delarna av Luspberget är dramatiska med klippstup och stora block.

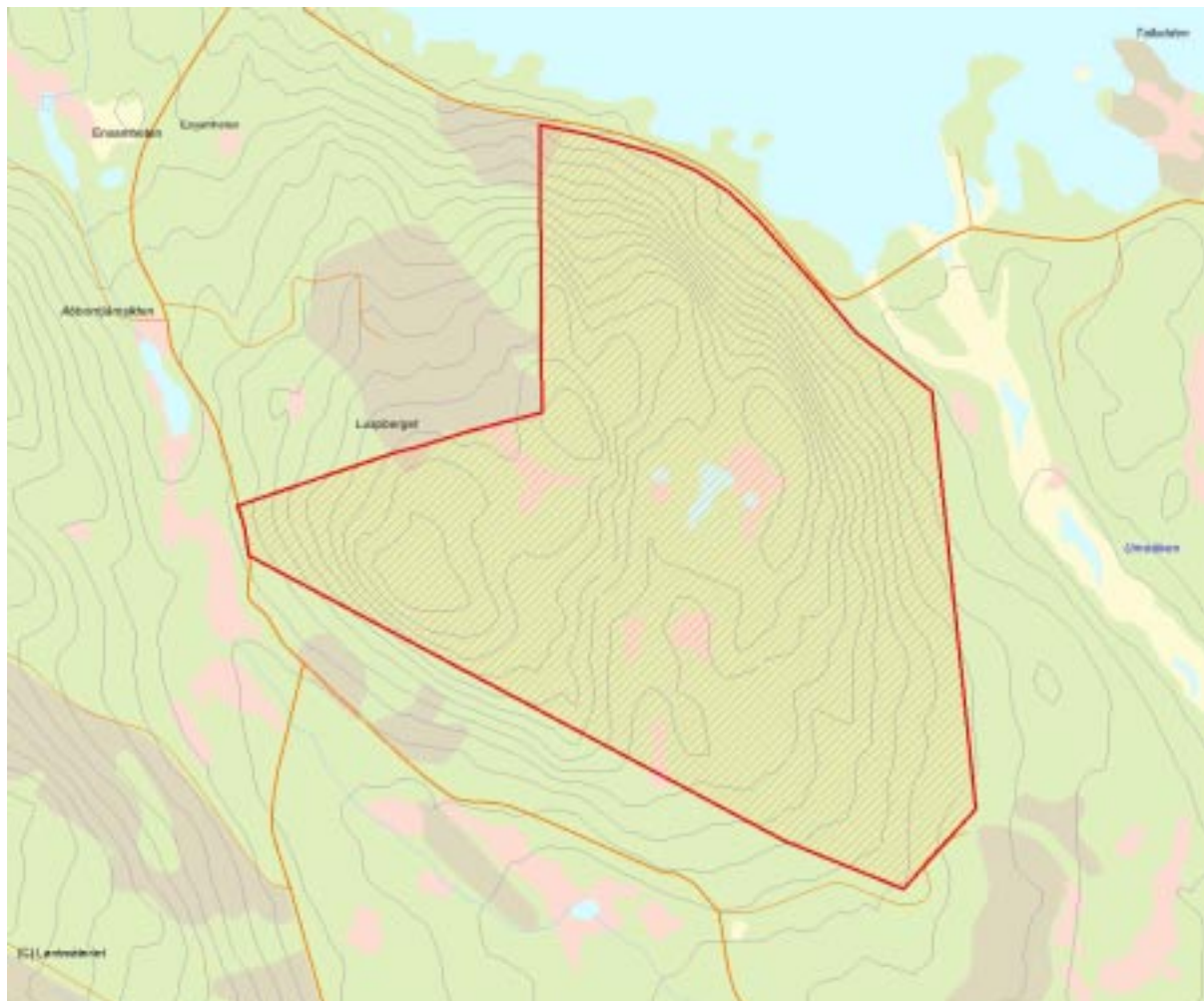
Länsstyrelsens bedömning

Lusperget är ett väglöst vildmarksområde med ett genuint kärnområde med urskogsartad tall- och granskog och stora arealer äldre, måttligt påverkad barrskog med naturskogskaraktär. Området innefattar även mindre områden med måttligt gammal lövrik barrskog som har goda möjligheter att utveckla höga naturvärden på sikt. Området bör ha förutsättningar

att utvecklas till ett värdefullt närreklamationsområde för Storumans samhälle. Området är lättillgängligt via anslutande vägar. En fin stig leder besökare över berget och ett vindskydd finns iordningställt vid en tjärn uppe på berget. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Riksintresse för rennärning RRO24012

Skala 1:30 000

3240 Ansjaurliden

Kommun	Storuman	Totalareal	148 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	148 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	140 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	140 ha
Areal värdekärna	132 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	4 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Området ligger ca. 9 km öster om Storuman och består av delar av Ansjaurlidens toppområde och nordostsluttning. Terrängen är mycket kuperad och underlaget består av blockrik moränmark. Höjden över havet varierar mellan 380 och 500 meter. Mindre myrar och bergimpediment finns insprängda i landskapet. På Ansjaurlidens södra del växer tät äldre granskog med inslag av björk, asp och sälg. Skogen är tät till sin struktur och inte så skiktad och med måttlig diameterspridning. Det finns även inslag av tall, ibland med något grövre dimensioner. Området har en i hög grad orörd karaktär och dimensionsavverkningsstubbar och andra spår av skogsbruk saknas. Vid några småmyrar på fuktigare mark växer glesare, men rikt hänslavdraperad granskog. På toppen av Ansjaurliden växer gammal flerskiktad tallskog. En del mindre områden utgör bergimpediment. Enstaka tallar är mycket gamla, uppskattningsvis 300 år eller mer. Området är tydligt brandpräglat och det finns brandljud på enstaka levande tallar och i högstubbar. Vid inventeringen noterades följande arter: lunglav, skrovellav, stuplav, skinnlav, garnlav, granticka, liten aspticka,

plattlummer, torta och lavskrika.

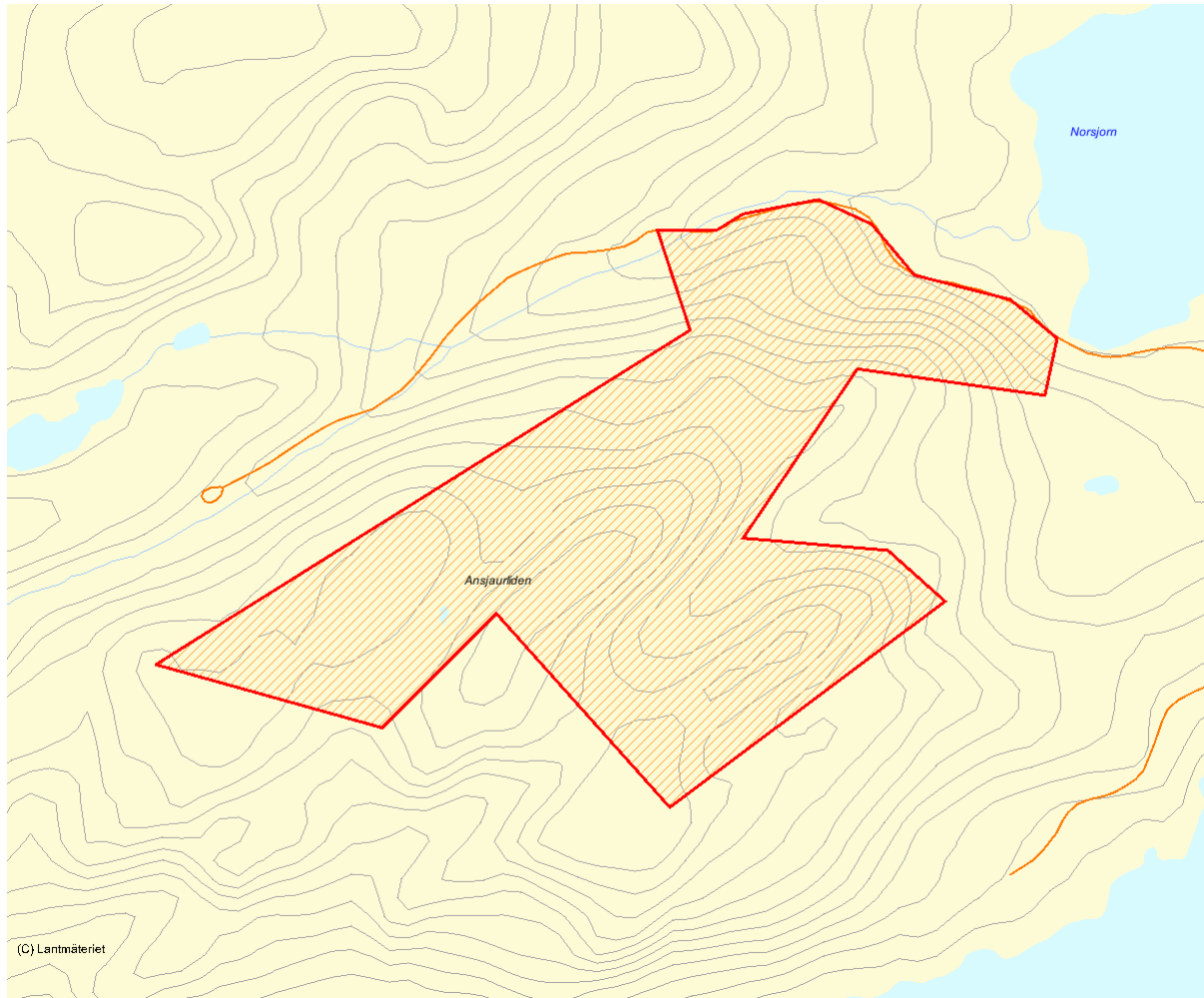

Barrblandskog i södra delen av Ansjaurliden.

Länsstyrelsens bedömning

Området är ett måttligt stort område med naturskogsartad granskog. Frånvaron av avverkningsspår i granskogen och inslag av flerskiktad tallskog med 300-åriga tallar utgör områdets främsta kvaliteter. Området ligger bara 2,5 km ifrån ett annat värefullt område, Nordängesberget,

vilket stärker bevarandevärdet. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Ansjaurliden är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:20 000

3244 Lill-Orrliden

Kommun	Storuman	Totalareal	314 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	299 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	15 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	277 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	277 ha
Areal värdekärna	196 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	69 ha	Areal arronderingsmark	12 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Lill-Orrliden ligger ca 8 km norr om Gunnarn. Det avgränsade området ligger på bergets norra del, mellan sjöarna Orrträsket i öster och Nyträsket i nordväst. Nyträsket ligger 320 m.ö.h. medan toppen av berget ligger ca 460 m.ö.h. Vissa delar av berget är ganska branta, framförallt i västra delen, längst i söder finns det flera lodytor. I norra delen rinner en bäck genom området, norr om bäcken gränsar området mot en väg. Det går en skogsbilväg längs Orrträsket på östra sidan av berget, intill vägen finns flera nya hyggen. Även från den västra sidan leder en skogsbilväg fram till området, med flera nya hyggen. Huvuddelen av området utgörs av brandföryngrad 100-130-årig blandskog med tall, gran och rikligt med medelgrov björk, asp och sälg. I södra delen är lövinslaget så stort och att det är att betrakta som en lövbränna. Det är mycket gott om sälgar och aspar som är rikt be vuxna med lavar. Död ved finns främst i form av gamla övermossade granlågor samt lövlågor av färskare slag. Området har påverkats i måttlig omfattning av virkesuttag. I nordvästsluttningen växer brandpräglad tallnaturskog på relativt brant, småkuperad och ganska blockrik mark. Här finns bitvis allmänt med 200-300-åriga tallöverståndare med brandljud, talltorrakor och både gamla och färska lågor av tall. Denna del har inte påverkats av skogsbruk i sen tid, men det finns spridda gamla stubbar från

dimensionsavverkningen. Nord- och nordostsluttningen är flackare och med större inväxning av gran i de annars talldominerade skogarna. Här finns också en del spår av mer sentida huggningar. Vid inventeringen noterades följande arter: lunglav, skinnlav, dvärgbägarlav och lavskrika.

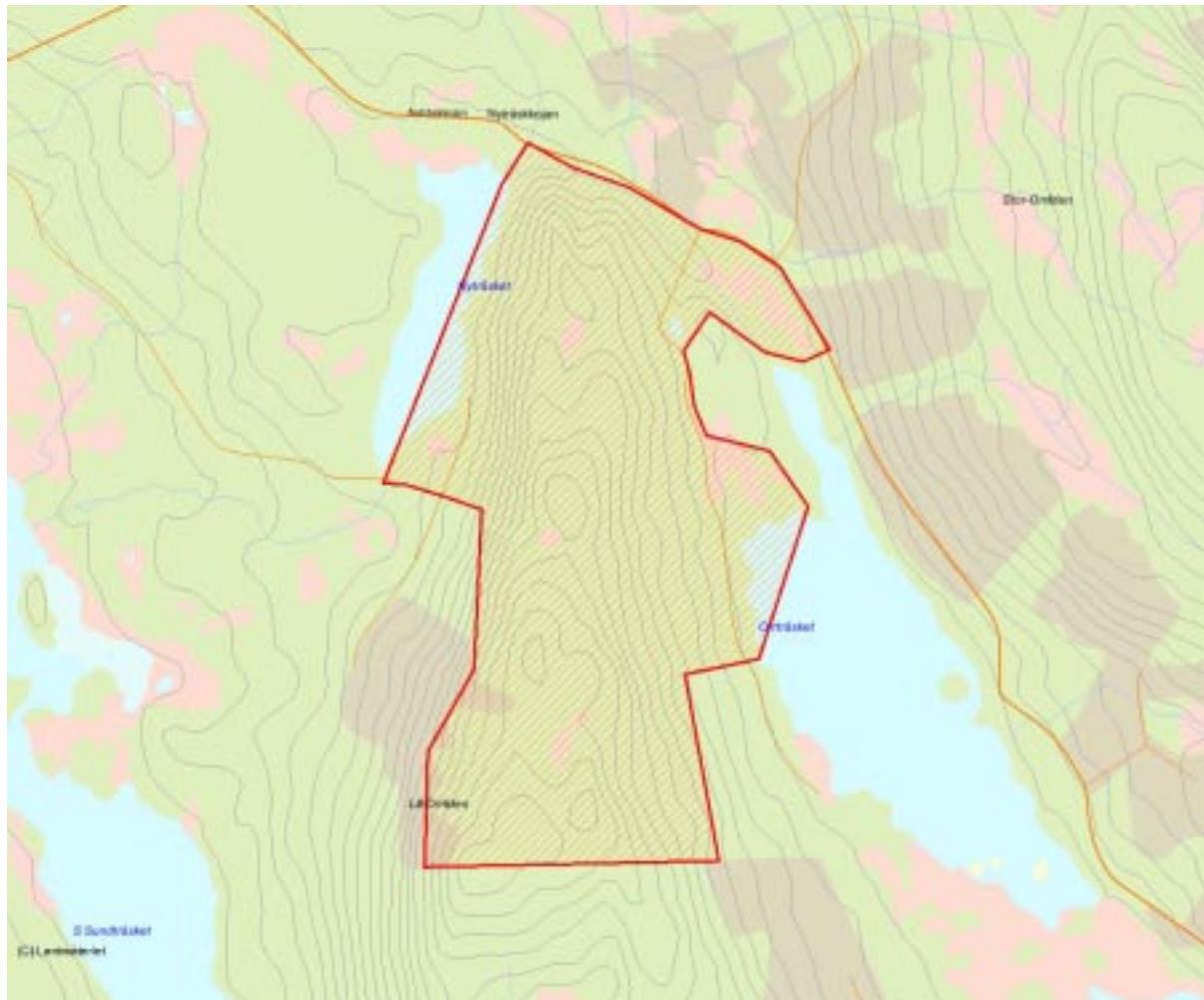

Tall med brandljud.

Länsstyrelsens bedömning

Lill-Orrliden är ett stort och väl sammanhållet område med naturskog av lövbrännekaraktär i den södra delen och brandpräglade tallnaturskog i den norra och västra delen. Naturvärdena är höga genom inslaget av grova lövträd, gamla tallar och död löv- och

tallved. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Lill-Orrliden är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:30 000

3584 Nordängesberget

Kommun	Storuman	Totalareal	174 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	172 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	3 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	158 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	158 ha
Areal värdekärna	122 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	34 ha	Areal arronderingsmark	2 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Nordängesberget ligger som en bergsrygg med nordost-sydvästlig sträckning mellan de bägge sjöarna Ansjaur och Lankasjön, ca 15 km öster om Storuman. Höjden över havet är 280 – 460 m. Området gränsar till hyggen eller ungskogar i de flesta vädersträck, men obrutet skogslandskap når ner till Lankasjön i nordost. En kraftledningsgata skär genom området och ett par skogsbilvägar tangerar området. Större delen av området är täckt med gammal talldominerad barrnaturskog. Gamla tallöverståndare på 200–250 år förekommer allmänt och de centrala delarna är påtagligt urskogsartade med hög förekomst av död ved. Mindre områden med granskog återfinns i de fuktigare partierna samt i de brantare sluttningarna i områdets nordöstra del. Insprängt i bestånden finns gamla grova aspar och sälgar vilka bitvis förekommer allmänt. Här finns ett flertal aspar med riklig förekomst av stiftgelélav. Vid inventeringen noterades följande arter: dvärgbägarlav, skrovellav, stiftgelélav, knottrig blåslav, doftskinn, gammelgranskål, fjällvråk, lunglav, stuplav, luddlav, bärdlav, skinnlav, torta, spindelblomster, tjäder och

järpe.

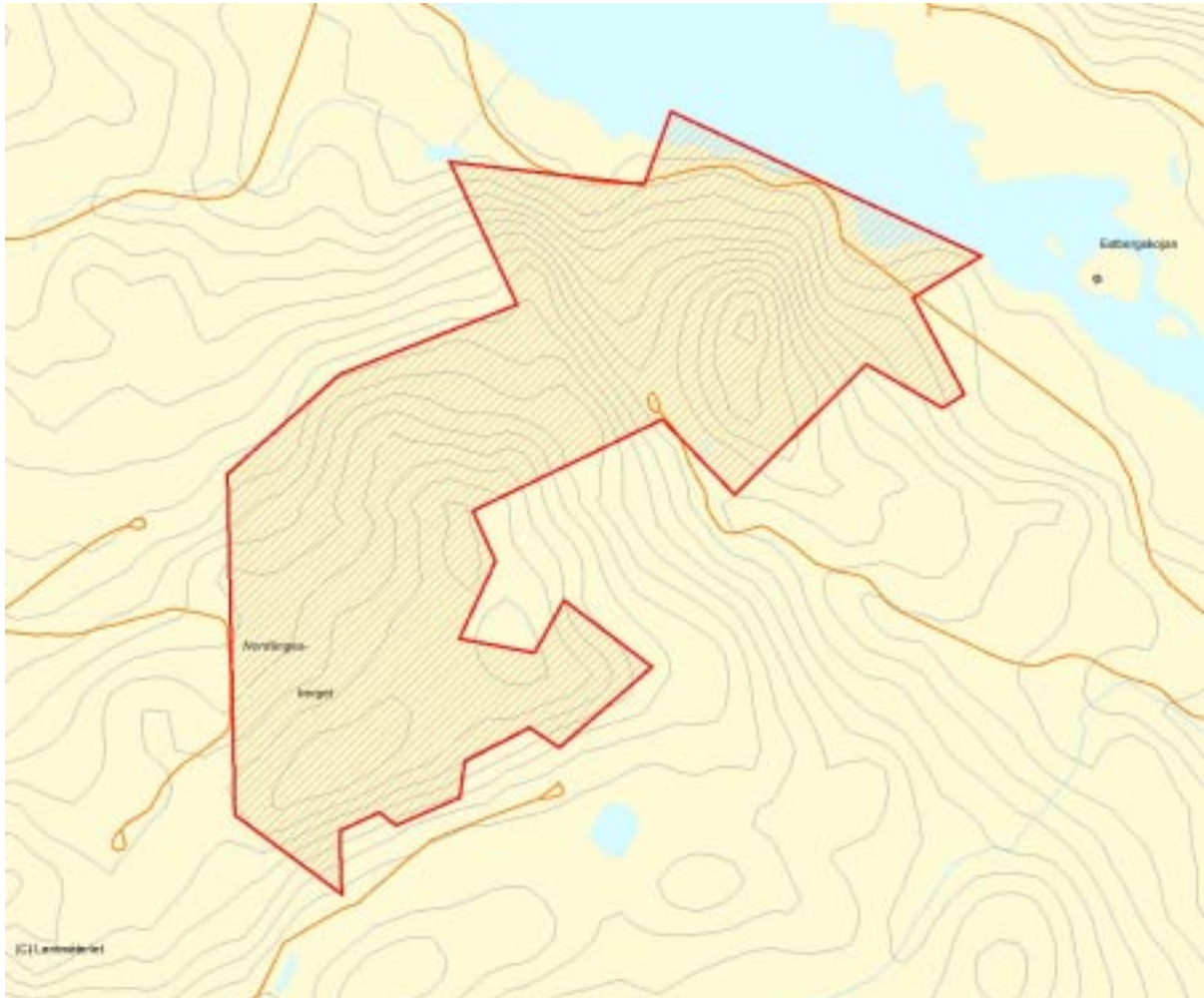

Gammal tallnaturskog i Nordängesbergets sydbrant.

Länsstyrelsens bedömning

Större område med fin tallnaturskog där de centrala delarna har utgör en fin värdekärna med starkt urskogsartad karaktär med gamla tallöverståndare och rikligt med död ved. Området hyser också värden knutna till inslaget av asp och sälg med allmän förekomst av rödlistade lavar. Närheten till ett annat värdefullt

objekt, Ansjaurliden stärker områdets bevarandevärde. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Nordängesberget är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:20 000

3536 Storforsberget

Kommun	Norsjö	Totalareal	69 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	69 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	69 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	69 ha
Areal värdekärna	69 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Storforsberget ligger på Lapplandsgränsen i anslutning till Malån och Malå-Storforsens naturreservat. Det avgränsade området ligger på bergets nordslutning ned mot ån. Höjden inom området varierar mellan 250 och 390 m.ö.h. Malån har i området en del forssträckor och klippstränder med skifferberggrund. Här går även en vandringsled. Hela området är en barnnaturskog med lika delar tall och gran, med stort inslag av löv, främst björk men även asp och enstaka äldre sälgar. Områdets centrala och östra delar utgörs av äldre barrblandskog där ungefär hälften av grundytan består av tall, en femtedel glasbjörk och resten är gran. Bitvis är det mycket gott om död ved, främst granved i tidiga nedbrytningsstadier, medan det i andra delar är relativt sparsamt med död ved. Glasbjörken är ofta grov och mot bergkrönet är björkinslaget bitvis mycket stort. Det finns även en hel del asp och enstaka sälgar med lunglav och stuplav. Marken är frisk till fuktig, örtrik och med tydlig påverkan av rörligt markvatten. I sydöst finns ett betydligt äldre urskogsartat granbestånd med stort inslag av grov asp, björk, sälg och bara enstaka tallar. Här finns det gott om död ved, framförallt relativt färska granlågor men även allmänt med äldre barrlågor

och död lövved. Mot krönet finns riktigt grov gran och asp. Skogen innehåller åtskilliga hålträd och det finns genomgående mycket insektsnag.

Området gränisar till Malå-Storforsens naturreservat.

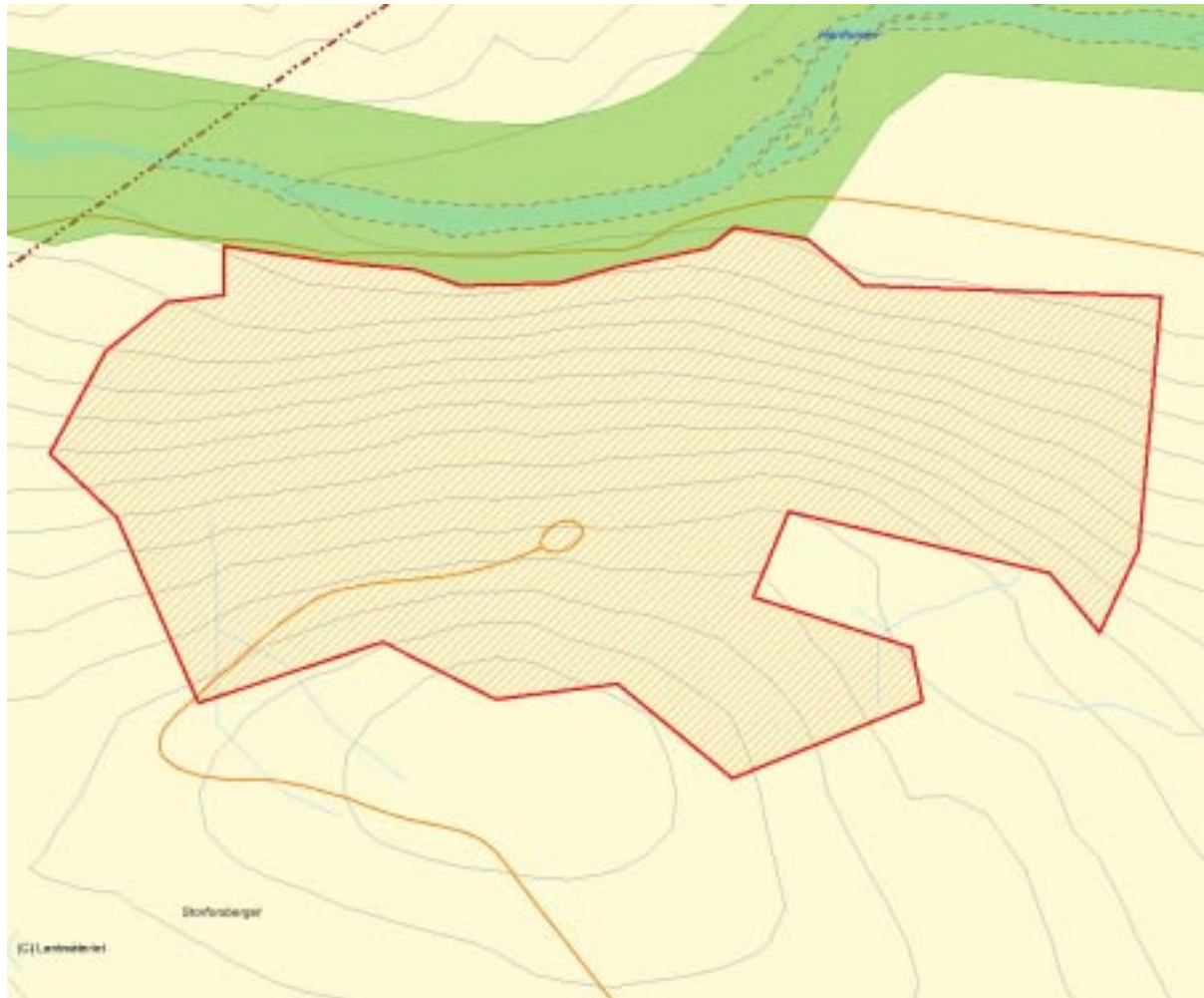
Länsstyrelsens bedömning

Storforsberget utgörs av en lövrik barrblandskog med gott om död ved. Området innehåller ett mycket fint urskogsartat kärnområde med asp, björk och grov gran. Området är en mycket gynnsam miljö för hålbbyggande fåglar och vedlevande insekter. Värde stärks väsentligt av läget i anslutning till Malå-Storforsens

naturreservat som är ett välbesökt reservat. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Storforsberget är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Riksintresse för naturvård NRO24029

Skala 1:10 000

3522 Lillberget

Kommun	Norsjö	Totalareal	61 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	57 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	4 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	56 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	56 ha
Areal värdekärna	53 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Lillberget är ett mindre berg som ligger i Norsjö kommun på norra sidan av Vargfordsdammen i Skellefteälven. Bergets syd- och nordsluttningar är ganska flacka. I väster är sluttningen stenig och blockrik och i öster skär en djup ravin ner i landskapet längs områdesgränsen. Norr om ravinen finns en tjärn, Per-Larsatjärnen. Genom områdets nordvästra delar rinner en bäck som mynnar i Skellefteälven. En 400 meter lång holme i älven sydväst om berget är uppbyggd av sandiga älvsediment och har viss vattenregleringspåverkan på stränderna. I norr utgör en bred kraftledning en tydlig avgränsning. På berget växer fin, skiktad tallnaturskog som är ganska gles och har stort inslag av grov, gammal björk. I nordsluttningen håller granen på väg att vandra in under det talldominerade beståndet. I sydsluttningen är tallskogen mer öppen, utan granunderväxt och med många solexponerade träd. Levande och döda tallar med spår av brand finns spridda i området och skogen har en tydlig skiktning och relativt god ålders/diameterspridningen. Död tallved förekommer sparsamt men spritt i området i form av torrakor, rotvältor och brutna lågor. Längs bäcken i nordväst finns stort inslag av glasbjörk samt en rik kärlväxtflora. Ön ute i Vargfordsdammen är bevuxen med naturligt föryngrad tallskog på sandmark. Skogen

är något skiktad med en del stora tallöverståndare. Längs öns stränder finns en bård av glasbjörk och gråal. Området är tidigare påverkat av dimensionsavverkning men det finns få sentida avverkningsspår.

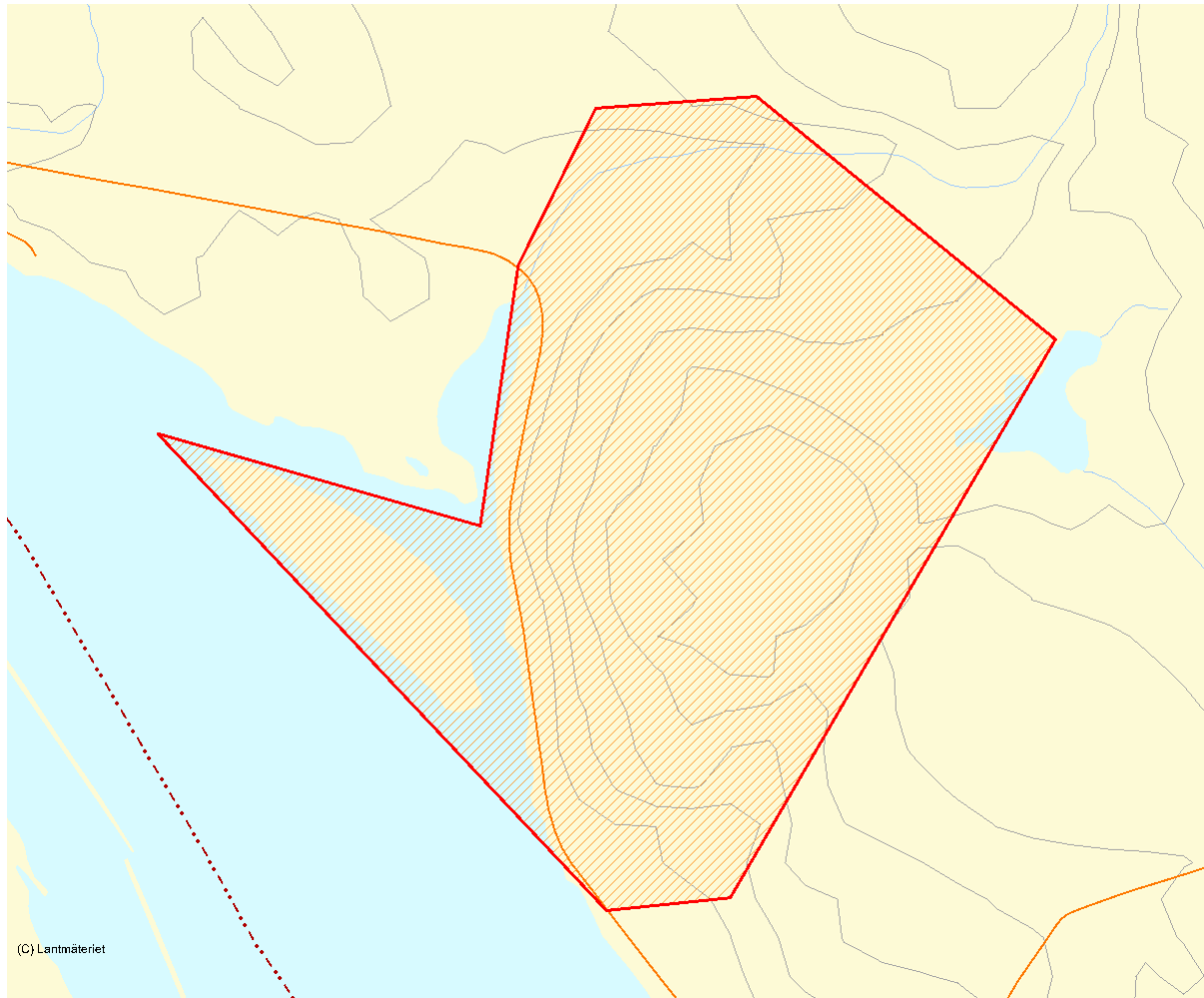

Nordsluttningen.

Länsstyrelsens bedömning

Lillberget utgörs av gammal talldominerad skog med tydligt utvecklad naturskogskaraktär. Områdets värden är främst knutna till de gamla träden, den tydliga flerskiktningen och förekomsten av död ved i form av torrakor och lågor. Det finns också ett intressant inslag av grova björkar och högstubbar av björk

samt en fin bäckmiljö med lövrik skog och örtrik markvegetation. Naturskogar utgör en bristvara i regionen och Lillberget är därför av stor betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:10 000

3432 Vivattnet

Kommun	Vilhelmina, Storuman	Totalareal	1 329 ha
Naturgeografisk region	33h	Areal land	1 200 ha
Objektskategori	SM	Areal vatten	129 ha
Markägare	Fastighetsverket	Areal produktiv skogsmark	580 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	580 ha
Areal värdekärna	582 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Vivattnet är ett stort område som ligger några kilometer öster om Daikanvik i gränsområdet mellan Vilhelmina och Storumans kommun. Området utgörs av ett stort myrmosaikområde, klass 1 i länets våtmarksinventering, som ligger i den norra änden av Skikkisjön. Hela området domineras av myrar med åtskilliga tjärnar och blöta gölområden och massor med små skogsklädda fastmarksholmar. I öster ingår även mindre kantzoner av intilliggande större sammanhängande fastmarkspartierna. Terrängen är genomgående mycket flack. Fastmarkspartierna höjer sig bara någon till några meter över kringliggande myrar. Hela området ligger ca 460 meter över havet. Skikkisjön avvattnas norrut genom myrmosaikområdet via en bäck mot Vojmsjön. Skogen domineras av grannaturskog på frisk mark av blåbärstyp men det förekommer även örtristyper och sumpiga partier. Stora delar har utvecklats efter skogsbränder som dragit genom området för ungefär 100-130 år sedan. I de nordöstra delarna är gransuccessionerna något yngre än i den nordvästra delen. Den yngre granskogssuccessionen kan karakteriseras som tät "stavagranskog" d.v.s. ganska klen, tät och jämnåldrig skog. Björkslaget är bitvis mycket påtagligt. Det finns få träd som är över 150 år gamla, förutom i myrkanterna där det finns spridda 200-250 år gamla granar. Avverkningsspår saknas här helt. Bestånden är självallrande och det är bitvis gott om klen död ved av gran och björk. Den sena granskogssuccessionen i nordväst skiljer sig främst genom att den är äldre och grövre. Även här finns inslag av björk. Det finns rikligt med granar på 200-250 år och ställvis gott om död ved. I den allra nordligaste delen finns det även inslag av tall i granskogarna. Här finns dels äldre

tallöverståndare i myrkanterna men även insprängda i bestånden här och var. I stort sett är hela området fritt från avverkningsspår med undantag för den norra delen med tallinslag. På myrarna finns inslag av rikare vegetation. Vid inventeringen noterades följande arter: gränsticka, blodticka, trådticka, rynkskinn, ostticka, brunpudrad nållav, harticka, sotlav, kortskaftad ärgspik, gammelgransskål, bronshjon, stuplav, gyttelav, kolflarnlav, lappranunkel, fjällskräp, korallrot, spindelblomster, nordisk stormhatt, torta, kärrfibbla, bergslok, purpurvitmossa, dvärglummer, björnbrödd, tjäder och lavskrika.

Vivattnet utgörs av en mycket stor sammanhängande skog-myrmosaik.

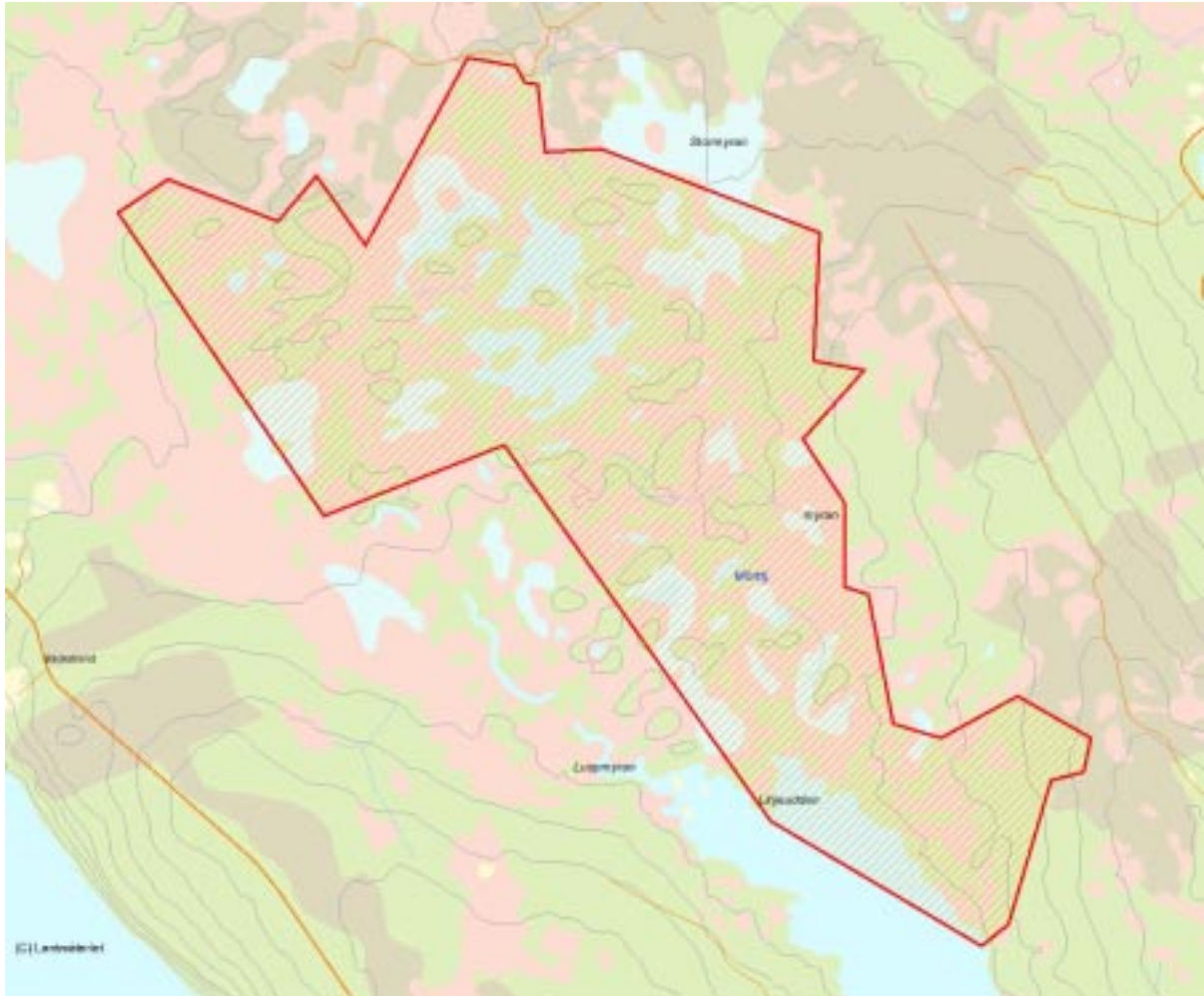
Länsstyrelsens bedömning

Vivatnet är ett mycket stort myrmosaikområde med mycket liten påverkan av skogsbruk. Området är en mosaik i dubbel bemärkelse; myrmosaik och brandmosaik. En relativt stor andel av området utgörs av yngre brandsuccessioner som nästan helt saknar avverkningsspår men som innehåller begränsat med riktigt gamla träd och måttligt

med äldre död ved. Stora delar av området utgörs dock av grannaturskogar med traditionella naturskogsstrukturer som gamla träd och död ved. Ett stort antal rödlistade arter har påträffats i området. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Våtmark klass 1 objekt 23G5F03 2. Våtmark klass 2 objekt 23G5F05

Skala 1:50 000

3546 Lycksamyran

Kommun	Sorsele, Storuman	Totalareal	2 074 ha
Naturgeografisk region	32c	Areal land	2 035 ha
Objektskategori	SM	Areal vatten	39 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	401 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	401 ha
Areal värdekärna	226 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	140 ha	Areal arronderingsmark	33 ha

Kriterier för urval

- Sammansatta ekosystem
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Ingår i myrskyddsplan för Sverige

Beskrivning av området

Lycksamyran är ett mycket stort komplex av förhållandevis ostörda myrar som ingår i myrskyddsplanen. Området ligger i gränstrakterna mellan Sorsele, Storuman och Lycksele kommuner. Terrängen är extremt flack och området avgränsas i sydväst av Juktåns vattensystem och i övriga delar av angränsande fastmarksområden. Myrarna består huvudsakligen av strängflarkkärr och topogena mjukmatte- och lösbottnenkärr och har ett mycket rikt fågelliv. Fastmarken i området utgörs både av åtskilliga mindre fastmarksholmar på de större myryrtorna och av större sammanhängande fastmarksområden i anslutning till våtmarkerna. På de flacka sydvästslutningarna i områdets södra del växer urskogsliknande sumpgranskog med flera rödlistade vedsvampar. Området är mycket variationsrikt med småvåtmarker, och breda övergångszoner mellan skog och myr. Området är dock heterogent och innehåller hela värdeskalen från genuin urskog till olikåldrig granskog med vissa naturvärden. Det finns knappast några sentida huggningsspår, däremot äldre stubbar. I områdets sydöstra del finns en genuin grannaturskog av frisk blåbärsristyp med skiftande slutenhet, spridda grova aspar och överståndare av tall. Lågor förekommer allmänt-rikligt liksom flera rödlistade arter. På myrholmarna i väster växer olikåldriga och naturligt föryngrade gran- och barrblandskog med viss naturskogskaraktär. På en myrholme i öster växer urskogsartad sumpgranskog som är olikåldrig och välskiktad och innehåller allmänt med grova, lavbemängda granar och död ved. Många av de små myrholmarna

i områdets norra del består av medelålders blandskog med tall, gran och rikligt med björk. I området har följande arter påträffats: gränsticka, kötticka, rosenticka, lappticka, rynkskinn, ullticka, stjärntagging, taigaskinn, ostticka, kortskaftad ärgspik, koralltaggsvamp, lunglav, skrovellav, skinnlav, tågstarr, lappranunkel, trana, sångsvan, sädgås, salskrake, svartsnäppa, småspov, smalnäbbad simsnäppa, jordugla och blå kärnhök.

En genuin grannaturskog växer på holmarna i områdets sydöstra delar.

4632 Njåmmelåive

Kommun	Storuman	Totalareal	122 ha
Naturgeografisk region	33h	Areal land	122 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	114 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	114 ha
Areal värdekärna	118 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Njåmmelåive är ett mindre berg som ligger strax öster om det väldiga naturskogsområdet Gaskeluoktliden, ca 1,5 mil väster om Storuman. Intill berget ligger den lilla byn Vallträsk. Höjden i området ligger mellan 550 och 640 m.ö.h. Upp på höjdområdet och de östra, södra och norra sluttningarna växer starkt urskogsartad höjdlägesgranskog med flerhundraåriga granar, stora mängder död ved och ett stort antal rödlistade arter. Skogen är av brandrefugial karaktär, mestadels av frisk ristyp men i dråg och längs bäckar finns ett stort inslag av högorter. Det finns också rikligt med påväxt av garnlav på gammelgranarna i större delen av området. Skogen är tydligt påverkad av höjdläget, ganska kortvuxen och det finns ett stort inslag av toppbrutna träd. Upp mot toppen av berget ökar också inslaget av björk. Det finns knappast några stubbar efter dimensionsavverkningar i dessa delar av området. Lågor och torrakor förekommer rikligt och är ofta imponerande grova. I västslutningen mot Vallträsk märks något större påverkan av avverkningar. Här växer ca 100-150-årig granskog och bara enstaka granar är över 200 år gamla. Det finns dock gott om liggande, ganska klena björkar, men också grova granlågor i olika nedbrytningsstadier. Även här är således skogen grovvuxen och med tydligt utvecklade naturskogsstrukturer. Vid inventeringen noterades följande arter (Gaskeluoktliden och Njåmmelåive): ostticka, taigaskinn, liten sotlav, tretåig hackspett, doftskinn (allmän), lappticka, rynkskinn, gränsticka

(allmän), rosenticka, harticka, violmussling, doftticka, gammelgransskål, knottrig blåslav (mkt allmän), skrovellav, rödbrun blekspik, brunpudrad nållav, vitskaftad svartspik, ladlav, lappranunkel, gnag av bronshjon, fjällvråk, ullticka, blodticka, tickmussling, trådticka (allmän), timmerticka, lunglav, stuplav, luddlav, bårdlav, vitmosslav, vitgrynig nållav, kolflarnlav, sotlav och mörk husmossa.

Urskogsartad granskog i nordslutningen.

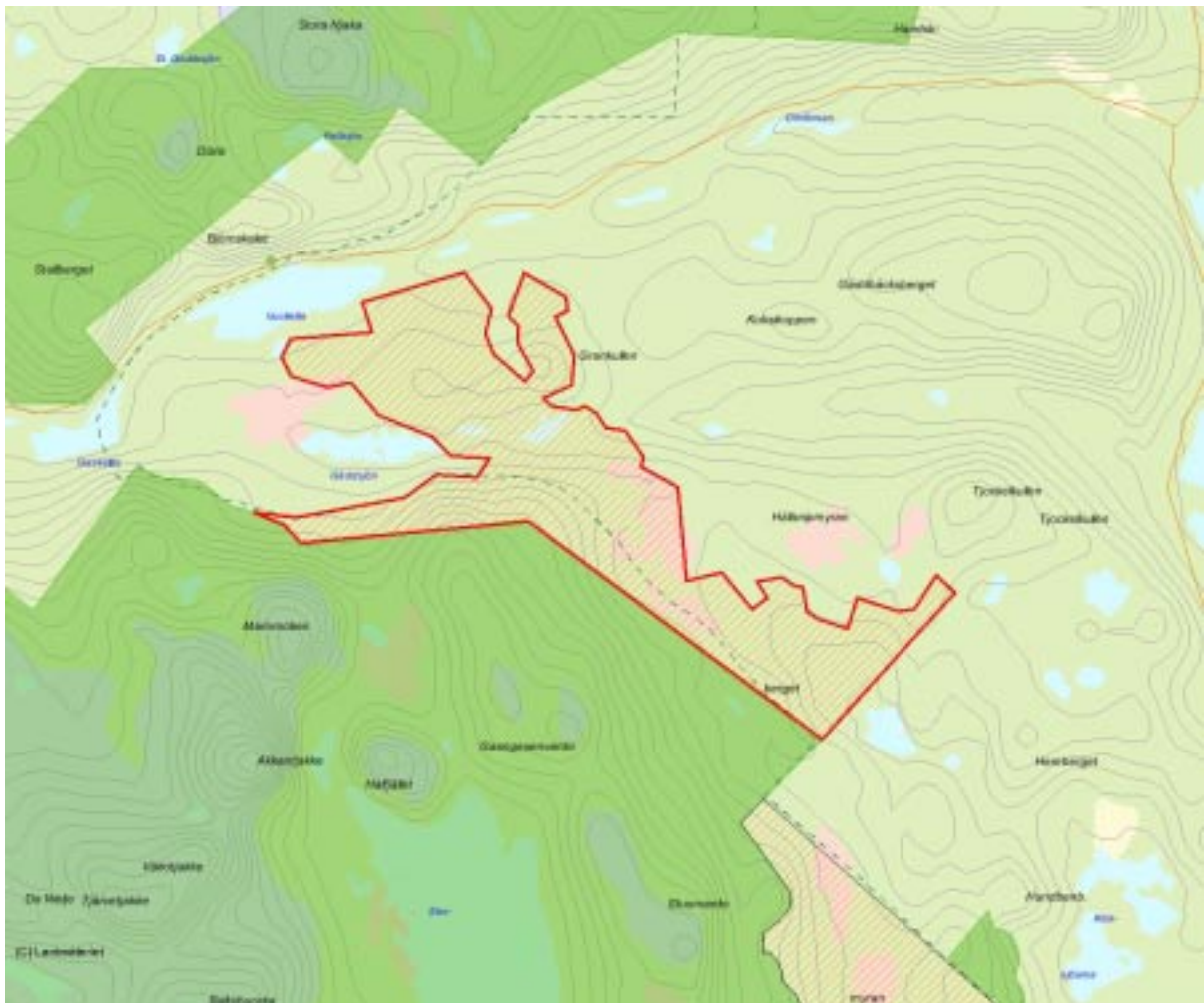
Länsstyrelsens bedömning

Svantjärnberget naturvärden är i första hand knutna till den mycket stora andelen opåverkad granurskog. De specifikt höga värdena utgörs av de urskogsartade delarna med sena successioner av gran som innehåller rikliga mängder av gamla och grova träd, torrträd samt

grova lågor i alla nedbrytningsstadier. Dessutom förstärks befintliga värden i angränsande Gitsfjällets naturreservat med mer produktiva skogsmiljöer. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Riksintresse för friluftsliv FRO24002

Skala 1:100 000

2484 Gaskeluoktliden

Kommun	Storuman	Totalareal	1 523 ha
Naturgeografisk region	33h	Areal land	1 522 ha
Objektskategori	U2	Areal vatten	1 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	1 245 ha
		Ovanför fjällnära gräns	665 ha
		Nedanför fjällnära gräns	580 ha
Areal värdekärna	1 172 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	48 ha	Areal arronderingsmark	25 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Gaskeluoktliden ligger drygt 1,5 mil väster om Storuman på mellan 470 och 725 m.ö.h. och omges i stort sett helt av hyggen och trädplanteringar. Området utgörs av ett antal berg, ofta med myrmarker emellan, och sluttningar i alla väderstreck. Det finns några mindre tjärnar samt flera små skogsbäckar inom avgränsningen. Några skogsbilvägar tangerar områdets ytterkanter eller når dess utkanter, en kraftledning löper genom området och. Drygt halva området är klassat som fjällnära skog. Södra halvan av området, bl. a. bergen Vallträskhobben, Tjärnhobben och Bräntskallen är till största delen täckta av fullskiktad, brandrefugial och starkt urskogsartad höjdlägesgranskog av frisk till fuktig ört-/ört-ristyp med blöt högörttyp i fuktdråg och längs bäckar. Strukturerna är imponerande med ofta mycket grova men inte särskilt höga flerhundraåriga granar, rikligt med ofta mycket grov död ved i alla nedbrytningsstadier och rikligt med garnlav. På vissa ställen finns träd och lågor som är upp mot en meter grova i roten. Andra trädslag än gran förekommer sparsamt, mest björk (särskilt på topparna över 700 m.ö.h.) samt enstaka sälgar och rönnar. Få dimensionsstubbar sågs och stora delar tycks vara ren urskog. I norra halvan av området (bl a Bergmyrhobben och kring Stor-Rödmossamyren) är påverkan betydligt större. Skogen är trots det en skiktad, 100- till 150-årig grannaturskog med enstaka träd äldre än 200 år, oftast måttligt med granlågor men delvis en hel del klen björkved. I de nordligaste delarna finns inslag av tall och asp, vilka annars saknas helt. Markegenskaperna är i stort desamma som i områdets södra del. I norra halvan finns vidare mindre områden med urskogsartad skog. På hög höjd mitt i objektet ligger ett 50 – 60 år gammalt hygge med nu ca 50-årig

björkskog och enstaka granar. Myrarna i området är mestadels svagt sluttande starrkärr. Vid inventeringen noterades följande arter (Gaskeluoktliden och Njåmmelåive): ostticka, taigaskinn, liten sotlav, tretåig hackspett, doftskinn (allmän), lappticka, rynkskinn, gränsticka (allmän), rosenticka, harticka, violmussling, doftticka, gammelgranskål, knotrigr blåslav (mkt allmän), skrovellav, rödbrun blekspik, brunpudrad nållav, vitskaftad svartspik, ladlav, lappranunkel, gnag av bronshjon, fjällvråk, ullticka, blodticka, tickmussling, trådticka (allmän), timmerticka, lunglav, stuplav, luddlav, bårdlav, vitmosslav, vitgrynig nållav, kolflarnlav, sotlav och mörk husmossa.

Granurskogen i de södra delarna av området har stora mängder död ved.

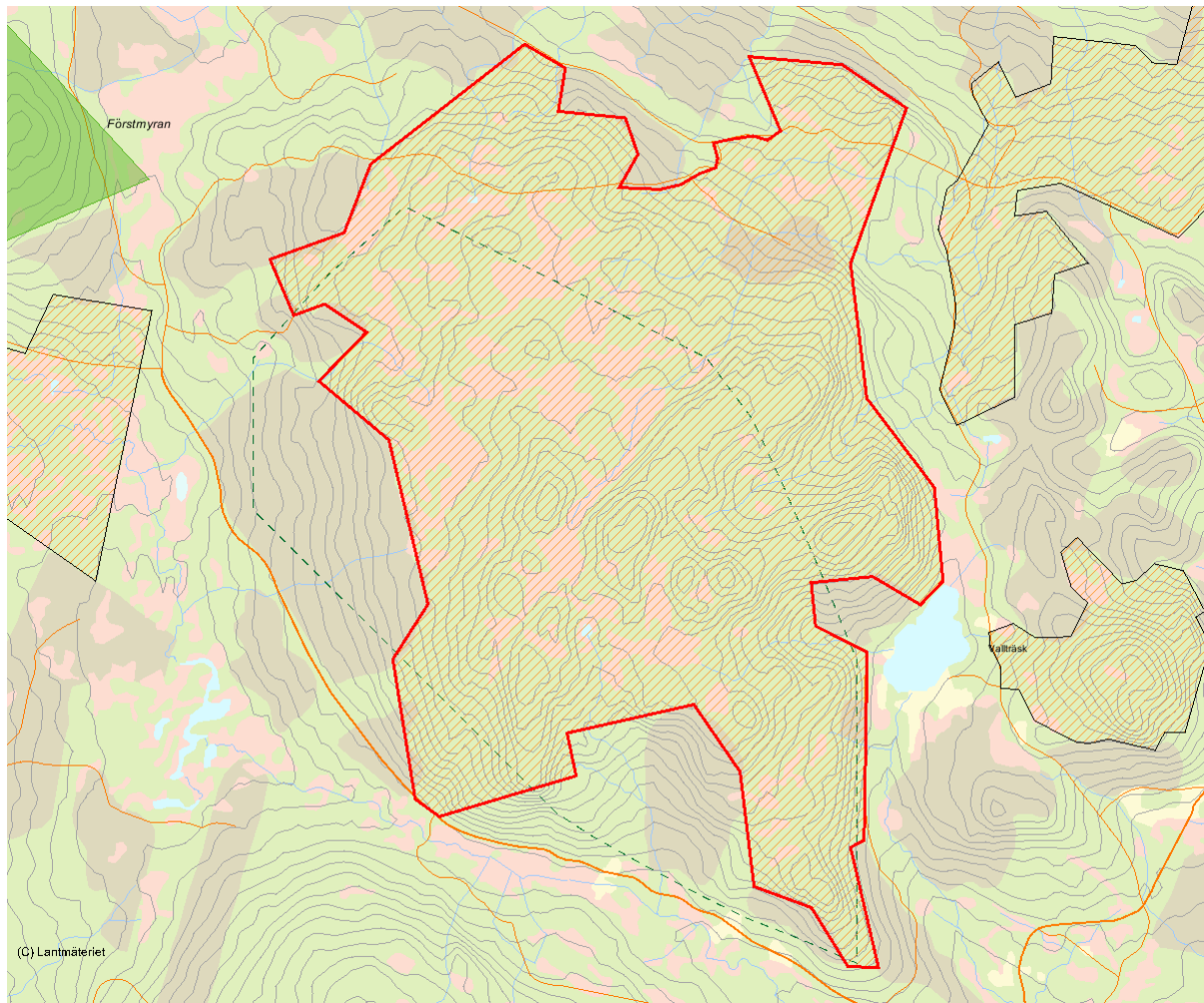
Länsstyrelsens bedömning

Gaskeluoktliden är ett stort och värdefullt naturskogsområde med stora delar starkt urskogsartad höjdlägesgranskog med imponerande dimensioner och strukturer. Området har mycket höga naturvärden i form av orördhet, mycket gamla och grova granar,

stora mängder ofta grov död ved och många rödlistade arter. Även i övriga delar finns grova dimensioner och gott om rödlistade arter. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Våtmark klass 2 objekt 23G5I03

Skala 1:50 000

3262 Rönnerberget syd

Kommun	Storuman	Totalareal	426 ha
Naturgeografisk region	33h	Areal land	401 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	25 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	291 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	291 ha
Areal värdekärna	278 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	14 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Gränisar till befintligt naturreservat
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Området ligger ca. 2,5 mil västnordväst om Storuman och 470 – 540 m.ö.h. Det är ett mycket myrrikt landskap som innefattar delar av Rönnerbergets sydvästsluttning och stora skog-myrmosaikområden kring Långhalsen och Volvosjön. Flera större bäckar rinner genom området. Skogen i skog-myrmosaiken kring Volvosjön samt på större delen av Rönnerbergets sluttningar utgörs av björkrik, grandominerad blandnaturskog nästan helt utan avverkningsspår. Skogen är olikåldrig och gamla granar blir särskilt vanliga i myrkanter och längs bäckar. Marken är mestadels frisk med blåbär och spridda högorter. Längs bäckar och i dråg och svackor är marken av fuktig-våt högorrtyp. Klen död björkved förekommer allmänt-rikligt, särskilt kring sjön. Granlågor förekommer spridda, särskilt i sluttningen. I vissa delar finns inslag av mer påverkad granskog. Myrmosaikområdena kring Långhalsen domineras av 100-120 årig granskog med stort inslag av björk samt enstaka tallar, sälgar och aspar. Här är skogen så gott som helt orörd av skogsbruk. Död lövved förekommer allmänt-rikligt, främst i klenare dimensioner. Död barrved i alla nedbrytningsstadier förekommer allmänt. Myrarna kring Långhalsen är orörda sträng-flarkkärr, topogena kärr och blandmyrar med mosseinslag. En större och en mindre skogsbäck rinner genom området och ute på myrarna finns flera myrtjärnar. Myrarna kring Volvosjön är fina rikkärr. Vid inventeringen noterades följande arter: ostticka, taigaskinn, rosenticka, gränsticka, ullticka, kötticka, trådticka, tickmussling, rynkskinn, lappticka, blodticka,

stor aspticka, harticka, gammelgransskål, knottig blåslav, skrovellav, luddlav, gytterlav, vitgrynig nållav, brunpudrad nållav, vitskaftad svartspik, nordlig nållav, stiftgelélav, skinnlav, stuplav, vitmosslav, lappranunkel, ormbär, nordisk stormhatt, fjällskräp, kärrfibbla, spindelblomster, bergslok, dvärglumner, björnbrod, gyllenmossa, purpurvitmossa, skör kvastmossa, bronsjon, sidensvans, tjäder, järpe, fjällvråk, lavskrika och videsparv.

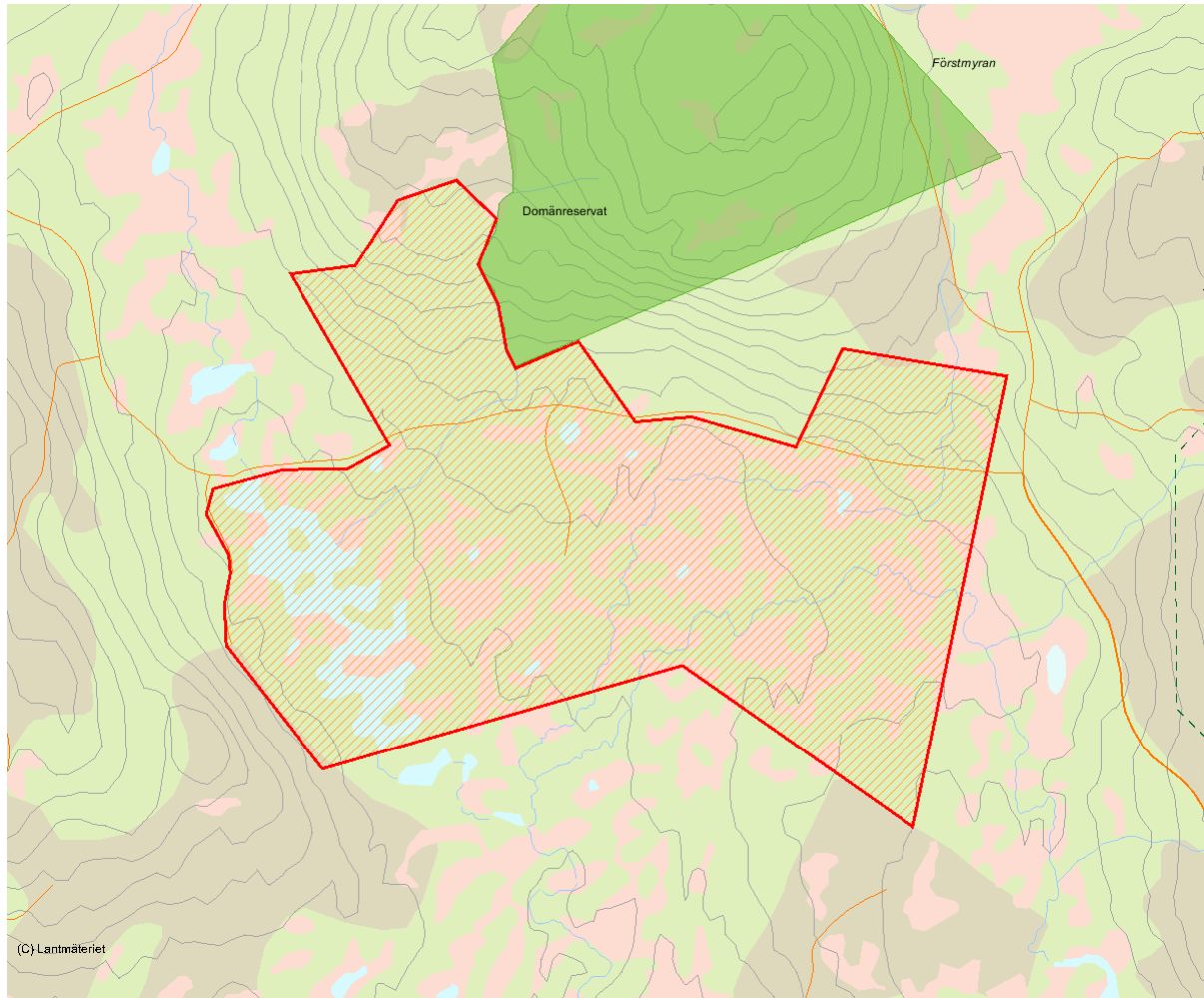

Skogen kring Volvosjön är i det närmaste fri från avverkningsspår.

Länsstyrelsens bedömning

Området vid Volvosjön och Långhalsen är ett stort och i hög grad ostört skog-myrmosaikområde med urskogsartade granskogar och orörda myrar som delvis är av rikkaraktär. Området har mycket höga naturvärden i form av orördhet, stort lövinslag, allmänt med död ved,

stor förekomst av mycket gamla granar och många rödlistade arter. Läget i anslutning till Rönnerbergets naturreservat ökar skyddsvärdena ännu mer. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Skala 1:30 000

3550 Luleluoktberget

Kommun	Storuman	Totalareal	395 ha
Naturgeografisk region	33h	Areal land	395 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	372 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	372 ha
Areal värdekärna	287 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	73 ha	Areal arronderingsmark	12 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Artrik
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Särskild betydelse för rennäringen
- Hög grad av naturlighet
- Ingår i ett kluster av värdefulla områden

Beskrivning av området

Området ligger ca 1,5 mil västnordväst om Storuman på 360-570 m.ö.h. Området gränsar i norr bl a mot Gaskeluoktvägen men omges annars till största delen av hyggen och ungskogar. Större delen av området är en moräntäckt nordsluttning av Luleuoktberget. Flera bäckar rinner norrut genom sluttningen, den största, Kvarnbäcken, rinner norrut i en markerad bäckdal genom västra delen av området. Ett flertal skogsbilvägar går in i och genom området. Stora delar av området utgörs av orörda eller svagt påverkade barrnaturskogar. I områdets centrala delar finns ett stort område med en nästan helt opåverkad, gammal barrblandskog där tallen dominerar på torrare områden och granen dominerar i de fuktigare drågen och i myrkanterna. Äldre överståndare på 200-300 år förekommer relativt allmänt, särskilt i södra delen av området. Död ved förekommer mestadels allmänt, längs fuktigare högrötsdråg finns ibland mycket rikligt med färska granlågor. På bergets nordvästsluttning och i anslutning till bäckarna i västra delen av området växer högvuxen, grov och gammal granskog av högröttyp. Det finns rikligt med död ved i form av lågor, men även en del avverkningsspår. Bitvis bildar bäckarna djupa raviner. Väster om bergstoppen finns ett mindre område med helt orörd, delvis lövrik granurskog som bitvis är frodvuxen och rik på gamla grova granlågor. I de norra och östra delarna av området finns större områden med svagt skiktad, gammal talldominerad barrblandskog. Här finns en hel del avverkningsstubbar och bara enstaka äldre överståndare och rätt sparsamt med död ved. Lövträd förekommer relativt sparsamt i området, mest i form av klenare björk, men det finns även en del sälj och ställvis enstaka

aspar, blå längs bäckarna och i de fuktigare ravinerna. Vid inventeringen noterades följande arter: ostticka, fläckporing, taigaskinn, rosenticka, rynkskinn, gränsticka, stor aspticka, harticka, doftticka, ullticka, citronticka, trådticka, kötticka, gammelgransskål, liten sotlav, knottrig blåslav, skrovellav, dvärgbägarlav, rödbrun blekspik, lunglav, stuplav, bårdlav, luddlav, skinnlav, vitmosslav, kolflarnlav, vitgrynig nållav, torta, smörbollor, nordisk stormhatt, dvärghäxört, spindelblomster, kärrfibbla, lundelm, bergslok, sidensvans, lavskrika, tornfalk, spillkråka, tjäder och järpe.

Kvarnbäcken rinner genom den västra delen av området.

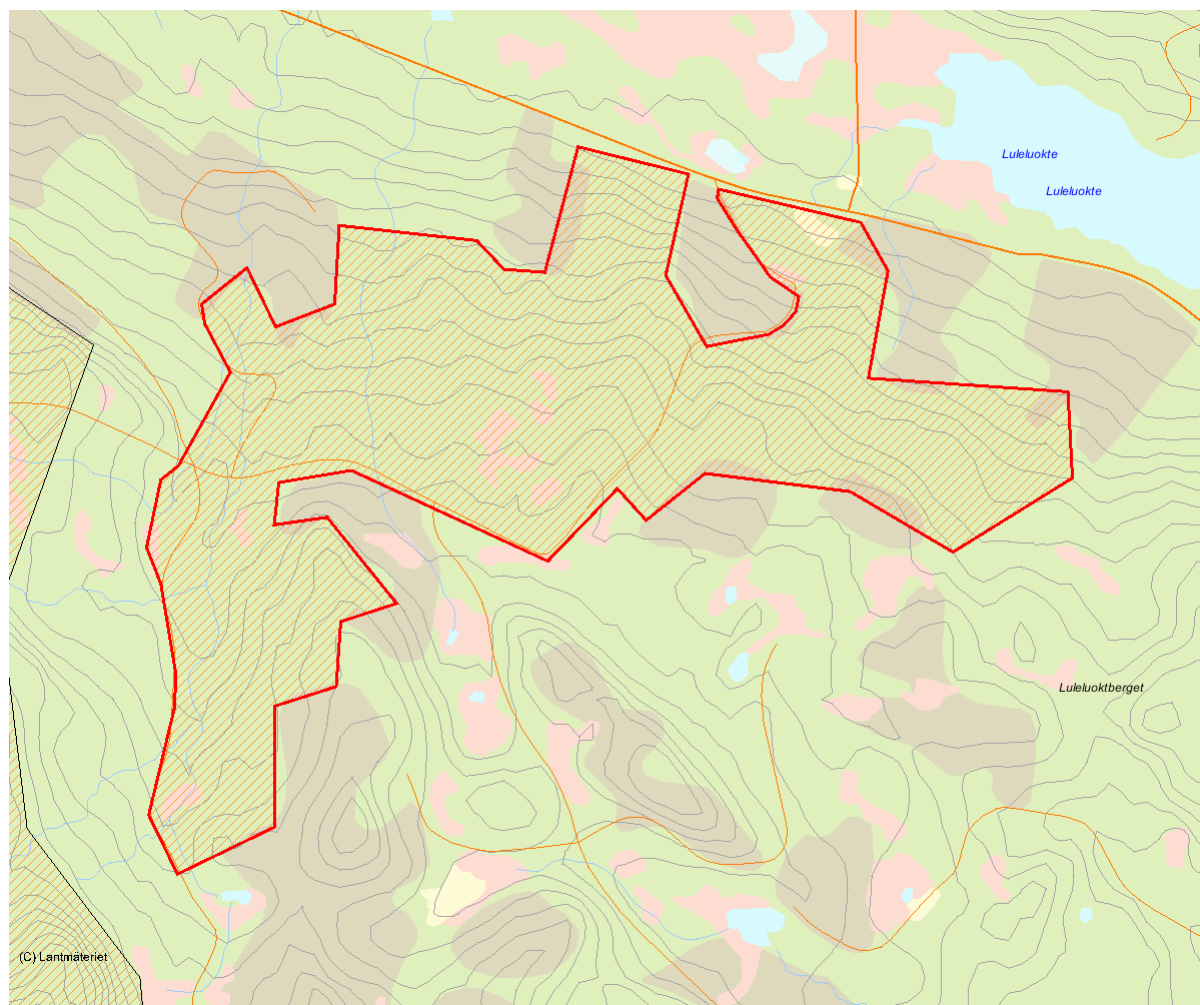
Länsstyrelsens bedömning

Luleluoktberget är ett stort och mycket fint naturskogsområde med både gran- och talldominerade skogstyper. Området har mycket höga naturvärden p.g.a. orördhet, stort inslag av grova och gamla träd, rikligt med död ved och häftiga bäckmiljöer. Smärre områden med måttligt utvecklade naturskogsstrukturer

ingår i det avgränsade området. Bevarandevärdet ökar i och med närheten till Rönnerbergets naturreservat och de förnämliga naturskogsområdena Gaskeluoktliden och Njåmmelåive. Det är länsstyrelsens bedömning att bevarandet av områdets höga naturvärden inte går att förena med skogsbruk.

Källor

1. Riksintresse för rennäring RRO24012

Skala 1:30 000